

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-37-06

Druk nr 517

Warszawa, 21 kwietnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

-o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin^{1),2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu oraz wyjazdu z tego terytorium:

- 1) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - 2) obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej,
 - 3) obywateli państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,
 - 4) członków rodzin obywateli, o których mowa w pkt 1-3, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają
- a także tryb postępowania i organy właściwe w tych sprawach.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) granica – granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944);

- 2) dokument podróży – dokument w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.³⁾);
- 3) obywatel UE – cudzoziemca:
 - a) obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - b) obywatela państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej,
 - c) obywatela państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi;
- 4) członek rodziny – cudzoziemca będącego lub niebędącego obywatelem UE:
 - a) małżonka obywatela UE,
 - b) zstępnego obywatela UE lub zstępnego jego małżonka, w wieku do 21 lat lub pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka,
 - c) wstępnego obywatela UE lub wstępnego jego małżonka, pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka;
- 5) osoba pracująca na własny rachunek – osobę fizyczną będącą przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁴⁾), a także każdą inną osobę fizyczną wykonującą działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej, lub osoby wykonującej taką działalność do przedsiębiorców;

- 6) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależące do Unii Europejskiej lub państwo niebędące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi;
- 7) pracownik – osobę pozostającą w stosunku pracy, a także osobę wykonującą pracę w ramach umowy cywilnoprawnej;
- 8) wiza – wizę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

Art. 3. 1. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁵⁾), o ile ustawa nie stanowi inaczej.

2. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie, a należących do właściwości konsułów, stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823 oraz z 2004 r. Nr 173, poz. 1808), o ile ustawa nie stanowi inaczej.

3. W sprawach należących do właściwości wojewody, uregulowanych w ustawie, nie stosuje się przepisu art. 33 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 4. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do wojewody w sprawach określonych w ustawie.

Art. 5. Organ właściwy w sprawach uregulowanych w ustawie może odstąpić od uzasadnienia decyzji lub postanowienia wydanych w tych sprawach, w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa.

Art. 6. Organy właściwe w sprawach uregulowanych w ustawie są obowiązane do pouczenia obywatela UE i członka rodziny w języku dla nich zrozumiałym o:

- 1) zasadach i trybie postępowania w tych sprawach;
- 2) przysługujących im prawach i ciążących na nich obowiązkach;
- 3) treści decyzji, na podstawie których odmawia się zarejestrowania pobytu lub jego unieważnienia;
- 4) treści decyzji, na podstawie których odmawia się wydania lub unieważnienia dokumentów określonych w ustawie;
- 5) treści decyzji o wydaleniu;
- 6) trybie i terminie wnoszenia odwołania.

Art. 7. 1. Wnioski w sprawach uregulowanych w ustawie sporządza się w języku polskim i składa na formularzach.

2. Dokumenty sporządzone w języku obcym, dołączane do wniosków w sprawach uregulowanych w ustawie, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, sporządzonym przez tłumacza przysięgłego.

Art. 8. W postępowaniach oraz rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy mogą być przetwarzane następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) nazwisko poprzednie;
- 3) płeć;
- 4) imię ojca;

- 5) imię matki;
- 6) data urodzenia;
- 7) miejsce i kraj urodzenia;
- 8) rysopis:
 - a) wzrost w centymetrach,
 - b) kolor oczu,
 - c) znaki szczególne;
- 9) odciski linii papilarnych;
- 10) obywatelstwo;
- 11) stan cywilny;
- 12) miejsce zamieszkania lub pobytu;
- 13) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL);
- 14) wizerunek.

Rozdział 2

Wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wyjazd z tego terytorium

Art. 9. 1. Obywatel UE może wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego jego tożsamość i obywatelstwo.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE może wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży oraz wizy.

3. Obowiązek posiadania wizy, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy obywatela państwa, wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy

podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1) zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 539/2001 (Dz.Urz. WE L 327 z 12.12.2001, str. 1) oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 453/2003 z dnia 6 marca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 (Dz.Urz. UE L 69 z 13.03.2003, str. 10).

Art. 10. 1. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydaje się wizę wjazdową w celu przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego.

2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania wizy, w przypadku gdy jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, prowadzonym na podstawie art. 124 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zwanym dalej „wykazem”.

3. Wizę wydaje lub odmawia jej wydania konsul lub komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie po złożeniu wniosku.

Art. 11. 1. Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE można odmówić wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

- 1) jego dane znajdują się w wykazie lub
- 2) nie posiada dokumentu, o którym mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, chyba że udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawie o wydalenie z tego terytorium i gdy przebywanie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na tym terytorium nie spowoduje poważnych zakłóceń porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

Art. 12. Komendant placówki Straży Granicznej umożliwia obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE przez okres nie dłuższy niż 72 godziny, przed wydaniem decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podjęcie działań zmierzających do uzyskania dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, albo do udowodnienia w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób.

Art. 13. 1. Decyzje o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje komendant placówki Straży Granicznej.

2. Od decyzji komendanta placówki Straży Granicznej przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 14. 1. Obywatel UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego jego tożsamość i obywatelstwo.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży.

Rozdział 3

Prawo pobytu

Art. 15. 1. Obywatel UE i członek rodziny niebędący obywatelem UE może przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres do 3 miesięcy bez konieczności zachowania warunków pobytu określonych w niniejszym rozdziale.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) obywatel UE jest obowiązany posiadać ważny dokument podróży albo inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo;

- 2) członek rodziny niebędący obywatelem UE jest obowiązany posiadać ważny dokument podróży.

Art. 16. 1. Obywatelowi UE przysługuje prawo pobytu przez okres dłuższy niż 3 miesiące, w przypadku gdy spełnia jeden z następujących warunków:

- 1) jest pracownikiem lub osobą pracującą na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest objęty powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym albo jest osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji w rozumieniu art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.⁷⁾) i posiada wystarczające środki finansowe do utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej;
- 3) studiuje lub odbywa szkolenie zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej i jest objęty powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym albo jest osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji w rozumieniu art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz posiada wystarczające środki finansowe do utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej;
- 4) jest małżonkiem obywatela polskiego.

2. Jeżeli celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy, obywatel UE, w stosunku do którego mają zastosowanie ograniczenia w dostępie do rynku pracy na podstawie umów międzynarodowych,

uzyskuje prawo pobytu przez okres dłuższy niż 3 miesiące po otrzymaniu przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę na tym terytorium.

Art. 17. 1. Obywatel UE, który przestał być pracownikiem lub osobą pracującą na własny rachunek, zachowuje prawo pobytu przysługujące pracownikowi lub osobie pracującej na własny rachunek w następujących przypadkach:

- 1) nieświadczenia pracy lub niewykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek wskutek okresowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku albo
- 2) niezawinionego bezrobocia wynikającego z rejestru bezrobotnych prowadzonego przez powiatowy urząd pracy;
- 3) podjęcia kształcenia lub szkolenia zawodowego.

2. Jeżeli okres wykonywania pracy lub wykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzedzający bezrobocie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, był krótszy niż rok, prawo pobytu przysługujące pracownikowi lub osobie pracującej na własny rachunek obywatel UE zachowuje przez okres 6 miesięcy od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy.

Art. 18. Prawo pobytu przysługujące obywatelowi UE, o którym mowa w art. 16:

- 1) pkt 1 i 2 oraz w art. 17 rozciąga się na członka rodziny przebywającego z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) pkt 3 rozciąga się na małżonka i dziecko pozostające na jego utrzymaniu lub na utrzymaniu małżonka, przebywających z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 19. 1. W przypadku rozwodu, unieważnienia małżeństwa, śmierci lub wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, członek rodziny będący obywatelem UE zachowuje prawo pobytu.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE zachowuje prawo pobytu w przypadku:

- 1) śmierci obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, jeżeli przebywał z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż rok przed dniem śmierci obywatela UE;
- 2) rozwodu lub unieważnienia małżeństwa obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, jeżeli:
 - a) małżeństwo trwało co najmniej 3 lata przed wszczęciem postępowania w sprawie o rozwód lub o unieważnienie małżeństwa, w tym rok w czasie pobytu obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - b) jako były małżonek obywatela UE sprawuje opiekę nad jego dziećmi, na podstawie porozumienia między byłymi małżonkami lub na podstawie orzeczenia sądu, lub
 - c) przemawiają za tym szczególnie istotne okoliczności, w tym związane z podleganiem przemocy w rodzinie w trakcie trwania małżeństwa, lub
 - d) jako były małżonek obywatela UE ma prawo do odwiedzin małoletniego dziecka, na podstawie porozumienia między byłymi małżonkami lub na podstawie orzeczenia sądu, gdy z orzeczenia sądu wynika, że odwiedziny odbywają się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku śmierci lub wyjazdu obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dziecko obywatela UE przebywające i uczące się lub studiujące na tym terytorium oraz rodzic sprawujący nad nim opiekę, bez względu na posiadane obywatelstwo, zachowują prawo pobytu do czasu zakończenia przez dziecko nauki lub studiów.

Art. 20. Jeżeli pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej trwa przez okres dłuższy niż 3 miesiące, obywatel UE jest obowiązany zarejestrować swój pobyt, a członek rodziny niebędący obywatelem UE jest obowiązany uzyskać kartę pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 21. 1. Zarejestrowanie pobytu następuje na wniosek obywatela UE, a wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE – na wniosek członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

2. Wniosek składa się osobiście, nie później niż w następnym dniu po upływie 3 miesięcy od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wymóg osobistego złożenia wniosku nie dotyczy małoletniego.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty lub pisemne oświadczenia potwierdzające spełnianie warunków pobytu określonych w niniejszym rozdziale, a w przypadku wniosku o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE – także fotografie.

4. Przy składaniu wniosku o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży. Obywatel UE może okazać inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.

5. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydaje się niezwłocznie zaświadczenie o złożeniu wniosku.

Art. 22. Zarejestrowania pobytu i wydania zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE dokonuje się niezwłocznie, a kartę pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, albo w tych terminach odmawia się zarejestrowania pobytu lub wydania karty.

Art. 23. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu lub o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE przekazuje kopie wniosków, o których mowa w art. 21 ust. 1, komendantowi oddziału Straży Granicznej,

komendantowi wojewódzkiemu Policji i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Komendant oddziału Straży Granicznej, komendant wojewódzki Policji i Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego są obowiązani do przekazywania organowi prowadzącemu postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu lub o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE informacji, czy pobyt obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 24. Organ prowadzący postępowanie o zarejestrowanie pobytu ustala, czy został spełniony warunek posiadania wystarczających środków finansowych, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 lub 3.

Art. 25. Jeżeli w postępowaniu o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE okoliczności sprawy wskazują, że:

- 1) jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynika to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub grupie społecznej,
- 2) małżonkowie nie wypełniają prawnych obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa,
- 3) małżonkowie nie zamieszkują wspólnie,
- 4) małżonkowie nie spotkali się nigdy przed zawarciem małżeństwa,
- 5) małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga,
- 6) małżonkowie nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności, które ich dotyczą,
- 7) jedno z małżonków lub oboje małżonkowie w przeszłości zawierali już małżeństwa dla pozorów

– organ prowadzący postępowanie ustala, czy związek małżeński z obywatelem UE nie został zawarty dla pozorów.

Art. 26. Organ prowadzący postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu lub o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE może wystąpić, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, do właściwego organu państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji o osobie, której postępowanie dotyczy, znajdujących się w policyjnych bazach danych.

Art. 27. 1. Zarejestrowanie pobytu następuje w rejestrze pobytu obywatela UE.

2. Obywatelowi UE, którego pobyt został zarejestrowany, wydaje się zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE.

Art. 28. 1. W zaświadczeniu o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karcie pobytu członka rodziny obywatela UE zamieszcza się następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) płeć;
- 5) adres miejsca zameldowania na pobyt stały, a w razie jego braku – zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące; w przypadku braku zameldowania na pobyt stały albo pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące danych o adresie nie zamieszcza się;
- 6) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany;

7) datę wydania i nazwę organu wydającego.

2. Zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE zawiera także datę zarejestrowania pobytu, a karta pobytu członka rodziny obywatela UE – termin upływu ważności, fotografię i podpis jej posiadacza.

3. Karta pobytu członka rodziny obywatela UE może zawierać zakodowany zapis danych osobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3.

Art. 29. 1. Przy odbiorze zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się dokument podróży i dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 40, a w przypadku gdy odbioru dokonuje pełnomocnik wnioskodawcy – także pełnomocnictwo do odbioru zaświadczenia lub karty. Obywatel UE może okazać inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.

2. Odbiór zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE potwierdza się podpisem składanym na formularzu wniosku o ich wydanie.

Art. 30. 1. Członek rodziny niebędący obywatelem UE jest obowiązany posiadać kartę pobytu członka rodziny obywatela UE, która potwierdza jego prawo do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uprawnia wraz z dokumentem podróży do wielokrotnego przekraczania granicy bez wizy.

2. Karta pobytu członka rodziny obywatela UE jest ważna przez 5 lat, a w przypadku gdy zamierzony okres pobytu obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego członek rodziny dołącza lub z którym przebywa, jest krótszy niż 5 lat – dokument ten jest ważny przez zamierzony okres pobytu obywatela UE.

Art. 31. 1. Obywatelowi UE odmawia się zarejestrowania pobytu, a członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania karty pobytu członka rodziny obywatela UE, w przypadku gdy:

- 1) nie zostały spełnione warunki pobytu określone w niniejszym rozdziale lub
- 2) pobyt obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania karty pobytu członka rodziny obywatela UE także, gdy jego związek małżeński z obywatelem UE został zawarty dla pozorów.

Art. 32. 1. Zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karta pobytu członka rodziny obywatela UE podlegają wymianie w przypadku:

- 1) zmiany danych w nich zamieszczonych;
- 2) zniszczenia.

2. Karta pobytu członka rodziny obywatela UE podlega wymianie także w przypadku:

- 1) zmiany wyglądu jej posiadacza utrudniającej ustalenie jego tożsamości;
- 2) upływu terminu ważności.

3. W przypadku utraty zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się nowe zaświadczenie lub kartę.

Art. 33. 1. Wymiana lub wydanie nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE następuje niezwłocznie na wniosek obywatela UE, a wymiana lub wydanie nowej karty pobytu członka rodziny obywatela UE – niezwłocznie na wniosek członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

2. Wniosek składa się osobiście. Wymóg osobistego złożenia wniosku nie dotyczy małoletniego.

3. Do wniosku o:

- 1) wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela UE dołącza się posiadaną kartę i fotografię;
- 2) wydanie nowej karty pobytu członka rodziny obywatela UE dołącza się fotografie.

4. Przy składaniu wniosku o wymianę lub wydanie nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży lub inny dokument potwierdzający tożsamość i obywatelstwo.

5. Przy składaniu wniosku o wymianę lub wydanie nowej karty pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży.

Art. 34. Przepis art. 29 stosuje się do odbioru nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub nowej karty pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 35. Zarejestrowanie pobytu unieważnia się, w przypadku gdy:

- 1) nastąpiło na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub fałszywych informacji lub
- 2) pobyt obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 36. Kartę pobytu członka rodziny obywatela UE unieważnia się, w przypadku gdy:

- 1) pobyt członka rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub

- 2) została wydana na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub fałszywych informacji, lub
- 3) związek małżeński członka rodziny obywatela UE został zawarty dla pozorów, lub
- 4) członek rodziny nie spełnia warunków pobytu określonych w niniejszym rozdziale.

Art. 37. 1. Kartę pobytu członka rodziny obywatela UE w razie unieważnienia lub zgonu członka rodziny obywatela UE należy niezwłocznie zwrócić organowi, który ją wydał.

2. Do zwrotu karty pobytu członka rodziny obywatela UE jest obowiązany:

- 1) w przypadku unieważnienia – członek rodziny niebędący obywatelem UE;
- 2) w przypadku zgonu członka rodziny niebędącego obywatelem UE – osoby obowiązane do zgłoszenia zgonu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1688).

Art. 38. Odmowa lub unieważnienie zarejestrowania pobytu, odmowa wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, odmowa wydania lub wymiany oraz unieważnienie karty pobytu członka rodziny obywatela UE następują w drodze decyzji.

Art. 39. 1. Organem właściwym w sprawach zarejestrowania lub unieważnienia zarejestrowania pobytu, wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, wydania, wymiany lub unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE.

2. Organem właściwym w sprawach wydania, wymiany lub unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 i 3, jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu członka rodziny.

Art. 40. 1. Zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub kartę pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się lub wymienia po uiszczeniu należnej opłaty.

2. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, uwzględniając jednostkowe koszty wytworzenia i wydania lub wymiany tych dokumentów, z tym że wysokość każdej z opłat nie może przekroczyć wysokości opłaty pobieranej za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory formularzy wniosków o:
 - a) zarejestrowanie pobytu,
 - b) wymianę lub wydanie nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej,
 - c) wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
- 2) dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie;

- 3) liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
 - 4) wzory zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE i karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:
- 1) dane, o których mowa w art. 8, w zakresie niezbędnym do zarejestrowania pobytu, wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz wydania lub wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
 - 2) dane, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 2.

Rozdział 4

Prawo stałego pobytu

Art. 42. Obywatel UE nabywa prawo stałego pobytu po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w tym okresie spełniał warunki pobytu określone w rozdziale 3.

Art. 43. Członek rodziny niebędący obywatelem UE nabywa prawo stałego pobytu po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z obywatelem UE, jeżeli w tym okresie spełniał warunki pobytu określone w rozdziale 3.

Art. 44. 1. Członek rodziny będący obywatelem UE, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 5 lat i który zachował prawo pobytu na podstawie art. 19 ust. 1, nabywa prawo stałego pobytu, jeżeli:

- 1) spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1-3, lub
- 2) stał się członkiem rodziny obywatela UE spełniającego co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1-3.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 5 lat i który zachował prawo pobytu na podstawie art. 19 ust. 2 lub 3, nabywa prawo stałego pobytu, jeżeli:

- 1) spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i 2, lub
- 2) podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stał się członkiem rodziny osoby, która spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 45. 1. Prawo stałego pobytu przed upływem 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabywa:

- 1) pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek, która w chwili zakończenia wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek osiągnęła wiek emerytalny określony przez polskie przepisy dotyczące ubezpieczenia emerytalnego lub która zakończyła wykonywanie pracy w celu przejścia na wcześniejszą emeryturę, jeżeli przedtem przez okres 12 miesięcy wykonywała pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywała na tym terytorium nieprzerwanie przez okres dłuższy niż 3 lata;
- 2) pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek, która zaprzestała wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na

tym terytorium z powodu trwałej niezdolności do pracy, jeżeli przebywała na tym terytorium nieprzerwanie przez okres dłuższy niż 2 lata;

- 3) pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek, która po 3 latach nieprzerwanego pobytu i wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na tym terytorium wykonuje pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek w innym państwie członkowskim, przebywając nadal na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokąd powraca co najmniej raz w tygodniu.

2. Wykonywaniem pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, jest także wykonywanie pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek w innym państwie członkowskim.

3. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także do pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek, która, zachowując miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonywała pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek w innym państwie członkowskim i zaprzestała ich wykonywania z powodu trwałej niezdolności do pracy.

4. Wymogów dotyczących długości nieprzerwanego pobytu i wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz wymogu dotyczącego długości nieprzerwanego pobytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się do małżonka obywatela polskiego.

5. Wymogu dotyczącego długości nieprzerwanego pobytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się, gdy zaprzestanie wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek nastąpiło z powodu trwałej niezdolności do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

6. Do okresów pracy lub wykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek zalicza się okresy:

- 1) niezawinionego bezrobocia wynikającego z rejestru bezrobotnych prowadzonego przez powiatowy urząd pracy;
- 2) przerw w pracy lub w wykonywaniu innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek niezależnych od woli osoby, o której mowa w ust. 1;
- 3) nieświadczenia pracy lub niewykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek wskutek okresowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku.

Art. 46. 1. Prawo stałego pobytu, które nabył pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek na podstawie art. 45, nabywa także członek rodziny przebywający z nią na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na posiadane obywatelstwo.

2. W przypadku śmierci pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek w okresie wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek przed nabyciem prawa stałego pobytu na podstawie art. 45, członek rodziny, który w dniu śmierci przebywał z nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nabywa prawo stałego pobytu, bez względu na posiadane obywatelstwo, jeżeli:

- 1) pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek do dnia śmierci przebywała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 2 lat albo
- 2) śmierć pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek nastąpiła wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Art. 47. 1. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za nieprzerwany, w przypadku gdy przerwy w nim nie przekroczyły łącznie 6 miesięcy w roku.

2. Pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie przerywa opuszczenie tego terytorium na okres dłuższy niż określony w ust. 1, z powodu:

- 1) odbycia obowiązkowej służby wojskowej albo
- 2) ważnej sytuacji osobistej, w szczególności ciąży, porodu, choroby, studiów, szkolenia zawodowego, oddelegowania, która wymaga pobytu poza tym terytorium, pod warunkiem że okres ten jest nie dłuższy niż 12 kolejnych miesięcy.

3. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przerywa wykonanie decyzji o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

Art. 48. 1. Obywatelowi UE, który nabył prawo stałego pobytu zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, wydaje się dokument potwierdzający prawo stałego pobytu.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE, który nabył prawo stałego pobytu zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, jest obowiązany uzyskać kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 49. 1. Wydanie dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu następuje na wniosek obywatela UE, a karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE – na wniosek członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

2. Wniosek składa się osobiście. Wymóg osobistego złożenia wniosku nie dotyczy małoletniego.

3. Członek rodziny niebędący obywatelem UE składa wniosek o wydanie karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE przed upływem terminu ważności karty pobytu członka rodziny obywatela UE.

4. Do wniosku dołącza się fotografie.

5. Przy składaniu wniosku o wydanie dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje

się ważny dokument podróży. Obywatel UE może okazać inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.

Art. 50. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu wydaje się niezwłocznie po złożeniu wniosku o jego wydanie, a kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE – nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, albo w tych terminach odmawia się ich wydania.

Art. 51. 1. Przepis art. 23 stosuje się do postępowania o wydanie dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu.

2. Przepisy art. 23 i 25 stosuje się do postępowania o wydanie karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 52. 1. W dokumencie potwierdzającym prawo stałego pobytu lub karcie stałego pobytu członka rodziny obywatela UE zamieszcza się następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) płeć;
- 5) adres miejsca zameldowania na pobyt stały, a w razie jego braku – zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące; w przypadku braku zameldowania na pobyt stały albo pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące danych o adresie nie zamieszcza się;
- 6) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany;
- 7) nazwę organu wydającego, datę wydania i termin upływu ważności;

8) fotografię i podpis posiadacza.

2. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE może zawierać zakodowany zapis danych osobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3.

Art. 53. 1. Przy odbiorze dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się dokument potwierdzający tożsamość osoby odbierającej i dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 64, a w przypadku gdy odbioru dokonuje pełnomocnik wnioskodawcy – także pełnomocnictwo do odbioru dokumentu lub karty.

2. Odbiór dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE potwierdza się podpisem składanym na formularzu wniosku o ich wydanie.

Art. 54. Członek rodziny obywatela UE jest obowiązany posiadać kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, która potwierdza jego prawo do stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia wraz z dokumentem podróży do wielokrotnego przekraczania granicy bez wizy.

Art. 55. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu i karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE są ważne 10 lat.

Art. 56. 1. Odmawia się wydania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, w przypadku gdy:

- 1) nie zostały spełnione warunki stałego pobytu określone w niniejszym rozdziale lub
- 2) pobyt obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa

państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE także wtedy, gdy jego związek małżeński z obywatelem UE został zawarty dla pozor.

Art. 57. 1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE podlegają wymianie w przypadku:

- 1) zmiany danych w nich zamieszczonych;
- 2) uszkodzenia lub zaistnienia innej okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości posiadacza;
- 3) upływu terminu ważności.

2. W przypadku utraty dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się nowy dokument lub kartę.

Art. 58. 1. Wymiana lub wydanie nowego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu następuje niezwłocznie na wniosek obywatela UE, a wymiana lub wydanie nowej karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE – niezwłocznie na wniosek członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

2. Wniosek składa się osobiście. Wymóg osobistego złożenia wniosku nie dotyczy małoletniego.

3. Do wniosku o:

- 1) wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu dołącza się posiadany dokument potwierdzający prawo stałego pobytu i fotografie;
- 2) wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE dołącza się posiadaną kartę stałego pobytu i fotografie;

- 3) wydanie nowego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE dołącza się fotografie.

Art. 59. Przepis art. 53 stosuje się do odbioru nowego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub nowej karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 60. 1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu unieważnia się w przypadku gdy:

- 1) został wydany na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub fałszywych informacji lub
- 2) pobyt obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE unieważnia się, w przypadku gdy:

- 1) została wydana na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub fałszywych informacji lub
- 2) pobyt członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub
- 3) związek małżeński członka rodziny niebędącego obywatelem UE z obywatelem UE został zawarty dla pozorów.

3. Kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE można unieważnić, w przypadku gdy członek rodziny niebędący obywatelem UE opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres dłuższy niż 2 kolejne lata.

Art. 61. 1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE w razie unieważnienia lub zgonu ich posiadacza należy niezwłocznie zwrócić organowi, który je wydał.

2. Do zwrotu dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE jest obowiązany:

- 1) w przypadku unieważnienia – członek rodziny niebędący obywatelem UE;
- 2) w przypadku zgonu członka rodziny niebędącego obywatelem UE – osoby obowiązane do zgłoszenia zgonu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

Art. 62. Odmowa wydania lub wymiany dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE oraz ich unieważnienie następuje w drodze decyzji.

Art. 63. 1. Organem właściwym w sprawach wydania, wymiany lub unieważnienia dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE.

2. Organem właściwym w sprawach wydania, wymiany lub unieważnienia karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE w przypadku, o którym mowa w art. 43, 44 i 46 ust. 2, jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu członka rodziny.

Art. 64. 1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się lub wymienia po uiszczeniu należnej opłaty.

2. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat za wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, uwzględniając jednostkowe koszty wytworzenia i wydania lub wymiany tych dokumentów, z tym że wysokość każdej z opłat nie może przekroczyć wysokości opłaty pobieranej za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego.

Art. 65. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory formularzy wniosków o:
 - a) wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu,
 - b) wydanie lub wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
 - 2) liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków o wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
 - 3) wzory dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu i karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:
- 1) dane, o których mowa w art. 8, w zakresie niezbędnym do wydania lub wymiany dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
 - 2) dane, o których mowa w art. 52 ust. 1.

Rozdział 5

Wydalenie z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 66. 1. Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE, którzy nie posiadają prawa stałego pobytu, może być wydana decyzja o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy ich pobyt na tym terytorium stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego.

2. Choroba, której objawy wystąpią po upływie 3 miesięcy od dnia wjazdu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie może stanowić podstawy do wydalenia z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób, które uzasadniają podjęcie decyzji o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, powinny być uwzględnione tylko choroby epidemiczne określone przez Światową Organizację Zdrowia oraz inne choroby wysoce zakaźne i szczególnie niebezpieczne, które podlegają zwalczaniu u obywateli polskich na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 67. Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE, którzy posiadają prawo stałego pobytu, decyzja o wydaleniu może być wydana, w przypadku gdy ich pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 68. Obywatelowi UE, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 10 lat, decyzja o wydaleniu może być wydana tylko w przypadku, gdy jego pobyt na tym terytorium stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa publicznego przez zagrożenie dla pokoju, ludzkości, niepodległości lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub ze względu na działalność terrorystyczną.

Art. 69. Małoletniemu obywatelowi UE decyzja o wydaleniu może być wydana tylko w przypadku, gdy:

- 1) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 68, lub
- 2) przemawia za tym dobro dziecka zgodnie z Konwencją o prawach dziecka, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11).

Art. 70. W postępowaniu o wydalenie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE uwzględnia się w szczególności:

- 1) okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wiek i stan zdrowia;
- 3) sytuację rodzinną i ekonomiczną;
- 4) stopień integracji społecznej i kulturalnej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) stopień więzi z krajem pochodzenia.

Art. 71. 1. W decyzji o wydaleniu obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE nakazuje się opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie nie krótszym niż 31 dni.

2. Jeżeli stopień zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego tego wymaga, w decyzji

o wydaleniu zarządza się jej przymusowe wykonanie, przez doprowadzenie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.

3. Przymusowe wykonanie decyzji o wydaleniu zarządza się także, gdy obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE nie opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu.

Art. 72. 1. W przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję o wydaleniu, wraz z wnioskiem o wstrzymanie jej wykonania, termin wykonania nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ulega przedłużeniu do dnia, w którym postanowienie w sprawie tego wniosku stało się prawomocne.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy podstawą wydalenia było zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa publicznego przez zagrożenie dla pokoju, ludzkości, niepodległości lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub ze względu na działalność terrorystyczną.

Art. 73. Decyzję o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE lub miejsce ujawnienia faktu albo zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie.

Art. 74. 1. Przymusowe wykonanie decyzji o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej należy do:

- 1) komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny

niebędącego obywatelem UE – w zakresie doprowadzenia do granicy;

- 2) Komendanta Głównego Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej właściwego ze względu na miejsce, w którym następuje przekroczenie granicy – w zakresie doprowadzenia do granicy państwa, do którego obywatele UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, informuje niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu, o opuszczeniu przez obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu, informuje organ gminy właściwy ze względu na miejsce zameldowania na pobyt stały lub pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE o opuszczeniu przez nich terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonaniem decyzji o wydaleniu.

Art. 75. Organy przystępujące do przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu po upływie 2 lat od dnia jej wydania są obowiązane zawiadomić o tym wojewodę, który wydał decyzję, i wstrzymać jej wykonanie do czasu zakończenia postępowania, o którym mowa w art. 76.

Art. 76. 1. Wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu, w przypadku, o którym mowa w art. 75, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia, czy zachodzą okoliczności uzasadniające uchylenie decyzji.

2. W przypadku gdy:

- 1) obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE nie stanowi już rzeczywistego zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub

- 2) okoliczności, które miały wpływ na jej wydanie uległy istotnej zmianie
- wojewoda uchyla decyzję o wydaleniu.

Art. 77. 1. Dane obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE, którzy opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskutek wykonania decyzji o wydaleniu podjętej ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, przechowuje się w wykazie przez okres 5 lat.

2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, dane obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wykreśla się z wykazu.

Art. 78. 1. Wpisu do wykazu, przedłużenia obowiązywania wpisu oraz wykreślenia wpisu dokonuje z urzędu Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

2. Wykreślenie wpisu może nastąpić na wniosek osoby, której dane zostały wpisane do wykazu, w przypadku gdy istotnie zmieniły się okoliczności, które miały wpływ na wydanie decyzji o wydaleniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców wydaje decyzję w sprawie wykreślenia wpisu do wykazu w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Rozdział 6

Rejestry w sprawach obywateli UE i członków rodzin niebędących obywatelami UE

Art. 79. Wojewoda prowadzi w systemie informatycznym rejestry w sprawach dotyczących obywateli UE i członków rodzin niebędących obywatelami UE:

- 1) pobytu obywatela UE;
- 2) kart pobytu członka rodziny obywatela UE;
- 3) dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu;
- 4) kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 80. W rejestrach przechowuje się dane, o których mowa w art. 8, dotyczące obywateli UE i członków rodzin niebędących obywatelami UE, wobec których prowadzi się postępowania w sprawach uregulowanych w ustawie, a ponadto:

- 1) w rejestrze, o którym mowa w art. 79 pkt 1, przechowuje się:
 - a) informacje o wnioskach dotyczących zarejestrowania pobytu i wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE,
 - b) informacje dotyczące zarejestrowania pobytu,
 - c) imię, nazwisko i stanowisko służbowe pracownika dokonującego wpisu do rejestru,
 - d) informacje o wydaniu i wymianie zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE,
 - e) informacje o decyzjach administracyjnych, postanowieniach i wyrokach sądu dotyczących odmowy i unieważnienia zarejestrowania pobytu;
- 2) w rejestrze, o którym mowa w art. 79 pkt 2, przechowuje się informacje o:
 - a) wnioskach o wydanie i wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela UE,
 - b) dacie wydania, numerze, serii i terminie upływu ważności karty pobytu członka rodziny obywatela UE,
 - c) decyzjach administracyjnych, postanowieniach i wyrokach sądu dotyczących wymiany i unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela UE;

- 3) w rejestrze, o którym mowa w art. 79 pkt 3, przechowuje się informacje o:
 - a) wnioskach o wydanie i wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu,
 - b) dacie wydania, numerze, serii i terminie upływu ważności dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu,
 - c) decyzjach administracyjnych, postanowieniach i wyrokach sądu dotyczących wymiany i unieważnienia dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu;
- 4) w rejestrze, o którym mowa w art. 79 pkt 4, przechowuje się informacje o:
 - a) wnioskach o wydanie i wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE,
 - b) dacie wydania, numerze, serii i terminie upływu ważności karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE,
 - c) decyzjach administracyjnych, postanowieniach i wyrokach sądu dotyczących wymiany i unieważnienia karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 81. Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku zarejestrowania pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) uchyla się od obowiązku posiadania albo wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela UE lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE,

- 3) wbrew obowiązkowi nie zwraca karty pobytu członka rodziny obywatela UE, dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE
– podlega karze grzywny.

Art. 82. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 81, następuje w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2001 r. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.⁹⁾).

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 83. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi można, na jego wniosek, nadać obywatelstwo polskie, jeżeli zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 5 lat na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub posiadając prawo stałego pobytu.”;

- 2) w art. 10 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Cudzoziemiec pozostający co najmniej 3 lata w związku małżeńskim zawartym z osobą posiadającą obywatelstwo polskie, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub posiadając prawo stałego pobytu, może nabyć obywatelstwo polskie, jeżeli w terminie określonym w

ust. 1a złoży odpowiednie oświadczenie przed właściwym organem i organ ten wyda decyzję o przyjęciu oświadczenia.

1a. Termin do złożenia oświadczenia woli w sprawie nabycia obywatelstwa polskiego wynosi 3 lata i 6 miesięcy od dnia zawarcia związku małżeńskiego z osobą posiadającą obywatelstwo polskie albo 6 miesięcy od dnia uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub nabycia prawa stałego pobytu.”;

3) uchyla się art. 18f.

Art. 84. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uprawniającym obywateli polskich do przekraczania granic państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, uznających ten dokument za wystarczający do przekraczania ich granicy.”;

2) w art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwalnia się od obowiązku zameldowania na pobyt czasowy dzieci do lat 7 na okres nieprzekraczający 3 miesięcy.”;

3) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba, która wyjeżdża za granicę na okres dłuższy niż 3 miesiące, jest obowiązana zgłosić swój wyjazd oraz powrót właściwemu ze względu na miejsce pobytu stałego organowi wymienionemu w ust. 1. Zgłoszenia wyjazdu dokonuje się najpóźniej w dniu opuszczenia dotychczasowego miejsca pobytu, a zgłoszenia powrotu – najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od dnia powrotu.”;

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Jeżeli okres pobytu czasowego trwającego do 3 miesięcy odpowiada okresowi zgłoszonemu przy zameldowaniu, osoba opuszczająca miejsce tego pobytu jest zwolniona od obowiązku wymeldowania się.

2. Osoba, która opuszcza miejsce pobytu czasowego trwającego do 3 miesięcy przed upływem czasu zgłoszonego przy zameldowaniu, jest obowiązana wymeldować się najpóźniej w dniu opuszczenia tego miejsca.”;

5) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec przebywający poza zakładem hotelarskim, zakładem udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem się lub wypoczynkiem jest obowiązany zameldować się na pobyt czasowy najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od chwili przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) w art. 26:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dokonujący zameldowania się na pobyt stały, zgłaszają wymagane

dane do zameldowania, przy czym obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia ważny dokument podróży lub inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo oraz ważny dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, a członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej – ważny dokument podróży oraz ważną kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którzy dokonują zameldowania się na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące, zgłaszają wymagane dane do zameldowania, przy czym obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia ważny dokument podróży lub inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo oraz zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub, w przypadku braku zaświadczenia, składa oświadczenie o zarejestrowaniu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej – ważny dokument podróży oraz ważną kartę pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

5. Przepisy ust. 2 i 4 stosuje się do obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą

Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz do członków ich rodzin.”;

7) w art. 44a:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) zbioru danych obywateli polskich i cudzoziemców zameldowanych na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące,

d) zbioru danych obywateli polskich i cudzoziemców zameldowanych na pobyt czasowy trwający do 3 miesięcy,”

b) w ust. 2 pkt 20 i 21 otrzymują brzmienie:

„20) seria i numer dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, data wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który go wydał,

21) seria i numer karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, data wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał.”

c) w ust. 4 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) data wydania, seria i numer zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz oznaczenie organu, który je wydał,

4) seria i numer karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, data wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał,”

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W zbiorze meldunkowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, zamieszcza się także datę przekroczenia granicy zgłoszoną przez cudzoziemca przy dopełnianiu obowiązku meldunkowego.”;

- 8) użyte w art. 8 ust. 1 i 3, art. 9 ust. 2a, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 1, 1a, 2 i 4, art. 26 ust. 3, art. 29 ust. 1, art. 31a ust. 3 pkt 1 i 2, art. 37 ust. 1 pkt 3, art. 44a ust. 1 pkt 1 lit. c i d oraz ust. 2 pkt 15 i art. 44e ust. 3 pkt 10, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące”.

Art. 85. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.¹²⁾) w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

- „3. Zakaz określony w ust. 1 nie ma także zastosowania, jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystąpi do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o udzielenie informacji o osobie ubiegającej się w tym państwie o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, znajdujących się w policyjnych bazach danych.
4. Komendant Główny Policji udziela informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.”.

Art. 86. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹³⁾) w art. 94a ust. 2a otrzymuje brzmienie:

- „2a. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 87. W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 7a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dla zachowujących miejsce stałego pobytu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) obywateli polskich,
- 2) obywateli państw, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.¹⁵⁾), zwanej dalej „ustawą”,
- 3) obywateli państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy międzynarodowe, o których mowa w art. 13 ust. 3 ustawy

– podejmujących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, właściwość miejscową gminy dla celów ewidencyjnych określa się według głównego miejsca wykonywania tej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 88. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 lit. 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pobytu obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członków ich rodzin,”;

- 2) w załączniku do ustawy w części IV Zezwolenia w pkt 5 kolumna 4 otrzymuje brzmienie:

„wiza wjazdowa w celu przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi”.

Art. 89. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członków ich rodzin, z wyjątkiem:

- a) art. 93, 94, 96, 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, 128 ust. 2, art. 131-134, które mają zastosowanie do obywateli Unii Europejskiej i członków rodzin obywateli Unii Europejskiej niebędących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- b) art. 25, art. 26 pkt 3 lit. d, art. 29 ust. 3, art. 45 ust. 1, 1a i 2, art. 48 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 5-7, art. 49, 52, 84a,

rozdziału 8a, art. 124 pkt 1 lit. a, art. 125 ust. 1 pkt 1, art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. a, które mają zastosowanie do członków rodzin obywateli Unii Europejskiej niebędących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej;”;

2) w art. 16 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) obywatel polski zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członek jego rodziny, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium;

2) cudzoziemiec przebywający bezpośrednio przed wystawieniem zaproszenia legalnie przez okres co najmniej 5 lat na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiadający zezwolenie na osiedlenie się albo zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

3) w art. 26 w pkt 3 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi;”;

4) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wiza wjazdowa, o której mowa w art. 26 pkt 3 lit. d, uprawnia do nieograniczonej liczby wjazdów, a okres jej ważności wynosi 3 miesiące.”;

5) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Cudzoziemcowi, który wykaże, że istnieją wyjątkowe i pilne przyczyny, w szczególności humanitarne, zawodowe lub ważny interes Rzeczypospolitej Polskiej, wymagające jego wjazdu i pobytu na jej terytorium lub przejazdu przez to terytorium oraz że z powodów niezależnych od niego i nieprzewidywalnych nie mógł uzyskać wizy od konsula, wizę tranzytową lub wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b-f oraz i, może wydać komendant placówki Straży Granicznej.

2. Cudzoziemcowi, który wykaże, że łączy go więzi o charakterze rodzinnym z zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, komendant placówki Straży Granicznej może wydać wizę wjazdową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 3 lit. d.
3. Wiza, o której mowa w ust. 1 i 2, uprawnia do jednokrotnego wjazdu na terytorium Rzeczy-

pospolitej Polskiej w okresie ważności równym okresowi pobytu, nie dłuższemu jednak niż 15 dni.

4. Postępowanie w sprawie wydania wizy, o której mowa w ust. 1 i 2, może być ograniczone do czynności, o których mowa w art. 24.
5. Wydanie decyzji o odmowie wydania wizy, o której mowa w ust. 1 i 2, odnotowuje się w dokumencie podróży cudzoziemca.”;

6) w art. 53 w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykaże, że zachodzą inne, niż określone w pkt 1 i ust. 1, okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące, w szczególności ze względu na więzi o charakterze rodzinnym łączące go z zamieszkującym na tym terytorium obywatelem polskim lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi.”;

7) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, chyba że uzyskał kolejne zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”;

8) w art. 65:

a) w ust. 1 zdanie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bezpośrednio przed złożeniem wniosku, legalnie i nieprzerwanie, co najmniej przez 5 lat, który posiada:”

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracownika „au pair”, sezonowego, delegowanego przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcy świadczącego usługi transgraniczne;”

9) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. 1. Do cudzoziemców posiadających dostęp do rynku pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (Dz.Urz. WE L 217 z 29.12.1964, str. 3687), oraz do członków ich rodzin nie stosuje się przepisów art. 88, 90, 91, 95 i art. 97-99. W zakresie uregulowanym w tych przepisach stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

2. Za członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, uważa się jego:

1) małżonka;

- 2) zstępnego lub zstępnego jego małżonka, w wieku do 21 lat lub pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, lub jego małżonka;
 - 3) wstępnego w linii prostej lub wstępnego jego małżonka, pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, lub jego małżonka.”;
- 10) w art. 124 w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:
- „l) wydania polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca;”;
- 11) w art. 125 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) w pkt 1 w lit. b-d, g, j, l, prowadzi wojewoda;”;
- 12) w art. 126 w ust. 1:
- a) w pkt 1 lit. c i d otrzymują brzmienie:
 - „c) w lit. c, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,
 - d) w lit. j, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu;”,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) w lit. d, e, l, przechowuje się imię (imiona) i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo cudzoziemca, datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, tymczasowego polskiego dokumentu

podróży dla cudzoziemca lub polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, a także informacje o wnioskach o wydanie i wymianę oraz decyzjach o odmowie wydania tych dokumentów;”;

13) w art. 132 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. System Pobyt składa się z:

- 1) rejestrów, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j, l, z wyjątkiem rejestrów prowadzonych przez konsula;
- 2) ewidencji, o której mowa w art. 124 pkt 3;
- 3) wykazu, o którym mowa w art. 124 pkt 4;
- 4) rejestru spraw o nadanie statusu uchodźcy oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy;
- 5) rejestru spraw o wydalenie osób posiadających status uchodźcy;
- 6) rejestru spraw o udzielenie azylu;
- 7) rejestru spraw o udzielenie zgody na pobyt tolerowany;
- 8) rejestru spraw o udzielenie ochrony czasowej;
- 9) rejestru pobytu obywatela Unii Europejskiej;
- 10) rejestru kart pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
- 11) rejestru dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu;
- 12) rejestru kart stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
- 13) rejestrów wniosków, wydanych postanowień i decyzji w sprawach:

- a) o wydanie wizy wjazdowej w celu repatriacji,
 - b) o udzielenie pomocy repatriantom ze środków budżetu państwa,
 - c) o uznanie za repatrianta;
- 14) ewidencji osób ubiegających się o wydanie wizy wjazdowej w celu repatriacji i członków ich rodzin, nieposiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zapewnionego lokalu mieszkalnego lub źródła utrzymania;
- 15) centralnego rejestru danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego.”;
- 14) w art. 133 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Organ obowiązany do prowadzenia rejestrów i ewidencji, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j-l i pkt 2 i 3 oraz w art. 132 ust. 2 pkt 4-15, posiada dostęp do danych przetwarzanych w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 pkt 1 lit. k, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, w zakresie danych gromadzonych w rejestrach i ewidencji, które ten organ prowadzi.”;
- 15) w art. 141 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach uregulowanych w ustawie, w sprawach wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu oraz wyjazdu z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, a także członków

ich rodzin, którzy z nimi przebywają lub do nich dołączają, repatriacji, nadawania statusu uchodźcy, udzielania cudzoziemcom azylu, wyrażania zgody na pobyt tolerowany oraz udzielania ochrony czasowej, a także w sprawach związanych z obywatelstwem polskim, które wynikają z zakresu zadań administracji rządowej, jest Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych dla innych organów.”;

16) w art. 143 w ust. 1 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) w ustawie z dnia o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin”.

Art. 90. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, prawo pobytu lub prawo stałego pobytu;”;

2) w art. 56 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub zgody na pobyt tolerowany;”.

Art. 91. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 92. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 93. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 3 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) cudzoziemców zamierzających wykonywać lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej,
- b) obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej,
- c) obywateli państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,
- d) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy,
- e) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się,
- f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich,
- g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.²²⁾),
- h) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej jako członek rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 lub art. 54 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony,
- i) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zgodę na pobyt tolerowany,

- j) korzystających w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej,
 - k) ubiegających się w Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie statusu uchodźcy, którym po upływie roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po ich stronie;
- 3) cudzoziemców – członków rodzin cudzoziemców, o których mowa w pkt 2 lit. a-c;”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Na zasadach określonych w ustawie zasiłki i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-g oraz i, j, oraz cudzoziemcom – członkom rodzin obywateli polskich.”;
- 2) w art. 2 w ust. 1:
- a) w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-g lub i, j, lub cudzoziemca – członka rodziny obywatela polskiego, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie albo innej pracy zarobkowej, albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych lub przystępującej do egzaminu eksternistycznego z zakresu tej szkoły lub w szkole wyższej w systemie wieczorowym, zaocznym lub eksternistycznym, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub

czasowego powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli:”;

b) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) poszukującym pracy – oznacza to osobę niezatrudnioną, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1-3, lub cudzoziemca – członka rodziny obywatela polskiego, poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz osobę zatrudnioną zgłaszającą zamiar i gotowość podjęcia innej pracy zarobkowej lub zatrudnienia w wyższym wymiarze czasu pracy, dodatkowego albo innego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy;”;

c) pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) przyrzeczeniu – oznacza to przyrzeczenie wydania cudzoziemcowi zezwolenia na pracę pod warunkiem uzyskania przez niego odpowiedniej wizy lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony albo zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej bądź karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;”;

d) pkt 39 otrzymuje brzmienie:

„39) usługach EURES – oznacza to usługi rynku pracy realizowane przez publiczne służby zatrudnienia oraz związki zawodowe i organizacje pracodawców, obejmujące w szczególności pośrednictwo pracy wraz z doradztwem z zakresu mobilności na rynku pracy Rzeczypospolitej Polskiej oraz państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c;”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w szczególności przez realizowanie i koordynowanie działań w województwach i powiatach w zakresie udziału publicznych służb zatrudnienia w sieci EURES,”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego realizuje zadania z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności przez pełnienie funkcji instytucji łącznikowej.”;

4) w art. 8 w ust. 1 pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności:

a) pełnienie funkcji instytucji właściwej,

b) przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków bezrobotnych o wydanie odpowiednich zaświadczeń w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia,

c) wydawanie decyzji w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia;

9) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w szczególności realizowanie zadań z zakresu udziału w sieci EURES, w tym:

a) wspieranie i koordynowanie realizacji zadań na terenie województwa we współpracy z ministrem właściwym

do spraw pracy oraz samorządem powiatowym, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców,

b) świadczenie usług EURES;”;

5) w art. 9 w ust. 1 pkt 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w tym realizowanie decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 8 lit. c;

16) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w szczególności realizowanie zadań z zakresu udziału w sieci EURES, w tym świadczenie usług EURES we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządem województwa, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców;”;

6) w art. 37 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Usługi EURES są realizowane na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, i polegają w szczególności na:”;

7) w art. 71:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) opłacał składkę na Fundusz Pracy w związku z zatrudnieniem lub wykonywaniem innej pracy zarobkowej za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w wysokości 9,75% przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc zatrudnienia,”

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do okresu wymaganego do nabycia prawa do zasiłku zalicza się także okresy zatrudnienia w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, na zasadach określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz tryb opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, uwzględniając zasady obowiązujące przy opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, brak możliwości ich opłacania za okresy wsteczne oraz ich zwrotu, chyba że zostały wpłacone w wyższej od obowiązującej wysokości.”;

8) w art. 72 w ust. 5a lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przebyte przed dniem 1 maja 2004 r. za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie wymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, za które były opłacane składki na Fundusz Pracy.”;

9) w art. 75 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Bezrobotny, który nabył w Rzeczypospolitej Polskiej prawo do świadczeń z tytułu bezrobocia i udaje się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c w celu poszukiwania pracy, zachowuje prawo do tych świadczeń.

5. Świadczenia przysługujące bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 4, są wypłacane na zasadach określonych przepisami o

koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c.”;

10) w art. 86 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udokumentowane okresy zatrudnienia obywateli polskich i obywateli państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, za granicą u pracodawców zagranicznych są zaliczane do okresów pracy w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych.”;

11) w art. 87:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiadający zezwolenie na osiedlenie się w Rzeczypospolitej Polskiej;”;

– po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) posiadający zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich w Rzeczypospolitej Polskiej;”;

– pkt 5, 5a i 5b otrzymują brzmienie:

„5) członkowie rodziny obywatela polskiego będący obywatelami państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c;

5a) będący małżonkiem obywatela polskiego i niebędący obywatelami państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, jeżeli posiadają zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone w związku z zawarciem związku małżeńskiego;

- 5b) będący zstępnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8, obywatela polskiego lub cudzoziemca – małżonka obywatela polskiego, o którym mowa w pkt 8, i niebędący obywatelami państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, jeżeli posiadają zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,
- pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) cudzoziemcy:
- a) będący obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - b) będący obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej,
 - c) będący obywatelami państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,
 - d) członkowie rodzin cudzoziemców, o których mowa w lit. a-c, a także zstępnymi małżonka tych cudzoziemców, w wieku do 21 lat lub pozostający na utrzymaniu tych cudzoziemców lub ich małżonka oraz wstępni tych cudzoziemców lub ich małżonka, pozostający na utrzymaniu tych cudzoziemców lub ich małżonka.”,
- c) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. W stosunku do cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 pkt 8, jest możliwe zastosowanie ograniczeń w dostępie

do rynku pracy, jeżeli możliwość taka wynika z umów międzynarodowych.

3. Ograniczeń w dostępie do rynku pracy nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, posiada prawo stałego pobytu.”;

12) w art. 88:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Warunkiem wydania zezwolenia na pracę jest wcześniejsze uzyskanie przez pracodawcę przyrzeczenia i uzyskanie przez cudzoziemca:

- 1) odpowiedniej wizy lub
- 2) zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, lub
- 4) karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

3. W przypadku gdy cudzoziemiec posiada:

- 1) odpowiednią wizę lub
- 2) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, lub
- 4) kartę pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, lub
- 5) tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca i zaświadczenie, o którym mowa w art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176, z późn. zm.²³⁾)

– wydaje się decyzję w sprawie zezwolenia na pracę bez konieczności uprzedniego wydania przyrzeczenia. Decyzję w sprawie zezwolenia na pracę wydaje się także na podstawie ważnego dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo, o których mowa w art. 9 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca są wydawane na wniosek pracodawcy, na czas określony, dla określonego cudzoziemca i pracodawcy, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy. Zezwolenie wydaje się na warunkach określonych w przyrzeczeniu, na okres nie dłuższy niż:

- 1) czas pobytu określony w odpowiedniej wizie lub
- 2) okres ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) okres ważności karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, lub
- 4) okres wskazany w zaświadczeniu wydanym na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku gdy przyrzeczenie zostało wydane, zezwolenie wydaje się po uzyskaniu pisemnego

potwierdzenia pracodawcy o dacie rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca. Data rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca nie może być wcześniejsza niż data wydania decyzji w sprawie zezwolenia na pracę. Na wniosek pracodawcy można przedłużyć przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca.”;

13) w art. 90 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W sytuacji, o której mowa w art. 87 ust. 2, minister właściwy do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, zakres ograniczeń w sferze wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mając na względzie ochronę polskiego rynku pracy.”.

Art. 94. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby zagraniczne z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak obywatele polscy.”,

b) w ust. 2 w pkt 2 dodaje się średnik i pkt 3 w brzmieniu:

„3) są członkami rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...), dołączającymi do obywateli państw, o których mowa w ust. 1, lub przebywającymi z nimi.”;

2) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla zachowujących miejsce stałego pobytu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) obywateli polskich,

2) obywateli państw, o których mowa w art. 13 ust. 1,

3) obywateli państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy międzynarodowe, o których mowa w art. 13 ust. 3

– podejmujących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, właściwość miejscową gminy dla celów ewidencyjnych określa się według głównego miejsca wykonywania tej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) w art. 33 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do zmiany głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej w przypadku osób, o których mowa w art. 23 ust. 2.”;

4) w art. 85 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do tworzenia oddziałów przez przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze

swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, przepis art. 13 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 95. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365) w art. 43 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i ust. 5, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 96. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej (Dz. U. Nr 175, poz. 1462, Nr 189, poz. 1604 i Nr 267, poz. 2257) w art. 31:

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w art. 87 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemiec może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada zezwolenie na pracę wydane przez marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy.”;”;

2) w pkt 4:

a) uchyla się lit. a,

b) lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) w ust. 5 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

2) o których mowa w ust. 1 pkt 2 – występuje pracodawca zagraniczny; decyzję w sprawie przyrzeczenia i zezwolenia na pracę wydaje

marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce realizacji usługi eksportowej;

- 3) o których mowa w ust. 1 pkt 3 – występuje pracodawca zagraniczny lub podmiot, u którego będzie wykonywane zadanie określone przez delegującego; decyzję w sprawie przyrzeczenia i zezwolenia na pracę wydaje marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę podmiotu, u którego będzie wykonywane zadanie.”,

c) ust. 6-9 otrzymują brzmienie:

„6. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu, ministrowi właściwemu do spraw nauki, ministrowi właściwemu do spraw turystyki, ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania oraz Prezesowi Polskiej Akademii Nauk wydaje marszałek województwa, jeżeli zostały spełnione warunki określone w przepisach ustawy oraz w odrębnych przepisach.

7. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę wydaje pracodawcy marszałek województwa, uwzględniając sytuację na lokalnym rynku pracy oraz kryteria, o których mowa w art. 8a ust. 1 pkt 1. Marszałek województwa może, w przypadkach uzasadnionych sytuacją na rynku pracy, ograniczyć rodzaj pracy do czynności zarządzających i reprezentacji podmiotu. Marszałek województwa może także uwzględnić przydatność podmiotu dla rynku pracy i gospodarki.

8. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca są wydawane na wniosek pracodawcy, na czas określony, dla określonego cudzoziemca i pracodawcy, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy. Zezwolenie wydaje się na warunkach określonych w przyrzeczeniu, na okres nie dłuższy niż:

- 1) czas pobytu określony w odpowiedniej wizie lub
- 2) okres ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) okres ważności karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, lub
- 4) okres wskazany w zaświadczeniu wydanym na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku gdy przyrzeczenie zostało wydane, zezwolenie wydaje się po uzyskaniu pisemnego potwierdzenia pracodawcy o dacie rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca. Data rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca nie może być wcześniejsza niż data wydania decyzji w sprawie zezwolenia na pracę. Na wniosek pracodawcy można przedłużyć przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca.

9. Na wniosek właściwego urzędu skarbowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub konsula marszałek województwa przekazuje kopie wydanych decyzji.”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 97. 1. Zezwolenia na pobyt, zezwolenia na pobyt czasowy, karty pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz dokumenty pobytu wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 104, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Zezwolenia na osiedlenie się udzielone obywatelom UE oraz członkom ich rodzin na podstawie ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1992 r. Nr 7, poz. 30 i Nr 25, poz. 112 oraz z 1995 r. Nr 23, poz. 120), ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. Nr 127, poz. 1400, z późn. zm.²⁵⁾) oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone członkom rodzin obywateli UE na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach lub ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, o ile ustawy nie stanowią inaczej.

3. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich udzielone członkom rodzin obywateli UE na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach i dokumenty wydane na podstawie tych ustaw zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, o ile ustawy nie stanowią inaczej.

4. Posiadanie zezwolenia na pobyt, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich zwalnia obywatela UE z obowiązku zarejestrowania pobytu, o którym mowa w art. 20.

5. Posiadanie zezwolenia na pobyt, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich zwalnia członka rodziny niebędącego obywatelem UE z obowiązku posiadania karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 20.

Art. 98. Osobom, które posiadają zezwolenie na pobyt udzielone na podstawie dotychczasowych przepisów, przysługuje prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 99. Do postępowań w sprawach zezwoleń na pobyt lub zezwoleń na pobyt czasowy, wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy i niezakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 100. Decyzje o przyznaniu pomocy dla cudzoziemców, w sprawie których zostały wszczęte postępowania o nadanie statusu uchodźcy na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 101. Dane obywateli UE i członków ich rodzin, zgromadzone w wykazie na podstawie dotychczasowych przepisów, przechowuje się przez okres, na jaki zostały w nim zamieszczone, o ile nie jest to sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 102. Dotychczasowe wpisy dokonane w rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, dotyczące wniosków o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, cudzoziemcom będącym obywatelami UE lub członkami ich rodzin i wydanych w tych sprawach decyzji oraz wpisy dokonane w rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 104, pozostają w tych rejestrach.

Art. 103. Dotychczasowy przepis wykonawczy wydany na podstawie art. 90 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 93 zachowuje moc do czasu wejścia w życie przepisu wydanego na podstawie art. 90 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 93, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 104. Traci moc ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757).

Art. 105. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2006 r., z wyjątkiem art. 96, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom pomocy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej.

- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127.
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.
- ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452, z 2004 r. Nr 33, poz. 287 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 288, Nr 90, poz. 757 i Nr 175, poz. 1462.
- ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1100, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135.
- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 109, poz. 1031 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 128, poz. 1351 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1103 i Nr 143, poz. 1203.
- ¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 42, poz. 475, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 78, poz. 716, z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190, z 2004 r. Nr 93, poz. 887 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 550 i Nr 94, poz. 788.
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 164, poz. 1365 i Nr 169, poz. 1411.
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091 i Nr 167, poz. 1400.
- ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808.
- ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468,

-
- Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127.
- ¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 48, poz. 447, Nr 62, poz. 550, Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 113, poz. 954, Nr 143, poz. 1199, Nr 153, poz. 1272, Nr 169, poz. 1418, Nr 175, poz. 1458 i Nr 179, poz. 1485.
- ¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362.
- ¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 94, poz. 788.
- ¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788.
- ²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493.
- ²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366 i Nr 175, poz. 1462.
- ²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362.
- ²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362.
- ²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127.
- ²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1180 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 97, poz. 894 i Nr 101, poz. 942.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel projektu ustawy

Potrzeba opracowania projektu ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin wynika z konieczności wdrożenia dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77). Państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane wprowadzić unormowania dyrektywy 2004/38/WE do prawa krajowego w terminie do dnia 30 kwietnia 2006 r.

Dyrektywa ta zastąpiła dotychczas obowiązujące dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96 EWG, odnoszące się do kwestii swobodnego przepływu osób. Prawodawca wspólnotowy odszedł tym samym od sektorowego i fragmentarycznego podejścia do prawa swobodnego przemieszczania się i pobytu obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium państw członkowskich, na rzecz kompleksowego unormowania wszystkich tych zagadnień w jednym akcie prawnym. W dyrektywie 2004/38/WE zmodyfikowano, przyjęty w dotychczas obowiązujących dyrektywach, sposób regulowania problematyki odnoszącej się do wjazdu na terytorium państw członkowskich, pobytu oraz wyjazdu z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin oraz wydawania dokumentów potwierdzających ich prawo pobytu na tym terytorium. Wobec powyższego pojawiła się konieczność dostosowania prawa polskiego do rozwiązań przyjętych w ww. dyrektywie.

Przy podejmowaniu decyzji co do sposobu wdrożenia dyrektywy 2004/38/WE rozważano trzy warianty:

- 1) zmianę obecnie obowiązującej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757),
- 2) uchylenie ww. ustawy i stosowną zmianę ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362), polegającą na włączeniu problematyki wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin do ustawy o charakterze ogólnym, odnoszącej się do cudzoziemców,
- 3) opracowanie nowej ustawy regulującej przedmiotowe kwestie, która zastąpiłaby dotychczasową ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757).

Obowiązująca obecnie ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej normuje zagadnienia dotyczące pobytu obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób istotnie odmienny od regulacji przyjętych w nowej dyrektywie. Z tego względu dokonanie wymaganych zmian w obowiązującej ustawie zmniejszyłoby przejrzystość i czytelność przepisów, a w konsekwencji utrudniłoby ich stosowanie. Podkreślenia wymaga, że już w 2002 r. przyjęto koncepcję regulacji problematyki cudzoziemców w taki sposób, aby w jednym, podstawowym, a tym samym najbardziej ogólnym akcie prawnym, jakim jest ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, unormowane były sprawy dotyczące wszystkich cudzoziemców. Z grupy cudzoziemców, do której się odnoszą przepisy ww. ustawy wyłączono jednak osoby, wobec których mają zastosowanie szczególne przepisy, wynikające z ich odmiennej sytuacji, tzn. ze

względu bądź na konieczność udzielenia im ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 94, poz. 788)), bądź w celu zapewnienia swobody przepływu osób (ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej).

Wobec powyższego zdecydowano się na opracowanie zupełnie nowej ustawy transponującej do polskiego porządku prawnego dyrektywę 2004/38/WE. Zdaniem projektodawcy przyjęcie tego wariantu pozwoli także lepiej uwzględnić doświadczenia praktyki oraz uniknąć rozwiązań stwarzających problemy i budzących wątpliwości podczas stosowania dotychczasowej ustawy.

Utrzymano zatem dotychczasową koncepcję regulacji problematyki cudzoziemców w trzech różnych ustawach. Jedną z nich będzie przedmiotowy projekt ustawy, który zgodnie z intencją projektodawcy ma stanowić całościową regulację dotyczącą wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu oraz wyjazdu z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. W tym kontekście należało rozstrzygnąć wzajemne relacje między projektowaną ustawą a ustawą z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Zdecydowano się odejść od dotychczasowej praktyki określenia tej relacji w taki sposób, że w zakresie nieuregulowanym *lex specialis*, czyli ustawą regulującą przedmiotowe kwestie, stosuje się *lex generalis*, czyli w tym przypadku ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Taka konstrukcja utrudniała precyzyjne ustalenie w procesie stosowania prawa, które przepisy ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach mają zastosowanie do obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Podkreślenia wymaga, że po szczegółowej analizie przepisów tych dwóch ustaw okazało się, że zakres stosowania ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach wobec członków rodzin obywateli Unii Europejskiej niebędących obywatelami państw członkowskich jest szerszy niż wobec samych obywateli Unii Europejskiej. Stąd uznano, że najlepszym rozwiązaniem będzie dokonanie zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, przez wskazanie konkretnych jej przepisów, mających

zastosowanie do osób objętych zakresem podmiotowym projektowanej ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Opracowanie projektu ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, zasadniczo różniące się od dotychczasowych regulacji w tym zakresie, wiąże się także z koniecznością wprowadzenia stosownych zmian w innych ustawach, regulujących różne sfery życia obywateli Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin, a odwołujących się do instytucji określonych w dotychczas obowiązującej ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bądź odsyłających wprost do tej ustawy.

II. Charakterystyka projektu ustawy

Przepisy projektu ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin zostały pogrupowane tematycznie w rozdziały.

Rozdział 1 projektu ustawy zawiera przepisy ogólne, obejmujące zakres przedmiotowy i podmiotowy regulacji, definicje ustawowe oraz ogólne zasady dotyczące postępowań w sprawach uregulowanych w projekcie, analogiczne do uregulowań zamieszczonych w przepisach ogólnych ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, a wynikające ze specyfiki postępowań dotyczących wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu oraz wyjazdu z tego terytorium obywateli innych państw.

Określając zakres regulacji, wzorem dotychczasowych przepisów, wskazano, że ustawa ma zastosowanie nie tylko do obywateli Unii Europejskiej, ale także do obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej, obywateli państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej

państwami członkowskimi, oraz do członków rodzin ww. osób. Powyższe rozwiązanie zostało podyktowane koniecznością uwzględnienia istniejących porozumień, tj. pierwszego o utworzeniu Europejskiego Obszaru Gospodarczego między Wspólnotami, ich państwami członkowskimi z jednej strony oraz członkami EFTA z drugiej strony i drugiego – między Wspólnotami, ich państwami członkowskimi a Konfederacją Szwajcarską. Celem tych porozumień było rozszerzenie wspólnotowego rynku wewnętrznego na inne kraje (Norwegię, Islandię, Lichtenstein oraz Szwajcarię), bez czynienia ich członkami Wspólnot. W konsekwencji na terytorium ww. państw obowiązują podstawowe zasady wspólnotowe, w tym również zasada swobodnego przepływu osób. Stąd, określając zakres podmiotowy ustawy, wskazano także obywateli państw nienależących wprawdzie do Unii Europejskiej, ale korzystających z tych samych ułatwień. Powyższe rozwiązanie znalazło swoje odzwierciedlenie w definicji obywatela UE oraz państwa członkowskiego.

Zaznaczenia wymaga, że stosowanie projektowanej ustawy do członków rodziny ww. osób, którzy są obywatelami państw trzecich, zostało zawężone, zgodnie z celem wdrażanej dyrektywy, wyłącznie do tych członków rodziny, którzy dołączają do obywateli UE lub z nimi przebywają. Wobec pozostałych członków rodziny z państw trzecich mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Jednocześnie w projekcie ustawy przewidziano definicję członka rodziny, uwzględniając w ten sposób postanowienia wynikające z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE. Zgodnie z projektem ustawy członkiem rodziny jest cudzoziemiec będący lub niebędący obywatelem UE – małżonek obywatela UE, jego zstępny lub zstępny jego małżonka, w wieku do 21 lat lub pozostający na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka. Definicja członka rodziny obejmuje również wstępnego obywatela UE lub wstępnego jego małżonka, pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka. W ten sposób zastąpiono mniej czytelne pojęcie krewnego i powinowatego obywatela Unii w linii prostej, występujące w art. 2 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Bardzo szeroka jest definicja osoby pracującej na własny rachunek. Definiując to określenie, odesłano do pojęcia „przedsiębiorca” wprowadzonego ustawą z dnia 2

lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538) oraz wskazano dodatkowo, że może to być każda inna osoba fizyczna wykonująca działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek. Doprecyzowano, że chodzi w tym przypadku o osobę fizyczną, gdyż zasada swobody przepływu osób dotyczy tylko osób fizycznych. Wynika to również z szerokiego rozumienia pojęcia „self-employed person” w prawie wspólnotowym.

Ponadto zgodnie z art. 27 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE przyjęto, że organy właściwe w sprawach uregulowanych w ustawie mają obowiązek pouczyć obywatela UE i członka rodziny w języku dla nich zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania w tych sprawach, przysługujących im prawach i ciążących na nich obowiązkach, treści decyzji, na podstawie których odmawia się zarejestrowania pobytu lub jego unieważnienia, treści decyzji, na podstawie których odmawia się wydania lub unieważnienia dokumentów określonych w ustawie, treści decyzji o wydaleniu oraz trybie i terminie wnoszenia odwołania.

W przepisach ogólnych projektu ustawy wskazano także dane osobowe, które mogą być przetwarzane w postępowaniach i rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy. Zakres tych danych jest znacznie węższy w porównaniu z ustawą z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Wynika to ze specyfiki postępowań prowadzonych wobec obywateli UE i członków ich rodzin. Postępowania te cechuje bowiem znaczne złagodzenie wymagań dotyczących wjazdu i pobytu ww. grupy osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności brak wymogu posiadania stosownych zezwoleń na pobyt. W projekcie zostały wymienione tylko te dane, które są niezbędne do wydania odpowiednich dokumentów dla poszczególnych grup osób korzystających z udogodnień projektowanej regulacji.

W rozdziale 2 projektu ustawy zostały unormowane sprawy związane z przekraczaniem granicy przez obywateli UE oraz członków ich rodzin, w tym także tych, którzy nie są obywatelami UE. W porównaniu z dotychczas obowiązującą ustawą przepisy w tym zakresie zostały rozwinięte i

doprecyzowane. Utrzymano zasadę, że obywatel UE może wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży albo innego dokumentu potwierdzającego jego tożsamość i obywatelstwo, a członek rodziny niebędący obywatelem UE – na podstawie ważnego dokumentu podróży oraz wizy. Obowiązek posiadania wizy nie dotyczy obywatela państwa, wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym kraje trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1).

W projekcie ustawy wskazano typ wizy, która będzie wydawana członkowi rodziny, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego. Jest to nowa wiza wjazdowa – w celu przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego. Rozwiązanie to uwzględnia regulację z art. 5 ust. 2 dyrektywy, w myśl której członkowie rodzin, którzy nie są obywatelami państwa członkowskiego, są jedynie obowiązani posiadać wizę wjazdową, stosownie do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001. W konsekwencji uzupełniono ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, wprowadzając nowy typ wizy wjazdowej. W ten sposób wyeliminowano istniejącą lukę w tym zakresie. Dotychczas obowiązujące przepisy nie wskazywały, o jaką wizę chodzi, powodując tym samym liczne problemy interpretacyjne.

Określono wyraźnie organy właściwe w sprawach o wydanie ww. wizy, przyjmując, że są to konsul i komendant placówki Straży Granicznej, podczas gdy obecnie obowiązująca ustawa stanowi, że wiza uprawniająca członka rodziny do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być wydawana przez komendanta placówki Straży Granicznej. Dotychczasową konstrukcję uznano za niewłaściwą, gdyż powodowała wątpliwości podczas stosowania ustawy, dotyczące organu właściwego w sprawie, zwłaszcza wobec niewskazania konkretnego typu wizy wydawanej ww. grupie osób. Uwzględniając art. 5 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie dyrektywy 2004/38/WE w projekcie ustawy przewidziano, że ww. wiza ma być wydana niezwłocznie po złożeniu wniosku.

Jako przesłankę odmowy wydania ww. wizej przewidziano sytuację, gdy dane członka rodziny, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego, znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.

Ponadto unormowano przesłanki umożliwiające odmowę wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelowi UE oraz członkom jego rodziny niebędącym obywatelami UE, obejmujące w przypadku obywatela UE – brak ważnego dokumentu podróży albo innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo, zaś w przypadku członka rodziny – brak ważnego dokumentu podróży. Zastrzeżono jednak możliwość udowodnienia w inny niebudzący wątpliwości sposób, że osoby te są uprawnione do korzystania ze swobody przepływu osób. Ponadto przewidziano, że przesłanką odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być figurowanie danych ww. osób w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany. Zgodnie z projektem figurowanie danych w wykazie nie będzie stanowiło przesłanki odmowy wjazdu obywatela UE lub członka rodziny w przypadku wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawie dotyczącej decyzji o wydaleniu, po warunkiem że ich obecność na tym terytorium nie wywoła poważnych zakłóceń porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Wprowadzenie powyższego rozwiązania uwzględnia art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE.

Projekt ustawy zawiera również przepis stanowiący, że przed wydaniem decyzji o odmowie wjazdu komendant placówki Straży Granicznej umożliwia obywatelowi UE lub członkowi rodziny, przez okres nie dłuższy niż 72 godziny, podjęcie działań zmierzających do uzyskania ww. dokumentów, wymaganych do przekroczenia granicy albo do udowodnienia w inny sposób, że mają prawo do korzystania ze swobody przepływu osób, co uwzględnia art. 5 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE.

Przyjęto, że organem właściwym do wydania decyzji o odmowie wjazdu jest komendant placówki Straży Granicznej. Od jego decyzji zaś przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Ponadto wskazano dokumenty, które obywatel UE i członek rodziny niebędący obywatelem UE musi mieć przy wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględniając rozwiązania wynikające z art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE.

Zasadniczej zmianie uległy przepisy dotyczące zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Projekt ustawy nie przewiduje, w przeciwieństwie do obowiązującej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udzielania obywatelom UE oraz członkom ich rodzin zezwoleń na pobyt lub na pobyt czasowy, nawet o deklaratoryjnym charakterze, jak to miało miejsce na gruncie dotychczasowych przepisów. Prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługujące obywatelom UE oraz członkom ich rodzin wynika z mocy samego prawa, tj. bezpośrednio z postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz z przepisów implementujących dyrektywę 2004/38/WE. Rozróżniono trzy rodzaje prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: 1) prawo pobytu przez okres do 3 miesięcy, które nie podlega żadnym warunkom, 2) prawo pobytu przez okres dłuższy niż 3 miesiące – uregulowane w rozdziale 3 projektu oraz 3) prawo pobytu stałego – unormowane w rozdziale 4 projektu.

Rozdział 3 projektu ustawy zawiera przepisy dotyczące prawa pobytu. W rozdziale tym uregulowano prawo pobytu przez okres do 3 miesięcy oraz prawo pobytu przez okres dłuższy niż 3 miesiące. Zgodnie z art. 18 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz postanowieniami dyrektywy 2004/38/WE, prawo obywateli UE do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej nie jest bezwarunkowe i podlega określonym w tych przepisach ograniczeniom. Odnosi się to także do członków rodzin obywateli UE korzystających z tej swobody. Warunki te nie dotyczą pobytu przez okres do 3 miesięcy.

Prawo pobytu obywateli UE oraz członków ich rodzin, bez względu na posiadane obywatelstwo, przez okres do 3 miesięcy nie podlega żadnym warunkom, co odpowiada zasadzie określonej w art. 6 dyrektywy 2004/38/WE. W trakcie ww. okresu pobytu obywatel UE jest obowiązany posiadać tylko ważny dokument

podróży albo inny dokument potwierdzający tożsamość i obywatelstwo, natomiast członek rodziny niebędący obywatelem UE – ważny dokument podróży. Dotychczasowe unormowania w tym zakresie były podobne, tj. dopiero pobyt przez okres przekraczający 3 miesiące wiązał się z koniecznością spełnienia określonych warunków wskazanych w ustawie.

Zgodnie z przepisami projektu ustawy prawo pobytu przez okres dłuższy niż 3 miesiące posiada obywatel UE, jeżeli spełnia jeden z określonych warunków, tzn. jest pracownikiem lub osobą pracującą na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; jest objęty powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym albo jest osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji w rozumieniu art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1100, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485) i posiada wystarczające środki finansowe do utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej; studiuje lub odbywa szkolenie zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej i jest objęty powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym albo jest osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji, o której mowa w art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, oraz posiada wystarczające środki finansowe do utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej; jest małżonkiem obywatela polskiego. Rozwiązanie to uwzględnia art. 7 ust. 1 lit. a, b i c dyrektywy 2004/38/WE. Uregulowano przy tym kwestię prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące, w przypadku gdy na podstawie umów międzynarodowych są stosowane ograniczenia w dostępie do rynku pracy. Przewidziano, że wówczas do posiadania prawa pobytu potrzebne jest uzyskanie przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wskazano także sytuację, kiedy obywatel UE, który przestał być pracownikiem lub osobą pracującą na własny rachunek, mimo to zachowuje prawo pobytu

przysługujące pracownikowi lub osobie pracującej na własny rachunek. Ma to miejsce w przypadku nieświadczenia pracy lub niewykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek wskutek okresowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku; niezawinionego bezrobocia wynikającego z rejestru bezrobotnych prowadzonego przez powiatowy urząd pracy; podjęcia kształcenia lub szkolenia zawodowego. Jeżeli przed zarejestrowaniem się jako bezrobotny obywatel UE wykonywał pracę lub wykonywał inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek przez okres krótszy niż rok, zachowanie prawa pobytu przysługującego pracownikowi lub osobie pracującej na własny rachunek będzie ograniczone do 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach takiego ograniczenia czasowego nie ma. Przepisy powyższe uwzględniają rozwiązania wynikające z art. 7 ust. 3 wdrażanej dyrektywy.

Prawo pobytu członka rodziny jest zależne od prawa pobytu obywatela UE, który spełnia ww. przesłanki posiadania lub zachowania tego prawa. Należy podkreślić, że w przypadku gdy obywatel UE jest studentem lub odbywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szkolenie zawodowe, przysługujące mu prawo pobytu rozciąga się tylko na jego małżonka lub dziecko pozostające na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka. W tym przypadku nie przysługuje prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pozostałym członkom rodziny, np. wstępnym. Przepis uwzględnia art. 7 ust. 1 lit. d oraz ust. 2 i 4 dyrektywy 2004/38/WE.

Projekt przewiduje także sytuacje, gdy prawo pobytu członka rodziny, będące początkowo zależne od uprawnień obywatela UE, staje się prawem samodzielnym. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku rozwodu, unieważnienia małżeństwa, śmierci lub wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela UE, któremu przysługiwało prawo pobytu. Przesłanki zachowania prawa pobytu przez członka rodziny różnią się w zależności od tego, czy członek rodziny jest obywatelem UE, czy obywatelem państwa trzeciego. W ten sposób zostały uwzględnione art. 12 i art. 13 dyrektywy 2004/38/WE.

Zgodnie z projektem ustawy obywatelom UE oraz członkom ich rodzin będącym obywatelami UE, przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez

okres dłuższy niż 3 miesiące, wydaje się zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, potwierdzające fakt dokonania tej czynności. Natomiast członkom rodziny obywateli UE będącym obywatelami krajów trzecich wydaje się kartę pobytu członka rodziny obywatela UE, potwierdzającą prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ww. okresie. Jest to kolejna istotna różnica w porównaniu z dotychczasowymi przepisami, zgodnie z którymi osobom posiadającym zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy, wydawane były określone dokumenty potwierdzające udzielone zezwolenie, tzn. obywatelom UE – karta pobytu obywatela Unii Europejskiej, a członkom ich rodzin, niebędącym obywatelami państw członkowskich – dokument pobytu.

W projekcie ustawy uregulowano tryb i przesłanki zarejestrowania pobytu oraz odmowy jego dokonania, wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, a także unieważnienia zarejestrowania pobytu, tryb i przesłanki wydania, odmowy wydania, wymiany i unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela UE. Przepisy powyższe są zgodne z regulacjami dyrektywy 2004/38/WE, stanowiącymi o możliwości stosowania przez państwa członkowskie UE środków ograniczających swobodę przemieszczania się i pobytu obywateli UE i członków ich rodziny, bez względu na przynależność państwową, ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego (art. 27 ww. dyrektywy) oraz o stosowaniu takich środków w przypadku nadużycia praw lub oszustw (art. 35 ww. dyrektywy).

W projekcie przewidziano, że organ prowadzący postępowanie o zarejestrowanie pobytu ma ustalić, czy został spełniony warunek posiadania przez obywatela UE środków finansowych wystarczających do utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej. Powyższą regulację wprowadzono w celu wdrożenia art. 8 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie nie mogą ustalać stałej minimalnej wysokości środków finansowych wymaganych od obywateli UE, która byłaby wyższa od progu dochodowego do świadczeń z pomocy społecznej. W związku z powyższym w projekcie przewidziano, że w każdym przypadku organ prowadzący postępowanie o zarejestrowanie pobytu będzie ustalał, czy obywatel UE posiada środki finansowe wystarczające do

utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej.

Wprowadzono ponadto regulację analogiczną do art. 55 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, nakazującą sprawdzenie, czy związek małżeński z obywatelem UE nie został zawarty dla pozorów, w przypadku gdy w postępowaniu o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej okoliczności sprawy na to wskazują. Są to m.in. sytuacje, gdy jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynika to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub grupie społecznej, gdy małżonkowie nie zamieszkują wspólnie, nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga lub nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności, które ich dotyczą.

Wdrażając postanowienia art. 27 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE w projekcie wprowadzono możliwość wystąpienia, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, z wnioskiem o udzielenie informacji o osobie, której dotyczy postępowanie, znajdujących się w policyjnych bazach danych. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem organ prowadzący postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu lub o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE może wystąpić o udzielenie ww. informacji do właściwego organu państwa członkowskiego, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.

W projekcie ustawy obowiązki obywatela UE zostały zredukowane do minimum. W przypadku pobytu przez okres powyżej 3 miesięcy jest on jedynie obowiązany zarejestrować swój pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, natomiast nie musi posiadać zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE. To po stronie organu leży obowiązek nie tylko zarejestrowania pobytu, ale także wydania obywatelowi UE ww. zaświadczenia. Zaświadczenie to ma odmienny charakter od wydawanej na gruncie obecnie obowiązujących przepisów karty pobytu obywatela UE. Potwierdza ono przede wszystkim fakt zarejestrowania pobytu, a nie tożsamość i obywatelstwo oraz posiadane zezwolenie na pobyt. Zgodnie ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE nie powinno zawierać fotografii czy podpisu jego

posiadacza, co byłoby związane z dodatkowymi wymogami formalnymi przy wydawaniu takiego zaświadczenia.

Inaczej przedstawia się zakres obowiązków członka rodziny niebędącego obywatelem UE. Jest on obowiązany posiadać kartę pobytu członka rodziny obywatela UE, jeżeli przebywa w Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące. Ww. karta ma formę dokumentu potwierdzającego prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zawiera fotografię, podpis posiadacza, określone dane osobowe oraz okres ważności, maksymalnie 5-letni. Jest to dokument, z którym wiążą się określone uprawnienia, a mianowicie możliwość wielokrotnego przekraczania granicy bez wizy, przy jednoczesnym posiadaniu dokumentu podróży, co jest zgodne z pkt 8 preambuły do dyrektywy 2004/38/WE. Zatem dokument wydawany członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE ma podobny charakter do dokumentu pobytu, wydawanego na gruncie obecnie obowiązującej ustawy; różni się on przede wszystkim nazwą. Konsekwencją wprowadzenia obowiązku posiadania karty pobytu członka rodziny obywatela UE jest obowiązek złożenia wniosku o jej wymianę w przypadku zaistnienia określonych w projekcie ustawy okoliczności, tj. w razie zmiany wyglądu posiadacza karty utrudniającej ustalenie jego tożsamości lub upływu terminu ważności ww. karty. Wprowadzono również możliwość wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej w przypadku zmiany danych w nich zamieszczonych oraz w razie zniszczenia. W przypadku utraty dotychczasowej karty będzie wydawana nowa. W projekcie ustawy przewidziano także obowiązek zwrotu karty pobytu członka rodziny obywatela UE w przypadku jej unieważnienia lub zgonu jej posiadacza.

Powyższe rozwiązania dotyczące zarejestrowania pobytu i posiadania przez członków rodziny z krajów trzecich karty pobytu członka rodziny obywatela UE są zgodne z art. 8 ust. 1 i 2, art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE.

Zarejestrowanie pobytu następuje na wniosek obywatela UE, a wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE – na wniosek członka rodziny. Ww. wnioski należy złożyć nie później niż w dniu następnym po upływie 3 miesięcy od dnia wjazdu na o terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Taki termin wynika z

założenia, że posiadanie prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres do 3 miesięcy nie jest uzależnione od spełnienia jakichkolwiek warunków. Przepis uwzględnia uregulowania zawarte w art. 8 ust. 2 i art. 9 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE. W tym kontekście zaznaczenia wymaga, że według projektu ustawy obywatel UE i członek jego rodziny składają odrębne wnioski. W konsekwencji prowadzi się wobec nich odrębne postępowania, inaczej niż to miało miejsce na gruncie obecnie obowiązującej ustawy. Dotychczas bowiem postępowanie było prowadzone co prawda wobec całej rodziny, ale wnioskodawcą mógł być tylko obywatel UE.

W projekcie ustawy ustalono, że złożenie wniosku w sprawie zarejestrowania pobytu lub wniosku w sprawie wydania karty pobytu członka rodziny obywatela UE wymaga osobistego stawiennictwa. Powyższy wymóg nie dotyczy osób małoletnich. Przyjęte rozwiązanie ma na celu głównie wprowadzenie możliwości ustalenia tożsamości wnioskodawcy i jest analogiczne do uregulowań z ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych wprowadzonych przy wydawaniu dowodów osobistych obywatelom polskim. Powyższa regulacja ma również znaczenie dla ustalenia faktu przebywania obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż to właśnie pobyt obywatela UE będzie podlegał zarejestrowaniu. Wjazd obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie będzie mógł zostać udokumentowany za pomocą pieczęci kontroli granicznej zamieszczonej w dokumencie podróży, jeżeli przekroczy on granicę na podstawie innego niż dokument podróży dokumentu potwierdzającego jego tożsamość i obywatelstwo. Ponadto wraz z wejściem Rzeczypospolitej Polskiej do strefy Schengen, wobec obywateli UE nie będą stosowane kontrole graniczne. Przepisy dyrektywy 2004/38/WE nie dopuszczają także uzależniania zarejestrowania pobytu od dopełnienia przez obywatela UE obowiązku meldunkowego, polegającego na zameldowaniu się w miejscu pobytu stałego lub czasowego pod oznaczonym adresem.

Ponadto przewidziano, że członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE niezwłocznie po złożeniu wniosku o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE będzie wydawane zaświadczenie o jego złożeniu. Rozwiązanie powyższe odpowiada art. 10 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE.

Zawarte w projekcie ustawy przepisy odnoszące się do trybu postępowania w sprawach dotyczących prawa pobytu stanowią, że zarejestrowania pobytu i wydania zaświadczenia o zarejestrowaniu obywatela UE dokonuje się niezwłocznie, a kartę pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, albo w tych terminach odmawia się zarejestrowania pobytu lub wydania karty. Natomiast wymiana zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE ma nastąpić niezwłocznie po złożeniu wniosku o ich wymianę. Powyższe przepisy uwzględniają art. 8 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE.

Projekt ustawy przewiduje, że odmowa lub unieważnienie zarejestrowania pobytu, odmowa wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, odmowa wydania lub wymiany oraz unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela UE będą następować w drodze decyzji administracyjnej.

Jako organ właściwy w sprawach uregulowanych w omawianym rozdziale wskazano wojewodę właściwego ze względu na miejsce pobytu obywatela UE. Dotyczy to zarówno postępowań prowadzonych wobec tego obywatela UE, jak i członka jego rodziny, którego prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zależne od prawa pobytu obywatela UE. Jedynie w przypadku gdy członek rodziny zachowuje prawo pobytu na indywidualnej podstawie o właściwości wojewody decyduje miejsce pobytu tego członka rodziny.

Wydanie i wymiana zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE oraz karty pobytu członka rodziny obywatela UE następuje odpłatnie, a opłaty za ich wydanie lub wymianę stanowią dochód budżetu państwa. Kwestie wysokości i sposobu pobierania ww. opłat zostały przekazane do określenia w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Jednakże przewidziano, że przy określaniu wysokości każdej z opłat organ powinien kierować się zasadą, że nie może być ona wyższa niż wysokość opłaty za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego. Potrzeba wprowadzenia takiego ograniczenia wynika z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE.

Projekt ustawy zawiera także upoważnienie do określenia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, wzorów formularzy wniosków o zarejestrowanie pobytu, o wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, dokumentów dołączanych do wniosków o wydanie zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, liczby fotografii i wymogów dotyczących fotografii dołączanych do wniosku o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, wzorów zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej i karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

Kolejny rozdział 4 projektu ustawy zawiera przepisy dotyczące prawa stałego pobytu obywateli UE i członków ich rodzin. Dotychczasowe przepisy nie rozróżniały prawa pobytu i prawa stałego pobytu. Zezwolenia na pobyt, o których mowa w obecnie obowiązującej ustawie, udzielane były na okres maksymalnie 5 lat i po tym okresie mogły być przedłużane na kolejne okresy 5-letnie. Zatem rozwiązanie przyjęte w tym zakresie w projektowanej ustawie znacznie różni się od obecnych regulacji.

Podobnie jak to ma miejsce w przypadku prawa pobytu przysługującego obywatelom UE oraz członkom ich rodzin, również prawo stałego pobytu wywodzi się z postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, co uwzględniają przepisy projektu ustawy, które nie przewidują udzielania zezwoleń potwierdzających prawo stałego pobytu.

Zgodnie z generalną zasadą obywatel UE, w tym także członek rodziny będący obywatelem UE, nabywa prawo stałego pobytu po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w tym okresie spełniał warunki pobytu określone w rozdziale 3 ustawy. Przepis uwzględnia art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE.

Członek rodziny niebędący obywatelem UE nabywa prawo stałego pobytu po 5 latach nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z obywatelem UE, jeżeli w tym okresie spełniał wymogi określone w rozdziale 3, co jest zgodne z art. 16 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE.

Projekt ustawy zawiera również szczególne przepisy dotyczące nabycia prawa stałego pobytu przez członka rodziny obywatela UE. Nabycie tego prawa ma miejsce w sytuacji, gdy członek rodziny obywatela UE zachował prawo pobytu pomimo wyjazdu obywatela UE z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego śmierci, rozwodu lub unieważnienia małżeństwa obywatela UE. W projekcie przyjęto, że członek rodziny będący obywatelem UE, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 5 lat i który zachował prawo pobytu na tym terytorium na podstawie art. 19 ust. 1, nabywa prawo stałego pobytu, jeżeli spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1-3 lub stał się członkiem rodziny obywatela UE spełniającego co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1-3. Natomiast członek rodziny niebędący obywatelem UE nabywa prawo stałego pobytu, jeżeli przebywał w Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie 5 lat i zachował prawo pobytu na tym terytorium na podstawie art. 19 ust. 2 lub 3. Powyższe następuje, w przypadku gdy spełnia on co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i 2 lub gdy podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stał się członkiem rodziny osoby, która spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i 2. Przepisy uwzględniają regulacje wynikające z art. 12 ust. 1 akapit 2, art. 13 ust. 1 akapit 2 i art. 18 dyrektywy 2004/38/WE.

W projekcie ustawy przewidziano możliwość nabycia prawa stałego pobytu przez obywatela UE oraz członków jego rodziny, przed upływem 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Warunkiem wcześniejszego nabycia prawa stałego pobytu jest spełnienie określonych przesłanek. Regulacje te odpowiadają art. 17 dyrektywy 2004/38/WE, który uwzględnia prawo do pozostania na terytorium innego państwa członkowskiego obywateli UE oraz członków ich rodzin, w związku z zakończeniem wykonywania działalności zarobkowej, które to prawo zostało przyznane na mocy dotychczasowych regulacji wspólnotowych, uchylanych na mocy ww. dyrektywy.

Z projektu ustawy wynika, że przed upływem 5-letniego okresu zamieszkania, prawo stałego pobytu będzie przysługiwało pracownikowi lub osobie pracującej na własny rachunek, która w chwili zakończenia wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek osiągnęła

wiek emerytalny określony przez polskie przepisy dotyczące ubezpieczenia emerytalnego, lub pracownikowi, który zakończył wykonywanie pracy w celu przejścia na wcześniejszą emeryturę, jeżeli przedtem co najmniej przez 12 miesięcy wykonywał pracę lub inną działalność zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywał na tym terytorium nieprzerwanie dłużej niż 3 lata. Ponadto prawo to będą mieli także pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek, którzy zaprzestali wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z powodu trwałej niezdolności do pracy, pod warunkiem że przebywali na tym terytorium nieprzerwanie dłużej niż 2 lata. Prawo stałego pobytu będzie przysługiwało również pracownikowi lub osobie pracującej na własny rachunek, która po 3 latach nieprzerwanego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na tym terytorium wykonuje pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek w innym państwie członkowskim, przebywając nadal na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdzie powraca co najmniej raz w tygodniu.

Przyjęto przy tym, że wykonywaniem pracy lub innej działalności zarobkowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1 lub 2, jest także wykonywanie pracy lub innej działalności zarobkowej w innym państwie członkowskim. Przewidziano, że przepis art. 44 ust. 1 pkt 2 będzie się stosować także do pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek, która, zachowując miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonywała pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek w innym państwie członkowskim i zakończyła ich wykonywanie z powodu trwałej niezdolności do pracy.

Zgodnie z projektem ustawy ww. wymogów dotyczących długości nieprzerwanego pobytu i wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek nie będzie się stosowało do małżonka obywatela polskiego, co jest zgodne z art. 17 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE. Wymogu dotyczącego długości nieprzerwanego pobytu, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 2, nie będzie się stosowało ponadto, gdy zaprzestanie wykonywania pracy lub wykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na

własny rachunek nastąpiło z powodu trwałej niezdolności do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Powyższe uwzględnia regulację wynikającą z art. 17 ust. 1 lit. b akapit 1 dyrektywy 2004/38/WE. Ponadto wskazano, że okresy niezawinionego bezrobocia wynikające z rejestru bezrobotnych prowadzonego przez powiatowy urząd pracy, okresy przerw w pracy lub w wykonywaniu innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek niezależne od woli osoby zainteresowanej oraz okresy nieświadczenia pracy lub niewykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek z powodu choroby lub wypadku będą traktowane jako okresy zatrudnienia lub wykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek, zgodnie z art. 17 ust. 1 akapit 1 dyrektywy 2004/38/WE.

Projekt przewiduje, że prawo stałego pobytu przysługuje także członkowi rodziny, bez względu na posiadane obywatelstwo, przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wraz z obywatelem UE będącym pracownikiem lub osobą pracującą na własny rachunek, posiadającą prawo stałego pobytu zgodnie z ww. szczególnymi przepisami. Podobnie, w przypadku gdy pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek zmarła w okresie, gdy wykonywała pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek, przed nabyciem prawa stałego pobytu na podstawie ww. przepisów szczególnych, członkowi rodziny, bez względu na posiadane obywatelstwo, który przebywał z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będzie przysługiwało prawo stałego pobytu. Jednakże warunkiem jest, żeby pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek do dnia śmierci przebywała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 2 lat lub śmierć pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek nastąpiła w wyniku wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Regulacja uwzględnia art. 17 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE.

W projekcie przyjęto, że pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za nieprzerwany, jeżeli przerwy w nim nie przekroczyły łącznie 6 miesięcy w roku. Od powyższej zasady przewidziano jednakże wyjątki, kiedy przerwy dłuższe niż 6 miesięcy nie przerywają pobytu. Ustalono, że dzieje się tak, w przypadku gdy opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres dłuższy niż 6 miesięcy wynika z konieczności odbycia obowiązkowej służby wojskowej

lub ważna sytuacja osobista wymaga pobytu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (ciąża, poród, choroba, studia, szkolenie zawodowe lub oddelegowanie poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). W tym ostatnim przypadku okres pobytu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma być nie dłuższy niż 12 kolejnych miesięcy. Wskazano przy tym, że pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przerywa wykonanie decyzji o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny. Przepis jest zgodny z art. 16 ust. 3 i art. 21 dyrektywy 2004/38/WE.

Zgodnie z projektem ustawy prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli UE oraz członków ich rodzin, którzy są obywatelami państwa członkowskiego, jest potwierdzane przez dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, natomiast prawo stałego pobytu członków rodziny obywateli Unii, którzy są obywatelami krajów trzecich – przez kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE. Zaznaczenia wymaga, że wydawane obecnie obywatelom UE i członkom ich rodzin niebędącym obywatelami UE dokumenty potwierdzają prawo pobytu wynikające z określonej decyzji administracyjnej, którą są zezwolenia. Natomiast dokumenty, które będą wydawane na gruncie projektowanej ustawy, będą miały charakter samodzielny, niezależny od udzielonego wcześniej zezwolenia i będą potwierdzały prawo pobytu wynikające bezpośrednio z Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Od dotychczasowych dokumentów będą różnić się też nazwami.

W projekcie ustawy uregulowano tryb i przesłanki wydania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu, odmowy jego wydania oraz jego unieważnienia i wymiany, a także tryb i przesłanki wydania oraz odmowy wydania członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE oraz jej unieważnienia i wymiany. Wprowadzając unormowania w tym zakresie, przyjęto podobną konstrukcję jak przy przepisach regulujących wydawanie, wymianę, czy unieważnianie dokumentów określonych w rozdziale 3. Jednakże z projektu ustawy wynika, że dokument potwierdzający prawo stałego pobytu wydawany obywatelowi UE, w odróżnieniu od zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, ma formę dokumentu potwierdzającego prawo pobytu, zawierającego m.in. fotografie, podpis posiadacza i termin upływu ważności (maksymalnie 10 lat), i podlega unieważnieniu w przypadkach wskazanych w projekcie oraz zwrotowi w razie

zgonu jego posiadacza lub w przypadku unieważnienia ww. dokumentu. Ponadto inaczej niż w przypadku dokumentów wydawanych członkom rodziny pochodzącym z państw trzecich, obywatel UE może, a nie musi, złożyć wniosek o wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu. Jeżeli obywatel UE zdecyduje się na złożenie wniosku, to na organie będzie spoczywał obowiązek wydania lub wymiany ww. dokumentu. Powyższe rozwiązania są zgodne z art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/38/WE.

W projekcie ustawy przyjęto, że zarówno dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, jak i karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, są ważne 10 lat. Dyrektywa 2004/38/WE w art. 20 ust. 1 określa ww. okres ważności tylko w stosunku do kart stałego pobytu. Takie rozwiązanie uznano również za uzasadnione w przypadku dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu, biorąc przede wszystkim pod uwagę, że wydawane obywatelom polskim dowody osobiste są także ważne 10 lat od daty ich wydania. Dziesięcioletni okres ważności dotyczy również kart pobytu wydawanych cudzoziemcom na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, które to zezwolenia udzielane są na czas nieoznaczony. Dziesięcioletni okres ważności dokumentów uwzględnia upływ czasu mający wpływ na stan tych dokumentów oraz identyfikację ich posiadaczy na podstawie fotografii zamieszczonej w tych dokumentach.

Zaznaczenia wymaga, że zgodnie z projektem członek rodziny niebędący obywatelem UE, dla zachowania ciągłości pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany złożyć wniosek o wydanie karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE przed upływem terminu ważności karty pobytu członka rodziny obywatela UE. Powyższe wynika z art. 20 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE.

Rozdział 5 projektu ustawy zawiera przepisy dotyczące wydalania obywateli UE lub członków ich rodzin z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W porównaniu z regulacjami przyjętymi w dotychczasowej ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w projekcie ustawy przepisy dotyczące wydaleń uległy znacznemu rozszerzeniu, co

wynika z przyjęcia koncepcji całościowego uregulowania problematyki wydaleń obywateli UE i członków ich rodzin. Powyższe uwzględnia również dorobek orzecznictwa ETS z tego zakresu.

Przesłanki wydalenia zostały zróżnicowane w zależności od rodzaju pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i stopnia integracji obywateli UE oraz członków ich rodzin ze społeczeństwem polskim. Należy zaznaczyć, że możliwości organu podejmującego decyzję w sprawie wydalenia ograniczają się w miarę wydłużania się pobytu obywateli UE oraz członków ich rodzin w Rzeczypospolitej Polskiej.

Jako zasadę przewidziano, że decyzja o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być wydana obywatelowi UE lub członkowi jego rodziny niebędącemu obywatelem UE, którzy nie posiadają prawa stałego pobytu, w przypadku gdy ich pobyt na tym terytorium stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego. Przepis uwzględnia art. 27 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE.

Ponadto wskazano, że podstawą do wydalenia z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego nie może być choroba, której objawy wystąpią po upływie 3 miesięcy od dnia wjazdu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co jest zgodne z art. 29 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE. W projekcie przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu chorób, które uzasadniają podjęcie decyzji o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego. Zgodnie z art. 29 ust. 2 ww. dyrektywy w przepisie określającym wytyczne do rozporządzenia wskazano, że określając ww. wykaz chorób należy uwzględnić w nim choroby epidemiczne określone przez Światową Organizację Zdrowia oraz inne choroby wysoce zakaźne i szczególnie niebezpieczne, które podlegają zwalczaniu u obywateli polskich na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135).

Zgodnie z projektem obywatelowi UE lub członkowi jego rodziny, posiadającym prawo stałego pobytu, decyzja o wydaleniu może być wydana, gdy ich pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. W przypadku gdy obywatel UE przebywa w Rzeczypospolitej Polskiej przez okres powyżej 10 lat, decyzja o wydaleniu może być wydana tylko wówczas, gdy jego pobyt stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa przez zagrożenie dla pokoju, ludzkości, niepodległości lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub ze względu na działalność terrorystyczną. Określono w ten sposób pojęcie nadrzędnych względów bezpieczeństwa publicznego, o których mowa w art. 28 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE.

Odrębnie uregulowano przesłanki wydalenia małoletnich. Przewidziano, że małoletniemu obywatelowi UE może być wydana decyzja o wydaleniu w przypadku istnienia nadrzędnych względów bezpieczeństwa publicznego, a ponadto gdy przemawia za tym dobro dziecka zgodnie z Konwencją o prawach dziecka, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11). Przepisy są zgodne z art. 28 ust. 2 i 3 ww. dyrektywy.

Uwzględniając art. 28 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE, w projekcie wskazano informacje, które należy uwzględnić przed wydaniem decyzji o wydaleniu. Są to w szczególności: okres pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, wiek i stan zdrowia, sytuację rodzinną i ekonomiczną, stopień integracji społecznej i kulturalnej w Rzeczypospolitej Polskiej, stopień więzi z krajem pochodzenia.

Zgodnie z projektem ustawy decyzja o wydaleniu będzie zawierała nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE w terminie nie krótszym niż 31 dni. W przypadku gdy okaże się, że wymaga tego stopień zagrożenia dla porządku publicznego lub porządku publicznego, w decyzji o wydaleniu zarządza się przymusowe jej wykonanie, przez doprowadzenie do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa. Poza ww. przypadkiem przymusowe wykonanie decyzji o wydaleniu stosuje się, gdy obywatel UE lub członek rodziny niebędący

obywatelem UE nie opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu. Powyższe rozwiązanie odpowiada art. 30 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE.

Przewidziano, że w razie wniesienia skargi na decyzję o wydaleniu do sądu administracyjnego wraz z wnioskiem o wstrzymanie jej wykonania, termin wykonania nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ulega przedłużeniu, z mocy prawa, do dnia, w którym postanowienie w sprawie tego wniosku stało się prawomocne. Powyższe rozwiązanie nie będzie miało zastosowania, w przypadku gdy podstawą wydalenia było zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa przez zagrożenie dla pokoju, ludzkości, niepodległości lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub ze względu na działalność terrorystyczną. Jest to zgodne z art. 31 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE.

W projekcie ustawy przyjęto, wzorem ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, że decyzję o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny lub miejsce ujawnienia faktu albo zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie.

W kolejnych przepisach uregulowano tryb postępowania w sprawie o wydalenie obywatela UE lub jego członka rodziny z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu. Zgodnie z projektem ustawy organem właściwym do przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu jest komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny – w zakresie doprowadzenia do granicy. Z kolei Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym następuje przekroczenie granicy, został wskazany jako organ właściwy w zakresie doprowadzenia cudzoziemca od granicy do granicy państwa, do którego następuje wydalenie, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa. W projekcie ustawy na ww. organy nałożono obowiązek niezwłocznego poinformowania wojewody, który

wydał decyzję o wydaleniu, o opuszczeniu terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE. Z kolei wojewoda ma informować organ gminy właściwy ze względu na miejsce zameldowania na pobyt stały lub pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE, o opuszczeniu przez nich terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonaniem decyzji o wydaleniu.

Jeżeli ww. organ przystępuje do przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu po upływie 2 lat, ma wówczas obowiązek zawiadomić o tym wojewodę, który wydał decyzję, i wstrzymać jej wykonanie do czasu zakończenia postępowania w sprawie ustalenia, czy zachodzą okoliczności uzasadniające uchylene decyzji. Przewidziano, że takie postępowanie wojewoda wszczyna z urzędu. Ustalono, że uchylene decyzji o wydaleniu następuje, w przypadku gdy obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE nie stanowi już rzeczywistego zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego lub gdy okoliczności, które miały wpływ na wydanie decyzji o wydaleniu uległy istotnej zmianie. Powyższe rozwiązania wprowadzono, uwzględniając regulacje wynikające z art. 33 dyrektywy 2004/38/WE.

W projekcie ustawy przewidziano, że dane obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE, którzy opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskutek wykonania decyzji o wydaleniu podjętej ze względu na zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, przechowuje się w wykazie przez okres 5 lat. Tylko w tym przypadku w wykazie będą przechowywane dane obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE. Jest to istotna różnica w stosunku do uregulowań ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, gdzie wskazano znacznie więcej okoliczności będących podstawą przechowywania wpisu do wykazu. Wystarczy, że zaistnieje którakolwiek z nich, aby dane cudzoziemca były przechowywane w wykazie.

Ponadto w projekcie ustawy przyjęto, że wykreślenie wpisu do wykazu może nastąpić na wniosek osoby, której dane zostały wpisane do wykazu, w przypadku gdy istotnie zmieniły się okoliczności stanowiące podstawę wydania decyzji o

wydaleniu. Powyższe uwzględnia przepis art. 32 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE. Jest to rozwiązanie odmienne od określonego w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Zgodnie z ww. ustawą cudzoziemiec nie może sam wystąpić z wnioskiem o wykreślenie danych z wykazu.

Z projektu ustawy wynika, że wpisu do wykazu, przedłużenia obowiązywania wpisu oraz wykreślenia wpisu dokonuje z urzędu Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, który jest organem właściwym do prowadzenia wykazu, zgodnie z art. 125 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Inne uregulowania w tej kwestii wynikają z ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, gdzie przewidziano, że wpisu do wykazu, przedłużenia obowiązywania wpisu oraz wykreślenia wpisu dokonuje się nie tylko z urzędu, ale także na wniosek określonych organów.

W projekcie ustawy wskazano ponadto 2-miesięczny termin dla Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców na wydanie decyzji w sprawie wykreślenia wpisu do wykazu, w przypadku gdy istotnie zmieniły się okoliczności, które miały wpływ na wydanie decyzji o wydaleniu. W ten sposób uwzględniono regulację z art. 32 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2004/38/WE.

W rozdziale 6 projektu ustawy uregulowano kwestie dotyczące rejestrów prowadzonych w sprawach obywateli UE i członków ich rodzin.

Przyjęto, że w sprawach obywateli UE i członków rodzin niebędących obywatelami UE są prowadzone w systemie informatycznym rejestry: pobytu obywatela UE, kart pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu oraz kart stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Ww. rejestry są prowadzone przez wojewodów. Zgodnie z projektem ustawy rejestry te stanowią część Systemu Pobyt, którego zasady działania zostały uregulowane w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Przepisy ww. ustawy dotyczące funkcjonowania Systemu Pobyt będą miały zastosowanie w przypadku rejestrów prowadzonych na podstawie projektowanej ustawy, gdyż wprowadzono odpowiednie odesłanie w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Ponadto określono, jakie informacje są przechowywane w rejestrach prowadzonych na podstawie

projektowanej ustawy, wzorując się przy tym na rozwiązaniach przyjętych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

W kolejnym 7 rozdziale projektu ustawy przewidziano przepisy karne. Projekt stanowi, że karze grzywny będzie podlegać uchylanie się przez obywatela UE od obowiązku zarejestrowania pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 8 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 2004/38/WE. Ponadto tej samej karze będzie podlegać uchylanie się przez członka rodziny niebędącego obywatelem UE od obowiązku posiadania lub wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Karze grzywny będą podlegały także czyny polegające na niedopełnieniu obowiązku zwrotu dokumentów wydawanych na podstawie projektowanej ustawy, w przypadku ich unieważnienia oraz w razie zgonu ich posiadacza. Powyższe odpowiada rozwiązaniom wynikającym z art. 26 zdanie drugie ww. dyrektywy. Podobne konsekwencje ponoszą obywatele polscy. Zgodnie z art. 55 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 78, poz. 716, z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190, z 2004 r. Nr 93, poz. 887 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 550 i Nr 94, poz. 788) uchylanie się od obowiązku posiadania lub wymiany dowodu osobistego stanowi wykroczenie i podlega karze ograniczenia wolności do 1 miesiąca albo karze grzywny.

W projekcie ustawy wskazano, że orzekanie w sprawach o czyny zagrożone karą grzywny następuje w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 8 projektu ustawy zawiera zmiany w przepisach obowiązujących obecnie.

Wdrożenie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96 EWG, do prawa krajowego, spowodowało konieczność dokonania zmian w

szeregu ustaw, regulujących różne sfery życia cudzoziemców oraz obywateli polskich, w celu dostosowania tych aktów prawnych do uregulowań dotyczących swobodnego przepływu osób obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin, przyjętych w ww. dyrektywie.

W związku z powyższym znowelizuje się:

- 1) ustawę z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z 2001 r. Nr 42, poz. 475, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788),
- 2) ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 78, poz. 716, z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190, z 2004 r. Nr 93, poz. 887 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 550 i Nr 94, poz. 788),
- 3) ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 164, poz. 1365 i Nr 169, poz. 1411),
- 4) ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020 i Nr 131, poz. 1091),
- 5) ustawę z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 935 i Nr 91, poz. 870),
- 6) ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532, z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 48, poz. 447, Nr 62, poz. 550, Nr 90,

- poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 113, poz. 954, Nr 143, poz. 1199, Nr 153, poz. 1272, Nr 169, poz. 1418, Nr 175, poz. 1458 i Nr 179, poz. 1485),
- 7) ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362),
 - 8) ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 94, poz. 788),
 - 9) ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788),
 - 10) ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493),
 - 11) ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366 i Nr 175, poz. 1462),
 - 12) ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 i Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538),
 - 13) ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365),
 - 14) ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej (Dz. U. Nr 175, poz. 1462, Nr 189, poz. 1604 i Nr 267, poz. 2257).

Potrzeba wprowadzenia stosownych zmian w ww. ustawach wynika przede wszystkim z likwidacji zezwoleń na pobyt i zezwoleń na pobyt czasowy istniejących na gruncie dotychczasowych przepisów oraz zmian dotyczących dokumentów wydawanych obywatelom UE i członkom ich rodzin. Dokonane

korekty mają na celu zapewnienie jednolitej terminologii w zakresie przedmiotowej problematyki w całym systemie prawnym. Zmiany polegają przede wszystkim na wprowadzeniu w miejsce dotychczasowych zezwoleń na pobyt, odpowiednio prawa pobytu lub prawa stałego pobytu lub też na wskazaniu odpowiednich dokumentów, wydawanych na podstawie projektowanej ustawy. Zmiany te mają zatem charakter porządkujący i są wprowadzane w celu eliminacji sprzeczności w istniejącym systemie prawnym, które powstałyby po wejściu w życie projektowanej ustawy bez jednoczesnego wprowadzenia odpowiednich zmian w obowiązujących obecnie aktach prawnych.

W związku z powyższym zaproponowano następujące zmiany przepisów dotyczących poszczególnych sfer życia cudzoziemców:

1) Ustawa z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim

Wprowadzone zmiany odnoszą się do regulacji ustawy wskazujących jako podstawę do uzyskania obywatelstwa polskiego posiadanie m.in. zezwoleń na pobyt. Odejście od udzielania zezwoleń na pobyt i zezwoleń na pobyt czasowy w projektowanej ustawie o wjeździe i pobycie obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spowodowało konieczność dokonania zmian, polegających na wskazaniu w zmienianej ustawie, że uzyskanie obywatelstwa polskiego jest uzależnione m.in. od posiadania prawa pobytu.

Przewidziano także uchylenie regulacji dotyczącej udostępniania danych zgromadzonych w rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy o obywatelstwie polskim. Przepis stał się zbędny po uzupełnieniu zbioru rejestrów składających się na System Pobyt, funkcjonującego na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, o centralny rejestr danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego. Wprowadzenie ww. zmian spowoduje, że obecnie do udostępniania danych zgromadzonych w tym rejestrze będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, odnoszące się do przetwarzania danych przechowywanych w Systemie Pobyt.

2) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych

Zaproponowano zamianę użytych w ustawie w różnej liczbie i przypadku wyrazów „pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące” na użyte w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazy „pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące”. Ponadto nadano nowe brzmienie przepisom zawierającym wyrażenia „pobyt czasowy trwający do 2 miesięcy” oraz „dłuższy niż 2 miesiące”. W związku z powyższym zmieniono także regulacje określające rodzaje zbiorów meldunkowych prowadzonych w systemie informatycznym.

Ponadto wydłużono dotychczasowy termin do zameldowania się na pobyt czasowy przewidziany dla cudzoziemca przebywającego poza zakładem hotelarskim, zakładem udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem się lub wypoczynkiem. W dotychczasowym stanie prawnym ww. cudzoziemiec ma obowiązek zameldowania się na pobyt czasowy przed upływem 48 godzin od chwili przybycia do określonej miejscowości i nie później niż przed upływem 48 godzin od chwili przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Po wprowadzeniu zmian w ustawie cudzoziemiec będzie obowiązany zameldować się na pobyt czasowy najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od chwili przekroczenia granicy.

Ww. zmiany dotychczasowych terminów wynikających z ustawy wprowadzono w nawiązaniu do art. 5 ust. 5 dyrektywy 2004/38/WE. Wydłużenie obecnych terminów na zameldowanie się ma na celu zapewnienie możliwości dokonania zgłoszenia przez obywatela UE lub członka rodziny w racjonalnym i niedyskryminującym terminie swojej obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Kolejne zmiany dotyczą przepisów określających dokumenty przedstawiane przy meldowaniu się na pobyt stały lub pobyt czasowy obywatela państwa członkowskiego UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem państwa członkowskiego UE. Dotychczas przedstawiali oni zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy oraz dokumenty wydawane im na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Obecnie w przypadku meldowania się na pobyt stały obywatel UE będzie przedstawiał dokument podróży lub inny

dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo oraz dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, a członek rodziny niebędący obywatelem UE – dokument podróży oraz kartę pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Natomiast dokonując zameldowania na pobyt czasowy, obywatel UE przedstawi dokument podróży lub inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo oraz zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub, w przypadku braku zaświadczenia, złoży oświadczenie o zarejestrowaniu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaś członek rodziny przedstawi dokument podróży oraz kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Wprowadzenie ww. zmian spowodowało także konieczność dokonania zmian w przepisach określających dane gromadzone w zbiorach meldunkowych. Obecnie bowiem w tych zbiorach są gromadzone informacje o dokumentach wydawanych na podstawie dotychczasowej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi w projektowanej ustawie obywatelom UE i członkom rodzin będą wydawane inne dokumenty, co znalazło odzwierciedlenie w zaproponowanych zmianach ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Przewidziano także uzupełnienie przepisu rozszerzającego stosowanie regulacji określających rodzaje dokumentów przedstawianych przez obywateli państw członkowskich UE i członków rodzin niebędących obywatelami państw członkowskich UE dokonujących zameldowania na pobyt stały lub pobyt czasowy, na obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz na członków ich rodzin. Regulację ujednotwiono zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi w tym zakresie w projekcie ustawy oraz zmianami wprowadzonymi w innych aktach prawnych.

3) Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji

Przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji uzupełniono w związku z koniecznością wdrożenia art. 27 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE. Przewidziano, że zakaz dotyczący udzielania informacji o osobie uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych nie ma zastosowania, w przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystąpi do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o udzielenie informacji o osobie ubiegającej się w tym państwie o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, znajdujących się w policyjnych bazach danych. Ponadto określono termin na udzielenie informacji przez Komendanta Głównego Policji, wskazując, że ma to nastąpić w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania przez niego wniosku.

Rozwiązanie powyższe przyjęto, gdyż w obecnym stanie prawnym brak było podstawy prawnej do współpracy polskich organów oraz organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie przekazywania informacji o osobie ubiegającej się w tym państwie członkowskim o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, znajdujących się w policyjnych bazach danych.

4) Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

Wprowadzana zmiana polega na zamianie dotychczasowego odesłania do definicji członka rodziny obywatela UE zawartej w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na odesłanie do w/w definicji wynikającej z projektowanej ustawy.

5) Ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej

Ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej w przepisie wskazującym sposób określania właściwości miejscowej gminy dla celów ewidencyjnych zawiera obecnie odesłanie do art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 4 ust. 2 ww. ustawy przewiduje, że do obywatela Unii, który wykonuje pracę lub wykonuje działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zachowując miejsce stałego pobytu na terytorium

innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do którego powraca co najmniej raz w tygodniu, nie stosuje się wymogu uzyskania zezwolenia na pobyt lub na pobyt czasowy w przypadku pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej przez okres przekraczający 3 miesiące. W związku z uchycieniem w projektowanej ustawie – ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przewidziano w miejsce dotychczasowego odesłania wskazanie podmiotów, dla których jest ustalana właściwość miejscowa gminy dla celów ewidencyjnych. Zastosowano przy tym odesłanie do art. 13 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

6) Ustawa z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej

Wprowadzone w ustawie zmiany sprowadzają się do dostosowania nazewnictwa odnoszącego się do obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, do terminologii przyjętej w tym zakresie w projekcie ustawy. W związku z powyższym zmianie uległ przepis określający, w jakich sprawach nie pobiera się opłaty skarbowej za podania i załączniki do podań, czynności urzędowe, zaświadczenia, zezwolenia oraz dokumenty stwierdzające ustanowienie pełnomocnika oraz ich odpisy (wypisy), a także tabela stanowiąca załącznik do ustawy w części określającej zwolnienia.

7) Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach

Zmianie uległ art. 3 pkt 2, który dotychczas wyłączał stosowanie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach w stosunku do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób oraz członków ich rodzin, w zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przyjęta dotychczas konstrukcja ww. uregulowania utrudniała precyzyjne ustalenie w procesie stosowania prawa, które przepisy ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach mają zastosowanie do obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Ponadto analiza tych dwóch ustaw wykazała, że zakres stosowania ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach wobec członków rodzin obywateli Unii Europejskiej, niebędących obywatelami państw członkowskich, jest szerszy niż wobec samych obywateli Unii Europejskiej. Dlatego uznano, że dokonanie zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, przez wskazanie konkretnych jej przepisów mających zastosowanie do osób objętych zakresem podmiotowym projektowanej ustawy o wjeździe i pobycie obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pozwoli na bardziej precyzyjne określenie wzajemnych relacji między ww. ustawami.

Uzupełniono przepis wymieniający podmioty, które mogą wystawić zaproszenie przez dodanie w nim obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członkom jego rodziny, zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadającego prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium. Ponadto przewidziano, że zaproszenie może wystawić cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich.

Ustawę uzupełniono również przez wprowadzenie nowego typu wizy wjazdowej, tj. wizy w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi. Wiza ta będzie wydawana członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE. Wprowadzenie powyższego

rozwiązania uwzględnia art. 5 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE, zgodnie z którym członkowie rodzin, którzy nie są obywatelami państwa członkowskiego, są jedynie obowiązani posiadać wizę wjazdową.

W ustawie przewidziano, że wiza wjazdowa w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, uprawnia do nieograniczonej liczby wjazdów, a okres jej ważności wynosi 3 miesiące.

Odejście, w przypadku nowego typu wizej wjazdowej, od zasady, że wiza wjazdowa uprawnia do jednokrotnego przekroczenia granicy, a okres jej ważności wynosi rok, jest uzasadnione odmienną funkcją wizej wjazdowej, która ma być wydawana członkom rodzin obywateli UE, pochodzącym z krajów trzecich. Nie ma bowiem powodu do ograniczania liczby wjazdów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej członków rodzin obywateli UE tylko do jednego wjazdu. Wyjaśniając przyjętą długość okresu ważności ww. wizej, należy wskazać, że w przypadku pobytu w naszym kraju członków rodzin obywateli UE przez okres powyżej 3 miesięcy są oni obowiązani wystąpić z wnioskiem o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, co wynika z regulacji projektowanej ustawy.

Uwzględniając regulację z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE, w celu ułatwienia wjazdu i pobytu osób, które nie są objęte definicją członka rodziny określoną w dyrektywie, ale są związane z obywatelem UE, w projekcie ustawy przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym cudzoziemcowi, który wykaże, że łączy go więzi o charakterze rodzinnym z zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej

państwami członkowskimi, wizę wjazdową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 3 lit. d, może wydać komendant placówki Straży Granicznej.

Ponadto przewidziano, że zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony może być udzielone cudzoziemcom, którzy wykażą, że zachodzą inne niż określone w art. 53 ust. 1 i ust. 5 pkt 1 okoliczności uzasadniające ich zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące, w szczególności ze względu na więzi o charakterze rodzinnym łączące ich z zamieszkującym na tym terytorium obywatelem polskim lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi. W ten sposób również uwzględniono art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE, zgodnie z którym przyjmujące państwo członkowskie ułatwia wjazd i pobyt osób, które nie są objęte definicją członka rodziny określoną w dyrektywie i nie korzystają z automatycznego prawa do wjazdu i pobytu w przyjmującym państwie członkowskim, ale są związane z obywatelem UE. Z pkt 6 preambuły do ww. dyrektywy, wskazywanego przez Komisję Europejską jako pomocny przy interpretacji pojęcia ułatwiania wjazdu i pobytu ww. kategorii osób, wynika, że państwo członkowskie powinno zbadać, w oparciu o własne prawodawstwo sytuację ww. osób w celu podjęcia decyzji, czy można udzielić im zezwolenia na wjazd i pobyt ze względu na ich związek z obywatelem UE lub wszelkie inne okoliczności, np. zależność finansową lub fizyczną od tego obywatela. Przedmiotową regulację zastosowano również wobec osób związanych z obywatelami polskimi.

W ustawie wprowadzono regulację mającą na celu dostosowanie przepisów dotyczących wydaleń z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do wskazanej w orzeczeniu ETS w sprawie C-136/03 Dörr et Ünal zasady, że obywatelom tureckim przysługuje ochrona przed wydaleniem z terytoriów państw członkowskich Unii Europejskiej, taka sama jak w przypadku obywateli Unii Europejskiej. W związku z powyższym w ustawie o cudzoziemcach wprowadzono nowe uregulowanie, zgodnie z którym do cudzoziemców

posiadających dostęp do rynku pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (Dz.Urz. WE L 217 z 29.12.1964, str. 3687), oraz do członków ich rodzin nie będą miały zastosowania przepisy art. 88, 90, 91, 95 i 97-99. Ponadto przewidziano, że w zakresie uregulowanym w tych przepisach będzie stosowało się przepisy rozdziału 5 niniejszego projektu ustawy. Określono również, kogo uważa się za członka rodziny ww. cudzoziemca.

Zmianie uległy regulacje odnoszące się do rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców w związku z dodaniem do katalogu rejestrów – rejestru spraw dotyczących wydania polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca. W dotychczasowym stanie prawnym informacje o tych dokumentach były gromadzone w rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na osiedlenie się i rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich. Po wprowadzeniu do ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach nowych kategorii cudzoziemców, którym wydaje się polski dokument podróży dla cudzoziemca, np. cudzoziemca, który uzyskał zgodę na pobyt tolerowany, konieczne stało się wprowadzenie odrębnego rejestru spraw dotyczących wydania polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca.

W związku z wprowadzeniem w projektowanej ustawie czterech nowych rejestrów, dostosowano przepisy ustawy o cudzoziemcach, regulujące funkcjonowanie Systemu Pobyt, który jest krajowym zbiorem rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców. Przewidziano bowiem, że rejestry prowadzone na podstawie projektowanej ustawy będą należały do Systemu Pobyt.

Do Systemu Pobyt został ponadto włączony centralny rejestr danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego. Zakres danych w nim przechowywanych został określony w ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim. Natomiast do udostępniania danych zawartych w tym rejestrze będą miały zastosowanie zasady przyjęte do udostępniania danych znajdujących się w Systemie Pobyt. Potrzeba wprowadzenia powyższego rozwiązania wynika z

konieczności umożliwienia, aby dane gromadzone w centralnym rejestrze danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego mogły być przetwarzane i udostępniane na zasadach dotyczących rejestrów należących obecnie do Systemu Pobyt.

W ustawie wskazano, że Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców jest centralnym organem administracji rządowej właściwym także w uregulowanych w projektowanej ustawie sprawach wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu oraz wyjazdu z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, a także członków ich rodzin, którzy z nimi przebywają lub do nich dołączają.

8) Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Odejście od udzielania zezwoleń na pobyt i zezwoleń na pobyty czasowy w projektowanej ustawie o wjeździe i pobycie obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spowodowało konieczność dokonania zmiany przepisu, zgodnie z którym obecnie cudzoziemcowi nie nakazywało się opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiadał m.in. zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy. Wprowadzona zmiana polega na wskazaniu w miejsce dotychczasowych zezwoleń prawa pobytu lub prawa stałego pobytu.

Ponadto uzupełniono przepis określający przypadki, w których cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy nie przyznaje się pomocy uregulowanej w rozdziale 5 ustawy. Wskazano obecnie, że pomocy tej nie będą mogli uzyskać cudzoziemcy, którzy przebywają w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt tolerowany. Cudzoziemcom, w stosunku do których postępowanie w sprawie o nadanie statusu uchodźcy zakończyło się wydaniem decyzji o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany, a którzy ubiegają się ponownie o nadanie statusu uchodźcy, przysługują już określone uprawnienia w związku z

posiadaniem tytułu legalizującego pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej (tj. zgody na pobyt tolerowany). Cudzoziemcom tym bowiem określone uprawnienia zostały przyznane w aktach prawnych regulujących różne sfery życia cudzoziemców.

9) Ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej

Zmianie uległ przepis wskazujący wśród podmiotów uprawnionych do renty socjalnej obywateli państw członkowskich UE lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt. W związku z tym, że w projektowanej ustawie nie przewiduje się wydawania obywatelom UE zezwoleń na pobyt, przewidziano, że prawo do renty socjalnej będą miały osoby posiadające prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które mają miejsce zamieszkania i przebywają na tym terytorium. Przewidziano przy tym, że prawo do renty socjalnej będą mieli obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi.

10) Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej

Wprowadzana zmiana dotyczy przepisu wymieniającego podmioty uprawnione do korzystania z pomocy społecznej. Dotychczas wśród nich wskazano obywateli państw członkowskich UE lub EOG, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt. W związku z regulacjami wprowadzonymi w projekcie ustawy, w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej przyjęto, że świadczenia udzielane na podstawie tej ustawy będą otrzymywać mający miejsce zamieszkania i przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób

na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

11) Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Podstawowa zmiana przewidziana w ustawie polega na uzupełnieniu katalogu podmiotów, do których mają zastosowanie przepisy ustawy, o obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz na ujednoczeniu terminologii odnoszącej się dotychczas do obywateli państw, z którymi Unia Europejska zawarła umowy o swobodzie przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, do terminologii przyjętej w projektowanej ustawie.

W związku z nadaniem nowego brzmienia art. 1 ust. 3 pkt 2 zmiana uległa dotychczasowa kolejność podmiotów wymienionych w przepisie i ich oznaczenie literowe. Kolejne zmiany przepisów tej ustawy wynikają z konieczności dostosowania regulacji zawierających odwołanie do zmienionego unormowania.

Ponadto zmianie uległa definicja przyrzeczenia, w której znajdowało się odniesienie do zezwoleń udzielanych na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dostosowując pojęcie przyrzeczenia do uregulowań wynikających z projektowanej ustawy przyjęto, że będzie ono oznaczało przyrzeczenie wydania cudzoziemcowi zezwolenia na pracę pod warunkiem uzyskania przez niego odpowiedniej wizy lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony albo zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu bądź karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

Nadano nowe brzmienie przepisowi określającemu krąg cudzoziemców zwolnionych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę. Przepis dostosowano do regulacji, w której ustalono katalog podmiotów, do których mają zastosowanie przepisy ustawy. Przewidziano w nim także możliwość zastosowania ograniczeń w dostępie do rynku pracy, jeżeli możliwość taka

wynika z umów międzynarodowych, w stosunku do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi. Wskazano jednakże, że ww. ograniczenia nie będą miały zastosowania, w przypadku gdy obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, posiada prawo stałego pobytu.

Wśród warunków wymaganych do wydania zezwolenia na pracę wymieniono m.in. wcześniejsze uzyskanie przez cudzoziemca zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. W ten sposób wyeliminowano z przepisu zezwolenia wydawane dotychczas obywatelom UE i członkom ich rodzin na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podobne rozwiązanie przyjęto przy wskazywaniu podstawy do wydania przez wojewodę decyzji w sprawie zezwolenia na pracę, ustalając, że jest nią posiadanie zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Dodatkowo wskazano tu także inny dokument potwierdzający tożsamość i obywatelstwo, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszego projektu ustawy.

Ponadto w przepisie przewidującym okres, na jaki jest wydawane zezwolenie na pracę, w miejsce dotychczasowego okresu wskazanego w zezwoleniach, o których mowa w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wskazano okres ważności karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

Ustalono również nowe brzmienie upoważnienia do określenia przez ministra właściwego do spraw pracy zakresu ograniczeń w sferze wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

12) Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej

Ustalono nowe brzmienie przepisu art. 13 ust. 1 określającego krąg podmiotów, które mogą wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Przewidziano, że są to osoby zagraniczne z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi.

Ponadto uzupełniono art. 13 ust. 2, wskazujący, jakie inne niż wymienione w ust. 1 podmioty mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Przewidziano, że mogą to być cudzoziemcy, którzy są członkami rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 niniejszego projektu ustawy, dołączającymi do obywateli państw członkowskich UE, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, lub przebywającymi z nimi. Powyższe odpowiada regulacjom wynikającym z art. 23 dyrektywy 2004/38/WE.

W przepisie określającym sposób ustalania właściwości miejscowej gminy dla celów ewidencyjnych przewidziano w miejsce wskazanego dotychczas przepisu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odniesienie – przez wskazanie odpowiednich przepisów ustawy – do obywateli państw członkowskich Unii

Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, zachowujących miejsce stałego pobytu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podejmujących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Podobnie odniesienie przyjęto w przepisie odnoszącym się do zmiany głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej przez ww. osoby.

13) Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym

Wprowadzana zmiana dotyczy przepisu zawierającego odesłanie do definicji członka rodziny obywatela UE zawartej w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i sprowadza się do zamiany dotychczasowego odesłania na odesłanie do przepisu definiującego członka rodziny w projektowanej ustawie.

14) Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej wprowadziła nowy podział zadań i kompetencji organów administracji terenowej. Zgodnie z art. 31 tej ustawy dotychczasowe zadania i kompetencje wojewody w sprawach uregulowanych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przejmuje marszałek województwa, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w art. 31 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej. Przepis ten ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Proponowana w niniejszym projekcie ustawy zmiana art. 31 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej uwzględnia nową treść art. 87 ust. 1 zdanie pierwsze oraz art. 88 ust. 3 i 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o

promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Niniejsza ustawa wejdzie w życie przed dniem 1 stycznia 2007 r., czyli przed dniem wejścia w życie art. 31 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej.

Zmiany art. 31 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej, przewidziane w projekcie ustawy, mają na celu uniknięcie po dniu 1 stycznia 2007 r. stanu prawnego, w którym przepisy art. 87 ust. 1 zdanie pierwsze oraz art. 88 ust. 3 i 8 zaczęły obowiązywać w brzmieniu nadanym art. 31 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej.

Dyrektywa 2004/38/WE zawiera, oprócz przepisów wymagających obligatoryjnego wdrożenia, także przepisy fakultatywne, pozostawiając państwom członkowskim decyzję, co do ich uwzględnienia w krajowym porządku prawnym. Spośród tych przepisów projektodawca zdecydował się odstąpić od rozwiązań zaproponowanych w art. 26 i art. 29 ust. 3 dyrektywy.

Art. 26 dyrektywy przewiduje możliwość przeprowadzenia kontroli przez państwo członkowskie posiadania zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE, pod warunkiem że ustawodawstwo krajowe nakłada na obywateli tego państwa obowiązek posiadania (noszenia przy sobie) dowodu tożsamości. Tymczasem z ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych nie wynika obowiązek posiadania przez obywateli polskich (w sensie noszenia przy sobie) dowodu osobistego. Obowiązek posiadania dowodu osobistego, o którym mowa w ww. ustawie należy odczytywać jako obowiązek jego uzyskania. Taka wykładnia jest tym bardziej uprawniona, że przepisy krajowe wymagające okazania dokumentu tożsamości dla określonych celów nie ograniczają się wyłącznie do wymogu okazania konkretnego dokumentu, tj. dowodu osobistego, ale wskazują na możliwość przedstawienia innych dokumentów, na podstawie których możliwe jest ustalenie tożsamości ich posiadacza. Wobec tego polski ustawodawca nie mógł wprowadzić obowiązku posiadania np. zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu w znaczeniu obowiązku jego okazania podczas kontroli,

o której mowa w ww. przepisie dyrektywy. W tym kontekście bezzasadne było także wprowadzenie sankcji w przypadku nieposiadania stosownego dokumentu, zgodnie z art. 26 zdanie drugie dyrektywy.

Zaznaczenia wymaga, że okoliczności uzasadniające obowiązek poddania się badaniom lekarskim określają przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135). Z tego też względu nie wymagają wdrożenia przepisy art. 29 ust. 1 i 2, które doprecyzowują przesłanki wydalenia ze względu na zagrożenie dla zdrowia publicznego.

Rozdział 9 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe i końcowe. Przewidziano, że zezwolenia na pobyt, zezwolenia na pobyt czasowy, karty pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz dokumenty pobytu wydane na podstawie dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Również zezwolenia na osiedlenie się udzielone obywatelom UE oraz członkom ich rodzin na podstawie ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1992 r. Nr 7, poz. 30 i Nr 25, poz. 112 oraz z 1995 r. Nr 23, poz. 120), ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. Nr 127, poz. 1400, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1180 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 97, poz. 894 i Nr 101, poz. 942) oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, a także zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone członkom rodzin obywateli UE na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach lub ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach i dokumenty wydane na podstawie tych ustaw, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, o ile ustawy nie stanowią inaczej.

Z projektu wynika, że posiadanie zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na osiedlenie się będzie podstawą do zwolnienia obywatela UE z obowiązku zarejestrowania pobytu. Podobnie będzie w przypadku posiadania zezwolenia na

pobyt lub zezwolenia na osiedlenie się przez członka rodziny obywatela UE, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego. Zgodnie z projektowaną regulacją będzie on zwolniony z obowiązku posiadania karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

Projektodawca uznał, że obywatele UE oraz członkowie ich rodzin posiadający ww. zezwolenia powinni zostać zwolnieni z obowiązku dokonania podstawowych formalności związanych z pobytem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto przewidziano, że osobom, które posiadają zezwolenie na pobyt udzielone na podstawie dotychczasowych przepisów, przysługuje prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie niniejszej ustawy. Nie będzie to już dotyczyło osób posiadających zezwolenie na pobyt czasowy. Osoby te nie będą miały prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie projektowanej ustawy, z uwagi na różne podstawy udzielania zezwoleń na pobyt czasowy zgodnie z obowiązującymi przepisami, oraz ograniczony termin ich ważności, w tym z uwagi na poszukiwanie pracy, w której to sytuacji zezwolenie to udzielane jest na 6-miesięczny okres ważności.

Przyjęto, że postępowania w sprawach zezwoleń na pobyt lub zezwoleń na pobyt czasowy wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, które nie zostały zakończone do tego dnia decyzją ostateczną, dalej będą prowadzone na podstawie przepisów projektowanej ustawy.

W związku ze zmianą w art. 56 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, polegającą na wskazaniu, że pomocy udzielanej cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy nie przyznaje się osobom, które przebywają w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt tolerowany, wprowadzono przepis przejściowy. Przewidziano, że decyzje o przyznaniu pomocy dla cudzoziemców, w sprawie których zostały wszczęte postępowania o nadanie statusu uchodźcy na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Podkreślenia wymaga, że

cudzoziemcom, w stosunku do których postępowanie w sprawie o nadanie statusu uchodźcy zakończyło się wydaniem decyzji o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany, a którzy ubiegają się ponownie o nadanie statusu uchodźcy, przysługują już określone uprawnienia w związku z posiadaniem tytułu legalizującego pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej (tj. zgody na pobyt tolerowany). Cudzoziemcom, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany, określone uprawnienia zostały bowiem przyznane w aktach prawnych regulujących różne sfery życia cudzoziemców.

Kolejne przepisy regulują kwestie związane z rejestrami prowadzonymi na podstawie dotychczasowych przepisów. Przewidziano, iż dane obywateli UE i członków ich rodzin, zgromadzone na podstawie dotychczasowych przepisów w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, będą w nich przechowane przez okres, na jaki zostały w nim zamieszczone, jednakże z zastrzeżeniem, że dotyczy to tylko przypadku, gdy nie jest to sprzeczne z projektowaną ustawą. Z przepisów projektu wynika bowiem, że w wykazie powinny być przechowywane tylko dane obywateli UE oraz członków ich rodzin nieposiadających obywatelstwa państwa członkowskiego, którzy opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskutek wykonania decyzji o wydaleniu podjętej ze względu na zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Ponadto ustalono, że pozostają wpisy dokonane w rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, dotyczące wniosków o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się cudzoziemcom będącym obywatelami UE lub członkami ich rodzin i wydanych w tych sprawach decyzji oraz wpisy dokonane w rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto ustalono, że dotychczasowy przepis wykonawczy wydany na podstawie art. 90 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowuje moc do czasu wejścia w życie przepisu wydanego na podstawie art. 90 ust. 6 ww. ustawy, w brzmieniu nadanym

projektowaną ustawą, z zastrzeżeniem, że nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektoanej ustawy.

Zgodnie z projektem ustawy dotychczas obowiązująca ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z dniem wejścia w życie nowej ustawy utraci moc.

Jako datę wejścia w życie ustawy wskazano dzień 30 czerwca 2006 r. Powyższa data wejścia w życie ustawy wynika z konieczności dostosowania jej przepisów do prawa Unii Europejskiej w terminie przewidzianym w dyrektywie podlegającej wdrożeniu w ustawie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty objęte ustawą

Przepisy ustawy o wjeździe i pobycie obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) obywateli Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin,
- 2) organ zobowiązany do wydania aktów wykonawczych, tj. ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 3) organy właściwe w sprawach wjazdu i pobytu obywateli Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców,
 - b) Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendantów placówek Straży Granicznej,
 - c) Komendanta Głównego Policji,
 - d) wojewodów,
 - e) konsulów.

2. Konsultacje

Projekt ustawy został zaopiniowany przez wojewodów, a w ramach konsultacji społecznych projekt zamieszczono na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców. Podczas konsultacji nie zgłoszono żadnych uwag.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy obejmą koszty dotyczące wprowadzenia obowiązku zarejestrowania pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wydawania zaświadczeń o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, wprowadzenie obowiązku posiadania

przez członków rodzin niebędących obywatelami UE karty pobytu członka rodziny obywatela UE, a także wydawania obywatelom UE dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu oraz wydawania członkom ich rodzin niebędącym obywatelami UE kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Prowadzenie przez wojewodów postępowań administracyjnych w sprawach dotyczących zarejestrowania pobytu oraz wydawania ww. dokumentów obywatelom UE i członkom ich rodzin nie powinno pociągnąć za sobą konieczności zwiększenia środków finansowych przeznaczonych na realizację ich dotychczasowych zadań. Zarejestrowanie pobytu i wydawanie zaświadczeń o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE oraz wydawanie kart pobytu członka rodziny obywatela UE zastąpi bowiem wydawanie obywatelom UE i członkom ich rodzin zezwoleń na pobyt i zezwoleń na pobyt czasowy oraz wydawanie kart pobytu obywatela Unii i dokumentów pobytu dla członków rodzin pochodzących z krajów trzecich, na podstawie obowiązującej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z projektem ustawy członkowie rodziny obywatela UE, którzy są obywatelami UE, będą składali odrębne wnioski o zarejestrowanie pobytu, a członkowie rodziny pochodzący z krajów trzecich – wnioski o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE. Natomiast zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami członkowie rodziny obywatela UE są obejmowani wnioskami o udzielenie zezwolenia na pobyt lub na pobyt czasowy, składanymi przez obywatela UE. Należy zatem uwzględnić dodatkowy koszt związany z koniecznością wydrukowania formularzy wniosków w tych sprawach. Szacuje się, że jednostkowy koszt wytworzenia wniosku według ustalonego wzoru wyniesie ok. 1,20 zł. W okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2005 r. wnioskami o udzielenie zezwolenia na pobyt zostało objętych 1 275 członków rodzin obywateli UE, natomiast wnioskami o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy objętych zostało 127 osób, co daje łącznie liczbę 1 402 osoby. Można przyjąć, że średnia liczba członków rodzin objętych wnioskami o udzielenie ww. zezwoleń będzie odpowiadała

dodatkowej średniej liczbie wniosków składanych do wojewodów po wejściu w życie projektowanej ustawy. Biorąc zatem pod uwagę liczbę 1 402 osób, okres 16 miesięcy (od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2005 r.) oraz 16 wojewodów, należy przyjąć, że po wejściu w życie projektowanej ustawy, dodatkowo średnio 5 wniosków na miesiąc będzie składanych przez członków rodziny obywateli UE do poszczególnych wojewodów. Średni dodatkowy koszt wydrukowania formularzy wniosków o zarejestrowanie pobytu oraz o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE, składanych przez członków rodzin obywateli UE, wyniesie zatem około 6 zł miesięcznie na każdego wojewodę.

Jeżeli chodzi o wydawanie przewidzianych w projekcie ustawy dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu oraz kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, należy stwierdzić, że trudno oszacować liczbę osób, które będą się ubiegać o wydanie ww. dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Generalnym wymogiem nabycia przez obywateli UE oraz członków ich rodzin prawa stałego pobytu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w tym przypadku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest przebywanie na tym terytorium nieprzerwanie przez okres 5 lat i spełnianie w tym okresie warunków prawa pobytu w państwie goszczącym. Liczba tych osób z pewnością nie powinna przekroczyć liczby obywateli UE oraz członków ich rodzin, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2005 r. udzielono obywatelom UE oraz członkom ich rodzin 12 756 zezwoleń na pobyt oraz 2 446 zezwoleń na pobyt czasowy, tj. 15 202 zezwolenia łącznie. Zakładając, że nawet 1/3 osób z tej liczby spełni warunki prawa stałego pobytu w 2006 r., tj. 5 067 osób, w rozliczeniu na 16 wojewodów daje to średnią liczbę 317 osób na 1 wojewodę, mogących ubiegać się o wydanie dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu oraz kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE w okresie od wejścia w życie ustawy, tj. od 1 dnia maja 2006 r. do końca 2006 r. W okresie 8 miesięcy (maj

– grudzień 2006 r.) daje to szacunkową średnią liczbę 40 osób miesięcznie, które mogą ubiegać się u poszczególnych wojewodów o wydanie dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu oraz kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE do końca 2006 r. W związku z powyższym dodatkowy koszt związany z wydrukowaniem formularzy wniosków wyniesie 48 zł miesięcznie na każdego wojewodę.

Łączny dodatkowy koszt związany z wydrukowaniem formularzy wniosków o zarejestrowanie pobytu, o wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela UE, dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, w 2006 r. można oszacować na kwotę 7 000 zł (suma obciążeń wszystkich wojewodów). Koszty powyższe zostaną pokryte ze środków zaplanowanych na ten cel w częściach budżetu państwa, których dysponentami są wojewodowie.

Należy pamiętać jednak, że zgodnie z projektowanymi przepisami obywatel UE nie ma obowiązku posiadania dokumentów, a tym samym obowiązku ubiegania się o ich wydanie lub wymianę, inaczej niż to miało miejsce na gruncie obecnie obowiązującej ustawy, gdzie każdy obywatel UE musiał wystąpić z wnioskiem o wydanie karty pobytu obywatela Unii. Pod rządami projektowanej ustawy może się okazać, że tylko część z osób uprawnionych do otrzymania dokumentu wystąpi z wnioskiem o jego wydanie lub wymianę, co może wpłynąć na znaczną redukcję kosztów związanych z ich wydaniem.

Z drugiej jednak strony należy mieć na uwadze, że co roku wzrasta ogólna liczba cudzoziemców ubiegających się o zezwolenia na pobyt w naszym kraju, co jest uwzględniane przy planowaniu wydatków budżetowych przez poszczególnych wojewodów.

Skutki finansowe dotyczące wejścia w życie projektowanej ustawy są związane także z wydawaniem nowego rodzaju dokumentów, tj. karty pobytu członka rodziny obywatela UE, dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE. Szacowany koszt opracowania wzorów ww. trzech nowych dokumentów wyniesie około 500 000 zł.

Natomiast koszty opracowania wzoru zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE będą zbliżone do kosztów związanych z przygotowaniem wzoru wniosku o zarejestrowanie pobytu, które zostały przedstawione powyżej.

Ponadto niezbędna będzie modernizacja Systemu Pobyt w związku z utworzeniem czterech nowych rejestrów: pobytu obywatela UE, kart pobytu członka rodziny obywatela UE, dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu oraz kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE. Szacuje się, że koszty z tym związane wyniosą ok. 600 000 zł.

W ustawie budżetowej na 2006 r. zaplanowano w części 42 sprawy wewnętrzne, w dziale 750 administracja publiczna kwotę 500 000 zł na pokrycie kosztów związanych z opracowaniem wzorów i wydrukowaniem nowych dokumentów przewidzianych w projektowanej ustawie.

Środki finansowe na modernizację Systemu Pobyt, związaną z utworzeniem nowych rejestrów, w kwocie 600 000 zł przewiduje się pozyskać z rezerwy celowej ujętej w ustawie budżetowej na 2006 r. w części 83 poz. 10 – wydatki na integrację europejską.

Łączne szacunkowe wydatki związane z wejściem w życie projektowanych regulacji spowodują w 2006 r. obciążenie budżetu państwa w wysokości 1 107 000 zł, w tym w części budżetu państwa, których dysponentami są wojewodowie – 7 000 zł.

Z tytułu opłaty za wydanie lub wymianę dokumentów dochody budżetu państwa wzrosną w 2006 r. szacunkowo o kwotę 45 000 zł. Za podstawę wyliczenia przyjęto liczbę wydanych obywatelom UE kart pobytu i kart pobytu czasowego oraz dokumentów pobytu dla członków rodzin obywateli UE w 2005 r. (łącznie ok. 1 300), a także założenie, że nastąpi wzrost liczby osób ubiegających się o wydanie dokumentów na podstawie projektowanej ustawy w stosunku do liczby osób, którym wydano dokumenty na podstawie dotychczasowych przepisów.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-696 /06/DP/mg

Warszawa, 24.03. 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

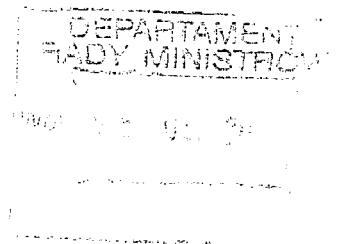
Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin*, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-37-06) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Ludwik Dorn
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2006 r.

**w sprawie opłat za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu
obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii
Europejskiej**

Na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe członkowskich tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa wysokość i sposób uiszczania opłat za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej i karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

§ 2.

Ustala się opłaty za:

- 1) wydanie zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej - 1 zł;
- 2) wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej - 1 zł.

§ 3.

Ustala się opłaty za:

- 1) wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej - 30 zł;
- 2) wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej - 30 zł.

§ 4.

Opłaty, o których mowa w § 2 i 3, uiszczą się przed odbiorem zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej w kasie organu wydającego lub wymieniającego zaświadczenie lub kartę albo na rachunek bankowy tego organu.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2006 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

1) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 220, poz. 1897).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...), do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, rozporządzenia dotyczącego wysokości i sposobu uiszczania opłat za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

Dotychczas obowiązujące przepisy dotyczące wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej regulowały wysokość opłat za dokumenty potwierdzające wydane zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy na poziomie ustawowym, pomijając jednocześnie kwestie związane ze sposobem ich uiszczania. Art. 16 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757) ustalał wysokość opłaty za wydanie karty pobytu obywatela Unii Europejskiej i dokumentu pobytu na kwotę równą wysokości opłaty za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego. W trakcie prac legislacyjnych nad nową ustawą uznano, że nie ma potrzeby regulowania tych kwestii w drodze ustawy i wprowadzono upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego zarówno wysokości opłat za wydanie, jak i za wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej oraz sposób uiszczania opłat.

W projektowanym rozporządzeniu zróżnicowano wysokość opłat za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, ustalając, że będzie wynosiła 1 zł, w stosunku do wysokości opłat za wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, która będzie wynosiła 30 zł. Powyższe wynika z różnego charakteru tych dokumentów i uwzględnia jednostkowe koszty ich wytworzenia, wydania i wymiany. Zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej nie zawiera fotografii i podpisu posiadacza oraz nie wskazuje terminu upływu ważności i tym różni się od karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Zaświadczenie jest potwierdzeniem faktu dokonania czynności zarejestrowania pobytu, a koszt jego wytworzenia, wydania lub wymiany oszacowano na kwotę 1 zł.

Wysokość opłat pobieranych za wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej ustalono na kwotę 30 zł. Odpowiada ona opłacie pobieranej za wydanie dowodu osobistego obywatelowi polskiemu, co jest zgodne z art. 25 ust. 2 dyrektywy 38/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46).

Określając sposób uiszczania opłat wskazano, że opłaty uiszczą się przed odbiorem zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej w kasie organu lub na rachunek bankowy tego organu.

Przewidziany w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia, tzn. 30 kwietnia 2006 r., dostosowano do terminu wejścia w życie ustawy upoważniającej do jego wydania.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie opłat za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin ubiegających się o zarejestrowanie pobytu, wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej,
- 2) wojewodów.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji i w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia zasadniczo nie spowoduje negatywnych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, gdyż przewidziane opłaty odpowiadają kosztom wytworzenia odpowiednio zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Wprawdzie na gruncie dotychczas obowiązującej ustawy od obywatela Unii Europejskiej pobierano opłatę za wydanie karty pobytu obywatela Unii Europejskiej w wysokości 30 zł, podczas gdy według projektowanego stanu prawnego za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej będzie pobierana opłata w wysokości 1 zł, to jednak należy zauważyć, że ta różnica wynika z charakteru tych dokumentów, a w konsekwencji kosztów związanych z ich wytworzeniem. Dotychczas ponoszono wyższe opłaty z tytułu wytworzenia karty pobytu obywatela Unii Europejskiej i stąd pobierano także wyższe opłaty za jej wydanie.

Opłata pobierana od członków rodzin obywateli Unii Europejskiej za wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej jest analogiczna, jak opłata pobierana dotychczas za wydanie dokumentu pobytu.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2006 r.

**w sprawie wniosków i dokumentów w sprawach prawa pobytu
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii
Europejskiej i członków ich rodzin**

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie i wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) wzory formularzy wniosków o:
 - a) zarejestrowanie pobytu,
 - b) wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej,
 - c) wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
- 2) dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
- 3) liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku, o którym mowa w pkt 1 lit. c;
- 4) wzory zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej i karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

§ 2.

1. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. c, stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 3.

1. Do wniosku o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej dołącza się, w przypadku, o którym mowa w:

- 1) art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie i wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, zwanej dalej „ustawą”:

- a) pisemne oświadczenie pracodawcy lub podmiotu upoważnionego do powierzenia obywatelowi Unii Europejskiej wykonywania pracy o zamiarze powierzenia mu wykonywania pracy lub zaświadczenie o wykonywaniu pracy, wskazujące okres zatrudnienia lub
 - b) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli odrębne przepisy wymagają takiego wpisu do rejestru, albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
- 2) art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy:
- a) dowód potwierdzający posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego lub uprawnienia do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego,
 - b) dowód potwierdzający posiadanie wystarczających środków finansowych do utrzymania siebie i członków rodziny, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej;
- 3) art. 16 ust. 1 pkt 3 ustawy:
- a) zaświadczenie państwowej lub niepaństwowej szkoły wyższej o przyjęciu na studia lub skierowanie na szkolenie zawodowe,
 - b) dowód potwierdzający posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego lub uprawnienia do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego,
 - c) pisemne oświadczenie o posiadaniu wystarczających środków finansowych do utrzymania siebie i członków rodziny, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej lub dowód potwierdzający ich posiadanie;
- 4) art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy - dokument potwierdzający zawarcie małżeństwa z obywatelem polskim;
- 5) art. 16 ust. 2 ustawy - przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) art. 18 ustawy - zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, wydane obywatelowi Unii Europejskiej, z którym członek rodziny przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ponadto:
- a) małżonek - dokument potwierdzający zawarcie małżeństwa,
 - b) zstępni - dokument potwierdzający istnienie więzi rodzinnych oraz dokument potwierdzający wiek lub poświadczający pozostawanie na utrzymaniu obywatela Unii Europejskiej,
 - c) wstępni - dokument potwierdzający istnienie więzi rodzinnych oraz dokument poświadczający pozostawanie na utrzymaniu obywatela Unii Europejskiej.
2. Dowodami potwierdzającymi posiadanie wystarczających środków finansowych do utrzymania siebie i członków rodziny, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej mogą być w szczególności:
- 1) karta kredytowa;
 - 2) zaświadczenie o posiadaniu środków płatniczych w banku lub innej instytucji finansowej, potwierdzone pieczęcią i podpisem upoważnionego pracownika tego banku lub tej instytucji, wystawione najpóźniej na miesiąc przed złożeniem wniosku o zarejestrowanie pobytu.

§ 4.

1. Do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. c, dołącza się cztery aktualne fotografie osoby, której wniosek dotyczy, nieuszkodzone, wyraźne, kolorowe o wymiarach 35 x 45 mm, przedstawiające osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami w taki sposób, aby ukazywały głowę w pozycji lewego półprofilu i z widocznym lewym uchem, z zachowaniem równomiernego oświetlenia twarzy.

2. Osoba z wadą narządu wzroku może dołączyć do wniosku fotografie przedstawiające osobę w okularach z ciemnymi szklami, a osoba nosząca nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania - fotografie przedstawiające osobę z nakryciem głowy; nakrycie głowy nie może uniemożliwiać identyfikacji osoby.

§ 5.

1. Wzór zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Wzór karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2006 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 220, poz. 1897).

.....
(pieczęć organu przyjmującego wniosek)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(miejsce i data złożenia wniosku)

<p>Przed wypełnieniem wniosku proszę zapoznać się z pouczeniem zamieszczonym na str. 5 Wniosek wypełnia się w języku polskim</p>
--

WNIOSEK*
o zarejestrowanie pobytu

dotyczący:

- obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej
- obywatela państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej
- obywatela państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi
- członka rodziny obywatela Unii Europejskiej lub obywatela ww. państw, posiadającego obywatelstwo Unii Europejskiej lub ww. państw

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

do
(nazwa organu, do którego składany jest wniosek)

A. DANE OSOBOWE **Wypełnia wnioskodawca**

1. Nazwisko:

2. Nazwisko poprzednie:

3. Imię (imiona):

4. Imię ojca:

5. Imię matki:

6. Data urodzenia: / / 7. Płeć:*

8. Miejsce urodzenia:

9. Kraj urodzenia (nazwa państwa):

10. Obywatelstwo:

11. Stan cywilny:*

12. Rysopis:

Wzrost: cm

Kolor oczu:

* patrz: **POUCZENIE** - str. 5

Znaki szczególne:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

13. Numer ewidencyjny PESEL
(jeśli został nadany):

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

**B. DOKUMENT PODRÓŻY LUB INNY DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY TOŻSAMOŚĆ
I OBYWATELSTWO**

1. Typ dokumentu:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
2. Seria:

--	--

 Numer:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
3. Data wydania:

--	--	--

 /

--	--

 /

--

 Data upływu

--	--	--

 /

--	--

 /

--

 ważności: rok miesiąc dzień rok miesiąc dzień
4. Organ wydający:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
5. Liczba wpisanych osób:

--	--

C. ADRES MIEJSCA POBYTU NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1. Miejscowość:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
2. Ulica:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
3. Numer domu:

--	--	--	--	--	--

 Numer mieszkania:

--	--	--	--	--	--
4. Kod pocztowy:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

D. ADRES MIEJSCA ZAMELDOWANIA NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(Jeśli wnioskodawca został zameldowany)

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

 na pobyt stały na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące

1. Miejscowość:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
2. Ulica:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
3. Numer domu:

--	--	--	--	--	--

 Numer mieszkania:

--	--	--	--	--	--
4. Kod pocztowy:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

E. UZASADNIENIE WNIOSKU

I. Pobyt związany z:

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

 wykonywaniem pracy lub innej działalności zarobkowej odbywaniem studiów lub szkolenia zawodowego pozostawaniem w związku małżeńskim z obywatelem polskim innymi okolicznościami: _____

II. Członkowie rodziny przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący na utrzymaniu wnioskodawcy:*

Imię i nazwisko	Płeć*	Data urodzenia	Stopień pokrewieństwa	Obywatelstwo	Miejsce zamieszkania
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					

III. Czy toczyło się przeciwko Pani (Panu) postępowanie przed sądem w sprawie karnej lub karno-skarbowej:

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

 Tak

Jak zostało zakończone?

.....
..... Nie**IV. Czy obecnie toczy się przeciwko Pani (Panu) postępowanie karne lub karno-skarbowe:**

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

 Tak

Jakie?

.....
..... Nie**ZAŁĄCZNIKI DO WNIOSKU:**

(załącza wnioskodawca)

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.

Oświadczam, że wszystkie dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą.

Data i podpis wnioskodawcy:

				/			/		
rok				miesiąc				dzień	

.....
(podpis)

***POUCZENIE**

1. Wniosek dotyczy tylko jednej osoby.
2. Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. W przypadku braku niezbędnych danych wniosek może być pozostawiony bez rozpoznania.
3. Kwestionariusz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
4. Części A, B, C, D i E wypełnia wnioskodawca.
5. Część E pkt II wypełnia wnioskodawca ubiegający się o zarejestrowanie pobytu w przypadku, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz.U. Nr ..., poz....).
6. Część F wypełnia organ przyjmujący wniosek.
7. Części G wypełnia organ rozpatrujący wniosek.
8. W części A, w rubryce „płeć” wpisać M - dla mężczyzny, K - dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec, wolna, wolny.

.....
 (pieczęć organu przyjmującego wniosek)

				/				/			
rok					miesiąc				Dzień		
(miejsce i data złożenia wniosku)											

<p>Przed wypełnieniem wniosku proszę zapoznać się z pouczeniem zamieszczonym na str. 4 Wniosek wypełnia się w języku polskim</p>
--

WNIOSEK*

o wymianę / wydanie nowego

(niepotrzebne skreslić)

zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej

dotyczący:

- obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej
- obywatela państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej
- obywatela państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi
- członka rodziny obywatela Unii Europejskiej lub obywatela ww. państw, posiadającego obywatelstwo Unii Europejskiej lub ww. państw

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

do

(nazwa organu, do którego składany jest wniosek)

A. DANE OSOBOWE

1. Nazwisko: _____
2. Imię (imiona): _____
3. Data urodzenia: _____ / _____ / _____ 4. Płeć:*
- rok miesiąc dzień
5. Miejsce urodzenia: _____
6. Obywatelstwo: _____
7. Numer ewidencyjny PESEL (jeśli został nadany): _____

B. DOKUMENT PODRÓŻY LUB INNY DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY TOŻSAMOŚĆ I OBYWATELSTWO

1. Typ dokumentu: _____
2. Seria: _____ Numer: _____
3. Data wydania: _____ / _____ / _____ Data upływu _____ / _____ / _____
 rok miesiąc dzień ważności: Rok miesiąc Dzień
4. Organ wydający: _____
5. Liczba wpisanych osób: _____

* patrz: **Pouczenie**

C. ADRES MIEJSCA POBYTU NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1. Miejscowość:

2. Ulica:

3. Numer domu: Numer mieszkania:

4. Kod pocztowy:

D. ADRES MIEJSCA ZAMELDOWANIA NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(Jeśli wnioskodawca został zameldowany)

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

na pobyt stały

na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące

1. Miejscowość:

2. Ulica:

3. Numer domu: Numer mieszkania:

4. Kod pocztowy:

E. UZASADNIENIE WNIOSKU

I. Przyczyna wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej:

zmiana danych w nim zamieszczonych

zniszczenie

inne _____

II. Przyczyna wydania nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej:

utrata dotychczas posiadanego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej

III. Poprzednie zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej:

Numer:

Data wydania: / /
rok miesiąc dzień

Organ wydający:

ZAŁĄCZNIKI DO WNIOSKU:

***POUCZENIE**

1. Wniosek dotyczy tylko jednej osoby.
2. Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. W przypadku braku niezbędnych danych wniosek może być pozostawiony bez rozpoznania.
3. Kwestionariusz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednich kratkach.
4. Części A, B, C, D i E wypełnia wnioskodawca.
5. Część F wypełnia organ rozpatrujący wniosek.
6. W części A, w rubryce „płeć” wpisać M - dla mężczyzny, K - dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec, wolna, wolny.

.....
 (pieczęć organu przyjmującego wniosek)

.....
 rok / miesiąc / dzień

(miejsce i data złożenia wniosku)

**Przed wypełnieniem wniosku proszę zapoznać się z pouczeniem
 zamieszczonym na str. 7
 Wniosek wypełnia się w języku polskim**

Fotografia
 (4,5 cm x 3,5 cm)

WNIOSEK*
o wydanie / wymianę
 (niepotrzebne skreślić)

karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

do
 (nazwa organu, do którego składany jest wniosek)

A. DANE OSOBOWE

Wypełnia wnioskodawca

1. Nazwisko:
2. Nazwisko poprzednie:
3. Imię (imiona):
4. Imię ojca:
5. Imię matki:
6. Data urodzenia: / / 7. Płeć:*
8. Miejsce urodzenia:
9. Kraj urodzenia (nazwa państwa):
10. Obywatelstwo:
11. Stan cywilny:*
12. Rysopis:
- Wzrost: cm
- Kolor oczu:
- Znaki szczególne:
13. Numer ewidencyjny PESEL
 (jeśli został nadany):

* patrz: **POUCZENIE** - str. 7

B. DOKUMENT PODRÓŻY

1. Seria: Numer:
2. Data wydania: / / Data upływu
rok miesiąc dzień ważności: rok miesiąc dzień
3. Organ wydający:
4. Liczba wpisanych osób:

C. ADRES MIEJSCA POBYTU NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1. Miejscowość:
2. Ulica:
3. Numer domu: Numer mieszkania:
4. Kod pocztowy:

D. ADRES MIEJSCA ZAMELDOWANIA NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(Jeśli wnioskodawca został zameldowany)

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

 na pobyt stały na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące

1. Miejscowość:
2. Ulica:
3. Numer domu: Numer mieszkania:
4. Kod pocztowy:

E. UZASADNIENIE WNIOSKU

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

I. o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

1. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej związany z:

przebywaniem z posiadającym prawo pobytu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, obywatelem państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub obywatelem państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi lub dołączeniem do niego:

(wskazać imię /imiona/, nazwisko, datę urodzenia i obywatelstwo oraz miejsce aktualnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby, z którą członek rodziny przebywa lub do której dołącza)

innymi okolicznościami: _____

2. utrata dotychczas posiadanej karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

3. Czy toczyło się przeciwko Pani (Panu) postępowanie przed sądem w sprawie karnej lub karno-skarbowej:
(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

Tak

Jak zostało zakończone? _____

Nie

4. Czy obecnie toczy się przeciwko Pani (Panu) postępowanie karne lub karno-skarbowe:
(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

Tak

Jakie? _____

Nie

II. o wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

1. Przyczyna wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej:

zmiana danych w niej zamieszczonych

zniszczenie

upływ terminu ważności

zmiana wyglądu posiadacza utrudniająca ustalenie jego tożsamości

inne _____

2. Poprzednia karta pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej:

Seria: Numer:

Data wydania: / /
rok miesiąc dzień

Data upływu ważności: / /
rok miesiąc dzień

Organ wydający:

ZAŁĄCZNIKI DO WNIOSKU:
(załącza wnioskodawca)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____

Oświadczam, że wszystkie dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą.

Data i podpis wnioskodawcy:

/ /
rok miesiąc dzień

(podpis)

F. ADNOTACJE URZĘDOWE

(Wypełnia organ przyjmujący wniosek)

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe
i podpis osoby przyjmującej wniosek:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

_____ (podpis)

miejsce na opłatę za wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

G. ADNOTACJE URZĘDOWE

(Wypełnia organ rozpatrujący wniosek)

Numer systemowy osoby: _____

Numer systemowy wniosku: _____

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe
i podpis osoby prowadzącej sprawę:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

_____ (podpis)

Rodzaj decyzji: _____

Data wydania decyzji: _____

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

Numer decyzji: _____

Data i podpis osoby odbierającej decyzję:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

_____ (podpis)

Wydana karta pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej:

Seria: _____ Numer: _____

Data wydania: _____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

Data upływu
ważności:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

Organ wydający: _____

Data i podpis osoby odbierającej kartę pobytu członka rodziny
obywatela Unii Europejskiej:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

_____ (podpis)

* patrz: **POUCZENIE** - str. 7

H. WZÓR PODPISU

A large, empty rectangular box with a thin black border, intended for the applicant's signature.

(podpis wnioskodawcy)

***POUCZENIE**

1. Wniosek dotyczy członka rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, obywatela państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub obywatela państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, jeżeli członek rodziny nie posiada obywatelstwa Unii Europejskiej lub ww. państw.
2. Wniosek dotyczy tylko jednej osoby.
3. Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. W przypadku braku niezbędnych danych wniosek może być pozostawiony bez rozpoznania.
4. Kwestionariusz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
5. Części A, B, C, D i E wypełnia wnioskodawca.
6. Część F wypełnia organ przyjmujący wniosek.
7. Części G wypełnia organ rozpatrujący wniosek.
8. W części A, w rubryce „płeć” wpisać M - dla mężczyzny, K - dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec, wolna, wolny.
9. Część H wypełnia wnioskodawca potrafiący pisać. Podpis nie może wychodzić poza ramki.

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE O ZAREJESTROWANIU POBYTU OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ

AWERS

	<p>RZECZPOSPOLITA POLSKA</p> <p>ZAŚWIADCZENIE O ZAREJESTROWANIU POBYTU OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ</p> <p>XX 000000</p>
--	---

REWERS

<p>RZECZPOSPOLITA POLSKA</p> <p>ZAŚWIADCZENIE O ZAREJESTROWANIU POBYTU OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ</p> <p>NAZWISKO</p> <p>IMIĘ (IMIONA)</p> <p>DATA I MIEJSCE URODZENIA</p> <p>OBYWATELSTWO</p> <p>ADRES ZAMELDOWANIA</p> <p>PLEĆ</p> <p>NUMER EWIDENCYJNY PESEL</p> <p>DATA ZAREJESTROWANIA POBYTU</p> <p>DATA WYDANIA</p> <p>ORGAN WYDAJĄCY</p>	
---	--

WZÓR

KARTA POBYTU CZŁONKA RODZINY OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ

AWERS

<p>Karta pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej potwierdza prawo do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uprawnia wraz z dokumentem podróży do wielokrotnego przekraczania granicy bez wizy.</p>	<p style="text-align: center;">RZECZPOSPOLITA POLSKA</p> <div style="text-align: center;"> </div> <p style="text-align: center;">KARTA POBYTU CZŁONKA RODZINY OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ</p> <p style="text-align: center;">XX 000000</p>
--	--

REWERS

<p style="text-align: center;">(strefa odczytu maszynowego)</p>	<p style="text-align: center;">RZECZPOSPOLITA POLSKA KARTA POBYTU CZŁONKA RODZINY OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>(miejsce na fotografię posiadacza)</p> </div> <div style="text-align: right;"> <p>NUMER EVIDENCYJNY PESEL</p> </div> </div> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">NAZWISKO</td> <td style="width: 50%;">IMIE (IMIĘ)</td> </tr> <tr> <td>OBYWATELSTWO</td> <td>organ wydający</td> </tr> <tr> <td>DATA I MIEJSCE URODZENIA</td> <td>DATA WYDANIA</td> </tr> <tr> <td>ADRES ZAMELDOWANIA</td> <td>DATA UPIYTYW WAZNOŚCI</td> </tr> <tr> <td>PEŁC</td> <td>PODPIŚC POSIADACZA</td> </tr> </table>	NAZWISKO	IMIE (IMIĘ)	OBYWATELSTWO	organ wydający	DATA I MIEJSCE URODZENIA	DATA WYDANIA	ADRES ZAMELDOWANIA	DATA UPIYTYW WAZNOŚCI	PEŁC	PODPIŚC POSIADACZA	
NAZWISKO	IMIE (IMIĘ)											
OBYWATELSTWO	organ wydający											
DATA I MIEJSCE URODZENIA	DATA WYDANIA											
ADRES ZAMELDOWANIA	DATA UPIYTYW WAZNOŚCI											
PEŁC	PODPIŚC POSIADACZA											

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...), do wydania rozporządzenia określającego wzory formularzy wniosków o zarejestrowanie pobytu, wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, a także dokumenty dołączane do wniosków oraz liczbę i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej oraz wzory zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej i karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

Przepisy dotyczące dokumentów wydawanych obywatelom Unii Europejskiej i członkom ich rodzin z państw trzecich, czyli kwestii regulowanych projektowanym rozporządzeniem, uległy zasadniczej modyfikacji w porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym. Ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757) przewidywała dwa rodzaje dokumentów potwierdzających wydane zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy, tzn. kartę pobytu obywatela Unii Europejskiej wydawaną obywatelowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej i dokument pobytu wydawany członkowi rodziny spoza Unii Europejskiej. Wydane na podstawie ww. ustawy rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie wzorów wniosków, dokumentów i rejestrów dotyczących wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 115, poz. 1201) określało m.in. wzory kart pobytu, dokumentów pobytu oraz wzory wniosków o udzielenie lub przedłużenie zezwolenia na pobyt lub na pobyt czasowy oraz o wymianę karty pobytu obywatela Unii Europejskiej lub dokumentu pobytu. Natomiast dokumenty dołączane do wniosków, potwierdzające istnienie okoliczności uzasadniających udzielenie zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy, zostały wymienione w samej ustawie.

Nowa ustawa z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie i wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin nie przewiduje wydawania zezwoleń na pobyt, czy zezwoleń na pobyt czasowy. Prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osób objętych zakresem podmiotowym ustawy wynika z mocy samego Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. W ustawie w odmienny sposób ukształtowano sytuację prawną obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin z państw trzecich. Obywatel Unii Europejskiej jest obowiązany zarejestrować swój pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w tym celu złożyć wniosek o zarejestrowanie pobytu. Wojewoda ma obowiązek wydać mu zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej. Zaświadczenie to potwierdza jedynie fakt zarejestrowania pobytu, a nie tożsamość i obywatelstwo oraz posiadane zezwolenie na pobyt, jak to miało miejsce w przypadku dotychczas wydawanej karty pobytu obywatela Unii Europejskiej. W przypadkach określonych w ustawie obywatel Unii Europejskiej może wymienić posiadane zaświadczenie i w tym celu składa wniosek o wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej.

Natomiast członek rodziny ma obowiązek ubiegania się o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej oraz jej posiadania. Karta pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej ma formę dokumentu zawierającego fotografię oraz określającego termin upływu ważności. Karta ta, w odróżnieniu od zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, potwierdza tożsamość i obywatelstwo jej posiadacza oraz prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uprawnia wraz z dokumentem podróży do przekraczania granicy. W porównaniu z wydawanym dotychczas członkom rodziny obywatela Unii Europejskiej niebędącym obywatelami Unii Europejskiej dokumentem pobytu, karta pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej odpowiada jego formie, ale różni się nazwą.

Zgodnie z § 2 projektu rozporządzenia wzory formularzy wniosków o zarejestrowanie pobytu, wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej zostały określone odpowiednio w załącznikach nr 1, 2 i 3 do rozporządzenia. Wzory uwzględniają, zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 41 ust. 2 ustawy upoważniającej do wydania rozporządzenia, dane, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku i wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, w zakresie niezbędnym do zarejestrowania pobytu, wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz wydania lub wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

W § 3 projektu rozporządzenia wskazano dokumenty potwierdzające istnienie okoliczności wpływających na prawo pobytu, które należy dołączyć do wniosków. Wymienione w przepisie dokumenty odpowiadają dokumentom wskazanym w art. 8 ust. 3 i 5 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46). Wymóg precyzyjnego określenia dokumentów, w celu uniknięcia rozbieżności stosowania w praktyce przepisów wdrażających dyrektywę w różnych państwach członkowskich Unii Europejskiej, wynika z pkt 14 preambuły do dyrektywy.

W § 4 projektu rozporządzenia określono liczbę i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Ustawa z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku i wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin wprowadza wymóg dołączenia fotografii tylko do tego wniosku, co wynika z faktu, że w zaświadczeniu o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej nie zamieszcza się fotografii.

Zgodnie z § 5 projektu rozporządzenia wzór zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej został określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia, a wzór karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej - w załączniku nr 5 do rozporządzenia. Określone w załącznikach do rozporządzenia wzory uwzględniają dane wskazane w art. 28 ust. 1 i 2 ustawy.

Przewidziany w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia, tzn. 30 kwietnia 2006 r., dostosowano do terminu wejścia w życie ustawy upoważniającej do jego wydania.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wniosków i dokumentów w sprawach prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin ubiegających się o zarejestrowanie pobytu, wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej,
- 2) wojewodów.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji i w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Skutki finansowe związane z wejściem w życie rozporządzenia obejmą wydatki wynikające z konieczności przygotowania i wydrukowania wzorów formularzy wniosków o zarejestrowanie pobytu, o wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, a także wzorów: zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że wydawanie zaświadczeń o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej i kart pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej zastąpi wydawanie, na gruncie dotychczasowych regulacji, kart pobytu obywateli Unii Europejskiej i dokumentów pobytu, i będzie mieścić się w dotychczasowych zadaniach wojewodów, nie powstaną dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa w tym zakresie. Ustawa przewiduje jednak prowadzenie odrębnych postępowań administracyjnych wobec obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin, w przeciwieństwie do dotychczasowych przepisów, zgodnie z którymi wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy składany przez obywatela Unii Europejskiej obejmował także jego członka rodziny. Wobec tego dodatkowe koszty będą wiązały się z koniecznością wytworzenia większej liczby wniosków dla członków rodzin obywateli Unii Europejskiej. Koszt wytworzenia jednego formularza wniosku wynosi 1,20 zł. Średni dodatkowy koszt wydrukowania formularzy wniosków o zarejestrowanie pobytu oraz o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, składanych przez członków rodzin obywateli Unii Europejskiej, wyniesie około 6 zł miesięcznie na każdego wojewodę. Łącznie w roku 2006 wydatki na ten cel wyniosą ok. 800 zł.

Koszty opracowania wzoru zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE będą zbliżone do kosztów związanych z przygotowaniem wzoru wniosku o zarejestrowanie pobytu,

które zostały przedstawione powyżej. Natomiast szacunkowy koszt opracowania nowego wzoru karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej wyniesie ok. 170.000 zł.

Ww. wydatki zostaną pokryte z budżetu państwa, ze środków zaplanowanych na ten cel w ustawie budżetowej na rok 2006, w części 42 - sprawy wewnętrzne, w dziale 750 administracja publiczna.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2006 r.

**w sprawie opłat za wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego
pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 64 ust. 3 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa wysokość i sposób uiszczania opłat za wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

§ 2.

Za:

- 1) wydanie dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu;
 - 2) wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu;
 - 3) wydanie karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
 - 4) wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej
- pobiera się opłaty w wysokości 30 zł.

§ 3.

Opłaty, o których mowa w § 2, uiszczą się przed odbiorem dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej w kasie organu wydającego lub wymieniającego dokument lub kartę albo na rachunek bankowy tego organu.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2006 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

-
- 1) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 220, poz. 1897).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 64 ust. 3 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...), do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, rozporządzenia dotyczącego wysokości i sposobu uiszczania opłat za wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

Dotychczas obowiązujące przepisy dotyczące wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej regulowały wysokość opłat za dokumenty potwierdzające wydane zezwolenia na pobyt na poziomie ustawowym, pomijając jednocześnie kwestie związane ze sposobem ich uiszczania. Art. 16 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757) ustalał wysokość opłaty za wydanie karty pobytu obywatela Unii Europejskiej i dokumentu pobytu na kwotę równą wysokości opłaty za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego. W trakcie prac legislacyjnych nad nową ustawą uznano, że nie ma potrzeby regulowania tych kwestii w drodze ustawy i wprowadzono upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego wysokości opłat nie tylko za wydanie, ale także za wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej oraz sposób uiszczania opłat.

W projektowanym rozporządzeniu ustalono wysokość opłat pobieranych za wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej na kwotę 30 zł, co uwzględnia koszty wytworzenia dokumentów. Ustalona wysokość odpowiada opłacie pobieranej za wydanie dowodu osobistego obywatelowi polskiemu, a więc jest analogiczna do pobieranej na gruncie dotychczas obowiązujących przepisów opłaty za wydanie karty pobytu obywatela Unii Europejskiej lub dokumentu pobytu. Określenie opłat w ww. wysokości jest zgodne z art. 25 ust. 2 dyrektywy 38/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46).

Określając sposób uiszczania opłat wskazano, że opłaty uiszcza się przed odbiorem dokumentów w kasie organu lub na rachunek bankowy tego organu.

Przewidziany w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia, tzn. 30 kwietnia 2006 r., dostosowano do terminu wejścia w życie ustawy upoważniającej do jego wydania.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie opłat za wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin ubiegających się o wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej,
- 2) wojewodów.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji i w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje negatywnych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, gdyż przewidziane opłaty odpowiadają kosztom wytworzenia dokumentów i zostały ustalone w wysokości analogicznej jak opłaty pobierane za wydanie karty pobytu obywatela Unii Europejskiej lub dokumentu pobytu na gruncie dotychczasowych regulacji.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2006 r.

**w sprawie wniosków i dokumentów w sprawach prawa stałego pobytu
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii
Europejskiej i członków ich rodzin**

Na podstawie art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) wzory formularzy wniosków o:
 - a) wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu,
 - b) wydanie lub wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;
- 2) liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków;
- 3) wzory dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu i karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

§ 2.

1. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3.

1. Do wniosków, o których mowa w § 1 pkt 1, dołącza się cztery aktualne fotografie osoby, której wniosek dotyczy, nieuszkodzone, wyraźne, kolorowe o wymiarach 35 x 45 mm, przedstawiające osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami w taki sposób, aby ukazywały głowę w pozycji lewego półprofilu i z widocznym lewym uchem, z zachowaniem równomiernego oświetlenia twarzy.

2. Osoba z wadą narządu wzroku może dołączyć do wniosku fotografie przedstawiające osobę w okularach z ciemnymi szklami, a osoba nosząca nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania - fotografie przedstawiające osobę z nakryciem głowy; nakrycie głowy nie może uniemożliwiać identyfikacji osoby.

§ 4.

1. Wzór dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Wzór karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2006 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 220, poz. 1897).

.....
(pieczęć organu przyjmującego wniosek).....
rok miesiąc dzień

(miejsce i data złożenia wniosku)

**Przed wypełnieniem wniosku proszę zapoznać się z pouczeniem
zamieszczonym na str. 7
Wniosek wypełnia się w języku polskim**

Fotografia
(4,5 cm x 3,5 cm)

WNIOSEK*
o wydanie / wymianę
(niepotrzebne skreślić)

dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu

dotyczący:

- obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej
- obywatela państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej
- obywatela państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi
- członka rodziny obywatela Unii Europejskiej lub obywatela ww. państw, posiadającego obywatelstwo Unii Europejskiej lub ww. państw

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

do

(nazwa organu, do którego składany jest wniosek)

A. DANE OSOBOWE**Wypełnia wnioskodawca**

1. Nazwisko:
2. Nazwisko poprzednie:
3. Imię (imiona):
4. Imię ojca:
5. Imię matki:
6. Data urodzenia: / / 7. Płeć:*
- rok miesiąc dzień
8. Miejsce urodzenia:
9. Kraj urodzenia (nazwa państwa):
10. Obywatelstwo:
11. Stan cywilny:*
12. Rysopis:
- Wzrost: cm

Kolor oczu:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Znaki szczególne:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

13. Numer ewidencyjny PESEL (jeśli został nadany):

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

B. DOKUMENT PODRÓŻY LUB INNY DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY TOŻSAMOŚĆ I OBYWATELSTWO

1. Typ dokumentu:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2. Seria:

--	--

 Numer:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. Data wydania:

			/			/		
rok		miesiąc		dzień				

 Data upływu ważności:

			/			/		
rok		miesiąc		dzień				

4. Organ wydający:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

5. Liczba wpisanych osób:

--	--

C. ADRES MIEJSCA POBYTU NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1. Miejscowość:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2. Ulica:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. Numer domu:

--	--	--	--	--	--

 Numer mieszkania:

--	--	--	--	--	--

4. Kod pocztowy:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

D. ADRES MIEJSCA ZAMELDOWANIA NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(Jeśli wnioskodawca został zameldowany)

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

na pobyt stały

na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące

1. Miejscowość:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2. Ulica:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. Numer domu:

--	--	--	--	--	--

 Numer mieszkania:

--	--	--	--	--	--

4. Kod pocztowy:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

E. UZASADNIENIE WNIOSKU

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

I. o wydanie dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu:

1. a) pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ostatnich 5 lat:
(podać okresy pobytu, cele pobytu w poszczególnych okresach oraz przerwy w pobycie przekraczające łącznie 6 miesięcy w roku i ich przyczyny)

b) inne okoliczności uzasadniające wniosek: _____

c) utrata dotychczas posiadanego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu

2. Czy toczyło się przeciwko Pani (Panu) postępowanie przed sądem w sprawie karnej lub karno-skarbowej:
 (zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

Tak

Jak zostało zakończone? _____

Nie

3. Czy obecnie toczy się przeciwko Pani (Panu) postępowanie karne lub karno-skarbowe:
 (zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

Tak

Jakie? _____

Nie

II. o wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu:

1. Przyczyna wymiany dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu:

zmiana danych w nim zamieszczonych

uszkodzenie lub zaistnienie okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości posiadacza

upływ terminu ważności

inne: _____

2. Poprzedni dokument potwierdzający prawo stałego pobytu:

Seria: Numer:

Data wydania: / /
 rok miesiąc dzień

Data upływu ważności: / /
 rok miesiąc dzień

Organ wydający:

ZAŁĄCZNIKI DO WNIOSKU:

(załącza wnioskodawca)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____

Oświadczam, że wszystkie dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą.

Data i podpis wnioskodawcy:

					/														
rok				miesiąc				dzień											

(podpis)

F. ADNOTACJE URZĘDOWE

(Wypełnia organ przyjmujący wniosek)

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe
i podpis osoby przyjmującej wniosek:

					/														
rok				miesiąc				dzień											

(podpis)

miejsce na opłatę za wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu

G. ADNOTACJE URZĘDOWE**(Wypełnia organ rozpatrujący wniosek)**Numer systemowy osoby: Numer systemowy wniosku: Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe
i podpis osoby prowadzącej sprawę: / /
rok miesiąc dzień

(podpis)

Rodzaj decyzji:

Data wydania decyzji:

 / /
rok miesiąc dzień

Numer decyzji:

Data i podpis osoby odbierającej decyzję:

 / /
rok miesiąc dzień

(podpis)

Wydany dokument potwierdzający prawo stałego pobytu:

Seria: Numer: Data wydania: / /
rok miesiąc dzieńData upływu
ważności: / /
rok miesiąc dzień

Organ wydający:

Data i podpis osoby odbierającej dokument potwierdzający prawo stałego pobytu

 / /
rok miesiąc dzień

(podpis)

H. WZÓR PODPISU

A large, empty rectangular box with a thin black border, intended for the applicant's signature.

(podpis wnioskodawcy)

***POUCZENIE**

1. Wniosek dotyczy tylko jednej osoby.
2. Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. W przypadku braku niezbędnych danych wniosek może być pozostawiony bez rozpoznania.
3. Kwestionariusz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
4. Części A, B, C, D i E wypełnia wnioskodawca.
5. Część F wypełnia organ przyjmujący wniosek.
6. Części G wypełnia organ rozpatrujący wniosek.
7. W części A, w rubryce „płeć” wpisać M - dla mężczyzny, K - dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec, wolna, wolny.
8. Część H wypełnia wnioskodawca potrafiący pisać. Podpis nie może wychodzić poza ramki.

.....
(pieczęć organu przyjmującego wniosek)

				/			/			
rok					miesiąc			dzień		
(miejsce i data złożenia wniosku)										

**Przed wypełnieniem wniosku proszę zapoznać się z pouczeniem
zamieszczonym na str. 7
Wniosek wypełnia się w języku polskim**

WNIOSEK*
o wydanie / wymianę
(niepotrzebne skreślić)

karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

Fotografia
(4,5 cm x 3,5 cm)

do,
(nazwa organu, do którego składany jest wniosek)

A. DANE OSOBOWE

Wypełnia wnioskodawca

1. Nazwisko:	<input type="text"/>
2. Nazwisko poprzednie:	<input type="text"/>
3. Imię (imiona):	<input type="text"/>
4. Imię ojca:	<input type="text"/>
5. Imię matki:	<input type="text"/>
6. Data urodzenia:	<input type="text"/> / <input type="text"/> / <input type="text"/> 7. Płeć:* ☐
	rok miesiąc dzień
8. Miejsce urodzenia:	<input type="text"/>
9. Kraj urodzenia (nazwa państwa):	<input type="text"/>
10. Obywatelstwo:	<input type="text"/>
11. Stan cywilny:*	<input type="text"/>
12. Rysopis:	<input type="text"/>
Wzrost:	<input type="text"/> cm
Kolor oczu:	<input type="text"/>
Znaki szczególne:	<input type="text"/>
13. Numer ewidencyjny PESEL (jeśli został nadany):	<input type="text"/>

* patrz: **POUCZENIE** - str. 7

B. DOKUMENT PODRÓŻY

1. Seria: Numer:

2. Data wydania: / / Data upływu / /
 rok miesiąc dzień ważności: rok miesiąc dzień

3. Organ wydający:

4. Liczba wpisanych osób:

C. ADRES MIEJSCA POBYTU NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1. Miejscowość:

2. Ulica:

3. Numer domu: Numer mieszkania:

4. Kod pocztowy:

D. ADRES MIEJSCA ZAMELDOWANIA NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(Jeśli wnioskodawca został zameldowany)

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

na pobyt stały

na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące

1. Miejscowość:

2. Ulica:

3. Numer domu: Numer mieszkania:

4. Kod pocztowy:

E. UZASADNIENIE WNIOSKU

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

- I. o wydanie karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej
1. a) pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ostatnich 5 lat z obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, obywatelem państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub obywatelem państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi:

(wskazać imię /imiona/, nazwisko, datę urodzenia i obywatelstwo oraz miejsce aktualnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby, z którą członek rodziny przebywał lub do której dołączył, a także okresy wspólnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przerwy w pobytcie przekraczające łącznie 6 miesięcy w roku i ich przyczyny)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

b) inne okoliczności uzasadniające wniosek: _____

c) utrata dotychczas posiadanej karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

2. Czy toczyło się przeciwko Pani (Panu) postępowanie przed sądem w sprawie karnej lub karno-skarbowej:
(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

Tak

Jak zostało zakończone? _____

Nie

3. Czy obecnie toczy się przeciwko Pani (Panu) postępowanie karne lub karno-skarbowe:
(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę)

Tak

Jakie? _____

Nie

II. o wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

1. Przyczyna wymiany karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej:

zmiana danych w niej zamieszczonych

uszkodzenie lub zaistnienie okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości posiadacza

upływ terminu ważności

inne _____

2. Poprzednia karta stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej:

Seria: [][] Numer: [][][][][][][][][][]

Data wydania: [][][][][] / [][][][] / [][][][]

Data upływu ważności: [][][][][] / [][][][] / [][][][]
rok miesiąc dzień
rok miesiąc dzień

Organ wydający: []

ZALĄCZNIKI DO WNIOSKU:

(załącza wnioskodawca)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____

Oświadczam, że wszystkie dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą.

Data i podpis wnioskodawcy:

[][][][][] / [][][][] / [][][][]
rok miesiąc dzień_____
(podpis)

F. ADNOTACJE URZĘDOWE

(Wypełnia organ przyjmujący wniosek)

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe
i podpis osoby przyjmującej wniosek:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

(podpis)

miejsce na opłatę za wydanie lub wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej

G. ADNOTACJE URZĘDOWE

(Wypełnia organ rozpatrujący wniosek)

Numer systemowy osoby:	_____ / _____ / _____
Numer systemowy wniosku:	_____ / _____ / _____

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe
i podpis osoby prowadzącej sprawę:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

(podpis)

Rodzaj decyzji:

Data wydania decyzji:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

Numer decyzji:

Data i podpis osoby odbierającej decyzję:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

(podpis)

Wydana karta stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej:

Seria: _____ Numer: _____

Data wydania: _____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

Data upływu
ważności:

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

Organ wydający:

Data i podpis osoby odbierającej kartę stałego pobytu członka rodziny
obywatela Unii Europejskiej

_____ / _____ / _____
rok miesiąc dzień

(podpis)

H. WZÓR PODPISU

A large, empty rectangular box with a thin black border, intended for the applicant's signature.

(podpis wnioskodawcy)

***POUCZENIE**

1. Wniosek dotyczy członka rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, obywatela państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub obywatela państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, jeżeli członek rodziny nie posiada obywatelstwa Unii Europejskiej lub ww. państw.
2. Wniosek dotyczy tylko jednej osoby.
3. Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. W przypadku braku niezbędnych danych wniosek może być pozostawiony bez rozpoznania.
4. Kwestionariusz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
5. Części A, B, C, D i E wypełnia wnioskodawca.
6. Część F wypełnia organ przyjmujący wniosek.
7. Części G wypełnia organ rozpatrujący wniosek.
8. W części A, w rubryce „płeć” wpisać M - dla mężczyzny, K - dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec, wolna, wolny.
9. Część H wypełnia wnioskodawca potrafiący pisać. Podpis nie może wychodzić poza ramki.

WZÓR
DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY PRAWO STAŁEGO POBYTU

AWERS

	<p>RZECZPOSPOLITA POLSKA</p> <p>DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY PRAWO STAŁEGO POBYTU</p> <p>XX 0000000</p>
--	--

REWERS

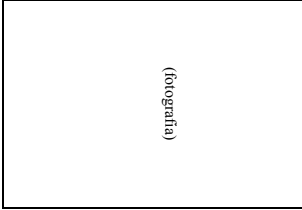
	<p>RZECZPOSPOLITA POLSKA</p> <p>DOKUMENT POTWIERDZAJĄCY PRAWO STAŁEGO POBYTU</p>	
	<div style="border: 1px solid black; width: 150px; height: 80px; margin: 0 auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <p>(fotografia)</p> </div>	
	<p>NAZWISKO</p> <p>IMIE (IMIONA)</p> <p>OROWAŁEŚTWO</p> <p>DATA I MIEJSCE URODZENIA</p> <p>ADRES ZAMELDOWANIA</p> <p>PEŁC</p>	<p>NUMER EVIDENCYJNY PESEL</p> <p>organ wydający</p> <p>DATA WYDANIA</p> <p>DATA UPŁYWU WAZNOŚCI</p> <p>PODPIŚ POSIADAJĄCY</p>
	<p>(strefa odczytu maszynowego)</p>	

WZÓR

KARTA STAŁEGO POBYTU CZŁONKA RODZINY OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ
AWERS

<p>Karta stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej potwierdza prawo do stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uprawnia wraz z dokumentem podróży do wielokrotnego przekraczania granicy bez wizy.</p>	<p style="text-align: center;">RZECZPOSPOLITA POLSKA</p> <div style="text-align: center;"> </div> <p style="text-align: center;">KARTA STAŁEGO POBYTU CZŁONKA RODZINY OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ</p> <p style="text-align: center;">XX 000000</p>
--	--

REWERS

<p style="text-align: center;">(ścieżka odczytu maszynowego)</p>	<div style="text-align: center;"> <p>(fotografia)</p> </div> <p style="text-align: center;">RZECZPOSPOLITA POLSKA KARTA STAŁEGO POBYTU CZŁONKA RODZINY OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">NAZWISKO</td> <td style="width: 50%;">NUMER EMISYJNY PRESEL</td> </tr> <tr> <td>IMIE (IMIONA)</td> <td>organ wydający</td> </tr> <tr> <td>OBYWATELSTWO</td> <td>DATA WYDANIA</td> </tr> <tr> <td>DATA I MIEJSCE URODZENIA</td> <td>DATA UPŁYWU WZROŚCI</td> </tr> <tr> <td>ADRES ZAMELDOWANIA</td> <td>PODPIS POSIADAJĄCY</td> </tr> <tr> <td>PLEĆ</td> <td></td> </tr> </table>	NAZWISKO	NUMER EMISYJNY PRESEL	IMIE (IMIONA)	organ wydający	OBYWATELSTWO	DATA WYDANIA	DATA I MIEJSCE URODZENIA	DATA UPŁYWU WZROŚCI	ADRES ZAMELDOWANIA	PODPIS POSIADAJĄCY	PLEĆ		
NAZWISKO	NUMER EMISYJNY PRESEL													
IMIE (IMIONA)	organ wydający													
OBYWATELSTWO	DATA WYDANIA													
DATA I MIEJSCE URODZENIA	DATA UPŁYWU WZROŚCI													
ADRES ZAMELDOWANIA	PODPIS POSIADAJĄCY													
PLEĆ														

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...), do wydania rozporządzenia określającego wzory formularzy wniosków o wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz wydanie lub wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, liczbę i wymogi fotografii dołączanych do wniosków oraz wzory dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu i karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

Przepisy dotyczące dokumentów wydawanych obywatelom Unii Europejskiej i członkom ich rodzin z państw trzecich uległy zasadniczej zmianie w porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym. Ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757) przewidywała dwa rodzaje dokumentów potwierdzających wydane zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy, tzn. kartę pobytu obywatela Unii Europejskiej wydawaną obywatelowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej i dokument pobytu wydawany członkowi rodziny spoza Unii Europejskiej. Wydane na podstawie ww. ustawy rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wysokość dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie wzorów wniosków, dokumentów i rejestrów dotyczących wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 115, poz. 1201) określało m.in. wzory kart pobytu, dokumentów pobytu oraz wzory wniosków o udzielenie lub przedłużenie zezwolenia na pobyt lub na pobyt czasowy oraz o wymianę karty pobytu obywatela Unii Europejskiej lub dokumentu pobytu.

Nowa ustawa z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie i wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin nie przewiduje wydawania zezwoleń na pobyt, czy zezwoleń na pobyt czasowy. Reguluje ona prawo stałego pobytu, które obywatel Unii Europejskiej i członek jego rodziny może nabyć po upływie pięcioletniego okresu przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, spełniając warunki prawa pobytu lub przed upływem tego okresu po zaistnieniu okoliczności przewidzianych w ustawie. Ustawa przewiduje wydawanie dwóch dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu, tj. dla obywatela Unii Europejskiej - dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu, a dla członka rodziny z państwa trzeciego - karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Instytucja prawa stałego pobytu, jak i dokumenty potwierdzające to prawo, nie mają swojego bezpośredniego odpowiednika w dotychczasowych regulacjach. Na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osoba spełniająca obecnie warunki nabycia prawa stałego pobytu na podstawie nowej ustawy mogła ubiegać się o przedłużenie zezwolenia na pobyt na kolejne okresy pięcioletnie i wydanie nowej karty pobytu obywatela Unii Europejskiej lub dokumentu pobytu.

W celu uzyskania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej należy złożyć stosowny wniosek o ich wydanie lub wymianę, przy czym jedynie po stronie członka rodziny niebędącego

obywatelem Unii Europejskiej istnieje taki obowiązek. Zarówno dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, jak i karta stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, zgodnie z ustawą, mają formę dokumentu zawierającego fotografię, termin upływu ważności, potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo posiadacza oraz prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z § 2 projektu rozporządzenia wzory formularzy wniosków o wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz o wydanie lub wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej zostały określone odpowiednio w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia. Wzory uwzględniają, zgodnie z wytycznymi zawartymi w przepisie upoważniającym do wydania rozporządzenia dane, o których mowa w art. 8 ustawy, w zakresie niezbędnym do wydania lub wymiany dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

W § 3 projektu rozporządzenia określono liczbę i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków.

Zgodnie z § 4 projektu rozporządzenia wzór dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu został określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia, a wzór karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej - w załączniku nr 4 do rozporządzenia. Określone w załącznikach do rozporządzenia wzory uwzględniają dane wskazane w art. 52 ust. 1 ustawy.

Przewidziany w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia, tzn. 30 kwietnia 2006 r., dostosowano do terminu wejścia w życie ustawy upoważniającej do jego wydania.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wniosków i dokumentów w sprawach prawa stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin ubiegających się o zarejestrowanie pobytu, wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej,
- 2) wojewodów.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji i w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Skutki finansowe związane z wejściem w życie rozporządzenia obejmą wydatki wynikające z konieczności przygotowania i wydrukowania wzorów formularzy wniosków o wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz o wydanie lub wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, a także wzorów dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

W związku z tym, że dotychczasowe przepisy nie przewidywały instytucji prawa stałego pobytu, w chwili obecnej trudno oszacować liczbę osób, które będą się ubiegać o wydanie dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu i kart stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej. Liczba tych osób z pewnością nie powinna przekroczyć liczby obywateli Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2005 r. udzielono obywatelom Unii Europejskiej oraz członkom ich rodzin 12.756 zezwoleń na pobyt oraz 2.446 zezwoleń na pobyt czasowy, tj. 15.202 zezwoleń łącznie. Zakładając, że nawet 1/3 osób z tej liczby spełni warunki prawa stałego pobytu w 2006 r., tj. 5.067 osób, w rozliczeniu na 16 wojewodów daje to średnią liczbę 317 osób na 1 wojewodę, mogących ubiegać się o wydanie dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu oraz kart stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej w okresie od wejścia w życie ustawy, tj. od 1 maja 2006 do końca 2006 r. W okresie 8 miesięcy (maj - grudzień 2006 r.) daje to szacunkową średnią liczbę 40 osób miesięcznie, które mogą ubiegać się u poszczególnych wojewodów o wydanie dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu oraz kart stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej do końca 2006 r. W związku z powyższym dodatkowy koszt związany z wydrukowaniem formularzy wniosków wyniesie 48 zł miesięcznie na każdego wojewodę. Łącznie w roku 2006 wydatki na ten cel wyniosą ok. 6200 zł.

Natomiast szacunkowy koszt opracowania nowych wzorów dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej wyniesie ok. 330.000 zł.

Ww. wydatki zostaną pokryte z budżetu państwa, ze środków zaplanowanych na ten cel w ustawie budżetowej na rok 2006, w części 42 sprawy wewnętrzne, w dziale 750 administracja publiczna.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia 2006 r.

w sprawie wykazu chorób, które uzasadniają podjęcie decyzji o wydaleniu obywatela Unii Europejskiej lub członka rodziny niebędącego obywatelem Unii Europejskiej z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego

Na podstawie art. 66 ust. 3 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie i wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się wykaz chorób, które uzasadniają podjęcie decyzji o wydaleniu obywatela Unii Europejskiej lub członka rodziny niebędącego obywatelem Unii Europejskiej z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego.

2. Wykaz chorób, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2006 r.

MINISTER ZDROWIA

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej - zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 220, poz. 1901).

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia 2006 r. (poz. ...)

**WYKAZ CHORÓB, KTÓRE UZASADNIAJĄ PODJĘCIE DECYZJI O WYDALENIU
OBYWATELA UNII EUROPEJSKIEJ LUB CZŁONKA RODZINY NIEBĘDĄCEGO
OBYWATELEM UNII EUROPEJSKIEJ Z POWODU ZAGROŻENIA DLA ZDROWIA
PUBLICZNEGO**

1. Cholera
2. Zespół ostrej niewydolności oddechowej (SARS)
3. Dżuma
4. Gruźlica w okresie prątkowania
5. Nagminne porażenie dziecięce oraz inne ostre porażenia wiotkie
6. Ospa prawdziwa
7. Pryszczycza
8. Żółta gorączka i inne wirusowe gorączki krwotoczne
9. Wszawica odzieżowa

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw zdrowia, zawartego w art. 66 ust. 3 ustawy z dnia 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...), do wydania rozporządzenia określającego wykaz chorób, które uzasadniają podjęcie decyzji o wydaleniu obywatela Unii Europejskiej lub członka rodziny niebędącego obywatelem Unii Europejskiej z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego.

Ustalając ww. wykaz chorób uwzględniono w nim choroby epidemiczne określone przez Światową Organizację Zdrowia oraz inne choroby wysoce zakaźne i szczególnie niebezpieczne, które podlegają zwalczaniu u obywateli polskich na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135).

Przewidziany w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia, tzn. 30 kwietnia 2006 r., dostosowano do terminu wejścia w życie ustawy upoważniającej do jego wydania.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie wykazu chorób, które uzasadniają podjęcie decyzji o wydaleniu obywatela Unii Europejskiej lub członka rodziny niebędącego obywatelem Unii Europejskiej z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego, będą oddziaływać na obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin chorych na choroby zakaźne wymienione w załączniku do rozporządzenia.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z:

- 1) Krajowym Konsultantem ds. Epidemiologii,
- 2) Krajowym Konsultantem ds. Chorób Zakaźnych,
- 3) państwowymi granicznymi inspektoratami sanitarnymi,
- 4) Strażą Graniczną.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia**

w sprawie trybu dokonywania wpłat składek na Fundusz Pracy przez obywateli polskich zatrudnionych u pracodawców zagranicznych za granicą lub wykonujących inną pracę zarobkową za granicą

Na podstawie art. 71 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obywatele polscy zatrudnieni lub wykonujący inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a - c ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy składkę na Fundusz Pracy wpłacają na wyodrębniony rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, dokonują wpłat składek na Fundusz Pracy począwszy od miesiąca przez nich wskazanego, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zawiadomiły na piśmie powiatowy urząd pracy o przystąpieniu do płatności składki na Fundusz Pracy.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, powiatowy urząd pracy przekazuje osobie zainteresowanej pisemną informację o sposobie opłacania składki i numer rachunku bankowego, na który składki powinny być opłacane.

3. Składkę, o której mowa w § 1, opłaca się bez uprzedniego wezwania do 10 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, z adnotacją na przekazie "wpłata z tytułu zatrudnienia za granicą za okres ..." lub "wpłata z tytułu wykonywania innej pracy zarobkowej za granicą za okres ...".

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 220, poz. 1891).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 175, poz. 1462 i Nr 267, poz. 2257.....

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji zawartej w projekcie dodanego art. 71 ust. 8 nowelizowanej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zgodnie z projektem rozporządzenia:

Obywatele polscy zatrudnieni lub wykonujący inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a - c ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. państwie nie będącym członkiem Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej, państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze wspólnotą europejską i państwami członkowskimi) składkę na Fundusz Pracy wpłacają na wyodrębniony rachunek bankowy powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wpłata składek na Fundusz Pracy powinna nastąpić począwszy od miesiąca wskazanego przez te osoby, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zawiadomiły na piśmie powiatowy urząd pracy o przystąpieniu do płatności składki na Fundusz Pracy.

Powiatowy urząd pracy po otrzymaniu zawiadomienia o przystąpieniu danej osoby do opłacania na Fundusz Pracy, przekazuje tej osobie pisemną informację o sposobie opłacania składki i numer rachunku bankowego, na który składki te powinny być opłacane.

Składki na Fundusz Pracy powinny być opłacane przez ww. osoby (bez uprzedniego wezwania) w terminach do 10 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, z adnotacją na przekazie "wpłata z tytułu zatrudnienia za granicą za okres ..." lub "wpłata z tytułu wykonywania innej pracy zarobkowej za granicą za okres ...".

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie.

Przewidziane w projekcie rozporządzenia regulacje będą dotyczyć:

- obywateli polskich zatrudnionych lub wykonujących inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a - c) ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, którzy dobrowolnie wyrazili chęć i gotowość do opłacania składek na Fundusz Pracy, w wyniku czego okres pracy, za który opłacana będzie składka na Fundusz Pracy zaliczany będzie do okresu, od którego uzależnione jest nabycie w Polsce prawa do zasiłku dla bezrobotnych,
- powiatowych urzędów pracy.

2. Zakres konsultacji społecznych.

Projekt rozporządzenia zostanie poddany uzgodnieniom międzyresortowym i konsultacjom w trybie ustaw o związkach zawodowych oraz o organizacjach pracodawców. Projekt przekazany zostanie do opinii następującym organizacjom: NSZZ Solidarność, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan oraz Związkowi Rzemiosła Polskiego. Projekt rozporządzenia zamieszczony zostanie także na stronie internetowej ministerstwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa.

Przewidziane w projekcie rozporządzenia propozycje nie spowodują skutków dla finansów publicznych, w tym Funduszu Pracy - gdyż rozporządzenie określa jedynie tryb dokonywania wpłat składek na Fundusz Pracy przez obywateli polskich zatrudnionych u pracodawców zagranicznych za granicą lub wykonujących inną pracę zarobkową za granicą.

4. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na rynek pracy oraz konkurencyjność podmiotów gospodarczych. Nie będzie mieć także wpływu na politykę gospodarczą i regionalną państwa.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.